

ஜி. 3² முதல்
ஆரம்பம்

சென்னை

பிராட்வே,

சன் ^{இரு} தியேட்டர்களிலும்

தீனசர் 3 காட்சிகள்

ஜிபிடர்

3

அபிமன்யு

இப்பொழுது

தமிழ் நாடெங்கும் நடைபெறுகிறது

சுலபமாக

எழுதுங்கள்

எவ்வளவு எழுதினாலும் சுலபமாக எழுதுவது என்பது சீர்தந்த வாய்த்த மெண்ட்மோர் ஆட்டோ-ப்ளோ பேனாவின் மூலமே அம்சம் உடையது. இந்திய சீர்தந்த நிகழ்ச்சிகளையே செயல்படுத்த அதன் பாகங்கள் இதைத் தந்திருக்கின்றன. இதுடன் டாப் பீனாவில், லீவ் பீனாவில், ஸ்டாப் பீனாவில் ஆகிய மாடல்களில் ஆன்மி இரிடியம் தோய்க்கப் பட்டிருக்கிறது. உடைய 14 காரட் தங்க திப்பூடன் கூடியது. 'பெருமையடை' கூடிய பேனாவிற்கு இதை விட வேறு என்ன வேண்டும்?

விலை ரூ. 15/-

MENTMORE
Auto-Flow
MADE IN ENGLAND

மெண்ட்மோர்

ஆட்டோ - ப்ளோ

இங்கிலாந்தில் செயல்படப்படுகிறது

வந்திருக்க விரைவாக இருக்க உரிமை பெற்ற மூலம் விவியோகங்கள் தங்கள் : முன்ன & பிப்ஸ் (இந்திய) மீமிடெட்., 15, கங்காபுரம் சாலைத் தெரு, மதராஸ்

விதப்பணக்குப் பிறகும் எங்கள் சேவை!

உங்கள் மெண்ட்மோர் 'ஆட்டோ-ப்ளோ' பேனாவில் எவ்வளவு எழுதினாலும் உங்கள் பேனாக்கு அருவிதுள்ள எவ்வளவு டிப்போவில் திப்பூர் செய்து கொள்ளலாம். எங்கள் டிப்போக் களிலும், எப்போது சாமான்கள் போதிய ஸ்டாக் உள்ளன. உங்களுக்கு 'அருகாமையிலுள்ள எங்கள் : C. மெண்ட்மோர் சாலைத் தெரு, 15, கங்காபுரம் சாலைத் தெரு, மதராஸ்

ஜெனரல் அஷ்யூரன்ஸ் சோசைட்டி லிமிடெட்.

தலைமை ஆபீஸ் :
ஆல்டிம் - இந்தியா

ஸ்தாபிதம் :
1907

மதராஸ் டிவிஷனல் ஆபீஸ் :

304, தம்புச் செட்டி தெரு, மதராஸ் 1.

முதல்தரம் தேசிய ஸ்தாபனம் :

அமுலில் உள்ள வியாபாரம்	கமர் ரூ. 20,00,00,000
ஆயுள் நிதி	.. ரூ. 2,00,00,000
மொத்த ஆஸ்திகம்	.. ரூ. 2,20,00,000
கொடுக்கப்பட்ட கிளேயிம் தொகை	.. ரூ. 1,00,00,000

சேர்மன் : ஸ்ரீ B. N. ஜானன், (சுராஜ்மல் நகர்மல் கம்பெனி), கல்கத்தா
தென்னிந்தியாவில் கிளைகள் : மதராஸ், மதுரை, திருச்சி, திருப்பள்ளி,
கோயமுத்தூர், கொழும்பு, பெங்களூர், பெல்லாரி, பெஜவாடா
எல்லா முக்கிய நகரங்களிலும் இன்ஸ்பெக்டர் ஆபீசுகள் உள்ளன.

பாதுகாப்புடைய சேமிப்பு வேண்டுமானால் தேயிலை
தோட்ட பங்குகளையே வற்புறுத்தி வாங்குங்கள்

பூரா விவரங்களுக்கு எழுதவும்:

நார்தர்ன் இண்டியா டீ எஸ்டேட்ஸ் லிட்.

தலைமை ஆபீஸ்: 12, சௌரிங்கி ஸ்ட்ரூயர், கல்கத்தா
தோட்டம்: பராஜனிங்கா டீ எஸ்டேட்ஸ், அன்ஸம் (இந்தியன் யூனியன்)

மேற்படி தோட்டம் முழுவதும் தனியே இயத்திர அமைப்பு
குடன் வேலை செய்யும் நிலைமையிலேயே வாங்கப்பட்டது.

அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம் ரூ. 10 லக்ஷங்கள்
வழங்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 5 லக்ஷங்கள்

பங்குகள் விலாசம்:—பங்கு ஒன்று ரூ. 10/- மீதம் 30,000 சாதாரண பங்குகளும்,
6 சத மீதம் வட்டி யின்னாத, (அகனிலைக்கே) திரும்பிப் பெறக்கூடிய
கூமிசேஷம் ப்ரீபான்ஸ் பங்கு ஒன்று ரூ. 100/- மீதம் 2,000 பங்கு
களும் பின்வருமாறு வழங்கப்படும்.

சாதாரண பங்குகள்:—ஒவ்வொரு பங்கிற்கும் மனுவுடன் ரூ. 5/-ம், பாக்கித் தொகை
பங்குகள் ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு வாரத்திற்குள்ளும் கொடுபட வேண்டும்.

ப்ரீபான்ஸ் பங்குகள்:—ஒவ்வொரு பங்கிற்கும் மனுவுடன் ரூ. 50/-ம் பாக்கித்
தொகை பங்குகள் ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு வாரத்திற்குள்ளும் கொடுபட
வேண்டும். பங்குகளுக்காக செய்யப்படும் ஒவ்வொரு மனுவுடனும்
பிரவேசக் கட்டணம் ரூ. 1/- கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

மேற்படி பராஜனிங்கா டீ எஸ்டேட்டை, தேயிலைப் பயிர், மதிப்பு
வாய்ந்த வனங்கள், ஆயுதங்கள், செடிகள், மெஷின்கள், கட்
டிடங்கள் மற்றும் இதர ஸ்தாவரஜங்கம் சொத்துக்களுடன் வழங்
கப்பட்டிருக்கும் 5,390.22 (இவற்றில் 2,220.71 ஏக்கர்கள் இலவச
மாக அளிக்கப்பட்டவை) ஏக்கர்களையும் 12 லக்ஷ ரூபாய்க்குக் கிரய
சாஸனம் செய்து பெற்றுக் கொள்வதற்காக மெஸர்ஸ். ஜேம்ஸ்
பின்னே & கம்பெனியாரிடம் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகள்
முடிந்து ஏற்கெனவே முன் பணமும் செலுத்தியாகி விட்டது.

இதுவரை அநீதமாக அறவடை செய்யப்பட்ட தேயிலை 4,704 மணங்குகள்
அடுத்த வருடி அறவடையில் எதிர்பார்க்கப்படும் தேயிலை 5,000 மணங்குகள்
எதிர்பார்க்கப்படும் வருடி வருமானம்; தோட்டத்திலுள்ள

தேயிலைப்பித்து மட்டும் ரூ. 5

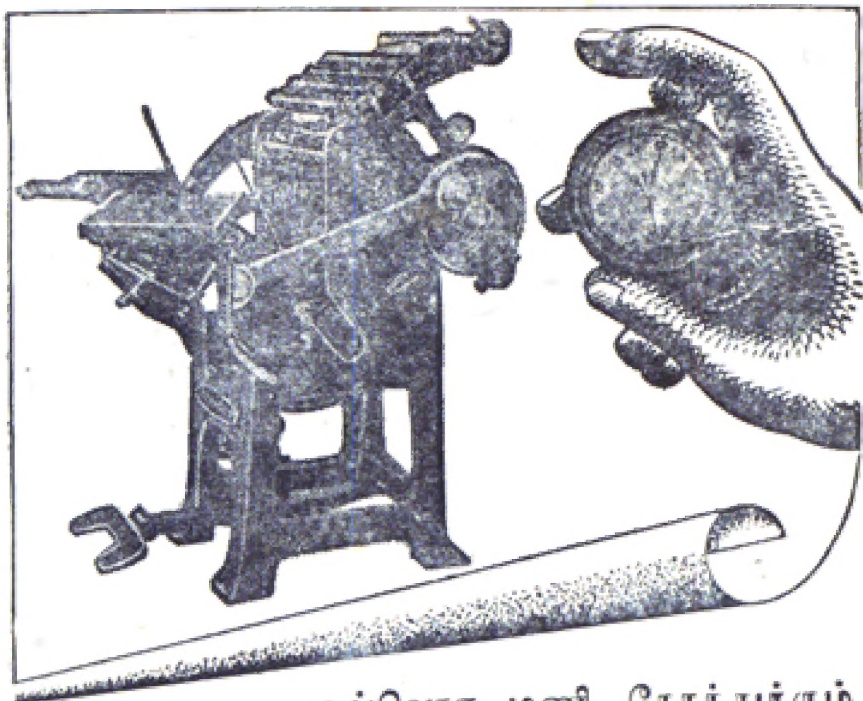
எதிர்பார்க்கப்படும் வருடித்தீர் செலவுகள் ரூ. 4

எதிர்பார்க்கப்படும் வருடித்தீர் நிர்வாகம் ரூ. 1

இந்த 'எஸ்டேட்டுக்கு 3,000 ஏக்கருக்கு அதிகமான நெல்
ளிருக்கின்றன. தொழிலாளிகளுக்காக 1,000 ஏக்கர்களை நிறுத்தி
கொண்டு 2,000 ஏக்கர்களை மட்டும் விற்பனை செய்தால் கம்பெனிக்கு
ரூ. 4/- லக்ஷத்திற்கு அதிகமான வருமானம் கிடைக்கும்.

தேவையான பங்குகளுக்கு பணத்துடன் ஆய்வினைத்தில் மனுச் செய்து கொள்ளவும்.

IDEAL

BHARATI

ஒவ்வொரு மணி நேரத்துக்கும்
அதிகமாக அச்சிடுகிறது

அச்ச வேலை துரிதமாக நடக்க—பாரதி
அச்ச இயந்திரத்தைவிட அதிக திற்ப்தி
வளிக்கக்கூடிய இயந்திரம் கிடைப்பது
துர்ப்பம். இன்றுவரை கண்டு பிடிக்கப்
பட்ட இயந்திர துட்பங்கலையும், கலின
இயந்திர சாதனங்கலையும் கொண்டது.
இந்த அரிய மெஷின் ஒரு மணிக்கு 2,350
பிரதிகள் வீதம் அச்சிடுகிறது. ப்ரின்டிங்
வெகு துல்யமாக இருக்கும். குறைந்த
செலவில் நிர்வகிக்கலாம். இயற்கை
உறுதியிலும் எளிய அமைப்பிலும் அச்ச
இயந்திரங்களுள் முதன்மை பெற்றது
பாரதி தான். அதை டேமி, புல்ஸ்காப்,
க்ரேனன் - போலியோ — ஆகிய சைஸ்
களில் கிடைக்கும்.

அதி தேர்த்தியான
அச்சு—அப்பழுக்கற்ற
மைப்பூச்சு

மின்சார சக்தியினாலும்
காலால் மிதித்தும்
இயக்கலாம்

பாரதி

ப்ரின்டிங்
மெஷின்

இந்தியா மெஷினரி கோ., லிமிடெட்.
29, ஸ்ட்ராண்ட் ரோடு, கல்கத்தா

மாதேஜிங் ஏஜன்டுகள்: தாஸ் பிரதீஸ்

போன்: கல்கத்தா-3385

தந்தி: "MARVELLOUS"

கல்கி

பொருளடக்கம்

மலர் 7 }
இதழ் 49 }

ஜூலை 4

{ சிவதாரி 21
ஆவி 21 }

என்ன சேதி?	...	...	7
நிகழ்ச்சிச் சித்திரம்	சாஸ்திரி	...	9
மறுபடியும் புனி வருகிறது!	...	...	10
வரவேற்பு (படங்கள்)	...	...	13
அண் ஓசை	கல்வி	...	17
வட்ட மேஜை	...	...	27
பரீட்சை என்னும் பாதகம்	கே. ஆர். ஆர். சாஸ்திரி	...	31
மாத்தருக்குள் ஒரு தெய்வம்	ரா. கி.	...	33
மறக்க முடியுமா?	துஷ்யந்தன்	...	38
அம்புலாவின் ஆசை	அம்மு	...	43
காலகோபம்	...	...	46
பதில் என்ன?	வி. எஸ். ஸ்ரீனிவாஸன்	...	49
சித்தமும் செல்வமும்	கி. ரா. கோபாலன்	...	53
ஆகாச வெடி	...	...	57
காதில் விழுமா அந்த வில்லோலி!	டி. கே. சி.	...	58
வளரும் தமிழ்	...	...	61

"கல்வி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனை.

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னும் இந்தியாவை இந்தியச் சூண்டு வந்தார்கள். டிஸ்ஸிமலாகரின் சிம்மாசனத்தில் புகழ்பெற்ற பிரதிவிராஜன் வீற்றிருந்து அரசு புரிந்தான். பிரதிவிராஜனுக்குப் பிறகு ஆயிரம் வருஷம் டிஸ்ஸி அன்னியர் வசப்பட்டிருந்தது. டிஸ்ஸியிருந்து பல அன்னிய வம்சத்தினர் இந்தியாவின் பெரும் பகுதியை ஆண்டார்கள். முப்பத்தைந்து வருஷமாக டிஸ்ஸி இந்தியாவின் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் நகரமாக விளங்கிற்று. துறு கோடி ரூபாய் செலவு செய்து பிரிட்டிஷ் ஆளும் வர்க்கத்தார் புதுடிஸ்ஸி நகரை நிர்மாணித்தார்கள். 'கல்பகோடி காலம்' இருக்கப் போவதாக எண்ணிக் கட்டிய அத்தகைய புதுடிஸ்ஸி கைவந்தாய் மாளிகைகளைவிடுத்து சென்ற ஜூன் மாதம் 21த் தேதி காலை இந்தியாவின் கடைசி இங்கிலிஷ் கவர்னர் ஜெனரல் ஹர்ட் மவுண்ட் பேட்டன் தமது பத்தினியுடன் பிரயாணமாகி, பிரயாணமாகி இங்கிலாந்து சென்ற ஆகாய விமானம் ஏறினார். அவர்கள் புறப்படும் சில மணி நேரத்துக் கேக்லாம் புதிய இந்திய கவர்னர்—ஜெனரல் ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலச்சாரியார் இந்தியாவின் ஆட்சி வீடத்தில் அமர்ந்தார்.

இத்தகைய சரித்திரப் பிரசித்தி வாய்ந்த சம்பவம் நிகழ்ந்த ஜூன் 21ஓ யன்று மவுண்ட் பேட்டன் தம்பதிகள் புதுடிஸ்ஸி மாளிகைகளைவிடுத்து துயரம் தரும் முகங்களோட புறப்பட்ட போது ராஜாஜி மேற்படி தம்பதிகளை வழி அனுப்பும் காட்சி இந்த இதழில் தமது அட்டைப்படமாக அமைத்திருக்கிறது. போட்டோ :—எல்லிஸ் ஆர். டங்கன்

ராஜன் — கமலா

ராய்சாஸிப் ஆர். கிளகண்டன் (Garrison Engineer) புதல்வி சௌபாச்யவதி கமலாவுக்கும். ஸ்ரீ டிராஜ அய்யர், M. B., B. S., B. S. Sc. (Municipal Health Officer, Kumbakonam) அவர்களின் புதல்வர் கொஞ்சலி ராஜன் B.Sc.க்கும் சென்ற ஜூன் மாதம் 10-ம் தேதியன்று மாலவரம் வட்டில் ஸ்ரீ டி.எஸ். சூப்பஸ்வாமி அய்யர் இருவரத்தில் திருமணம் விமரிசையாக கடைபெற்றது. ஏராளமான பந்த மித்திரிகள் விஜயம் செய்து தம்பதிகளை ஆசீர்வதித்த பரிசுகள் வழங்கினர். அன்று மாலை ஸ்ரீ G. N. பாலசுப்ரமணியம் அவர்களின் கச்சேரியும் கடைபெற்றது.

செட்டிநாடு ராஜா ஸர் அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்கள் ஞாபகச் சின்ன ஆலோசனைக் கூட்டம்

காலஞ்சென்ற செட்டிநாடு ராஜா ஸர் அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்களின் பிரிவு குறித்து ஞாபகச் சின்னம் நிறுவுவதுபற்றி ஆலோசிக்க காரைக்குடி ஸ்ரீ மீனாக்கந்தரேள்வரன் ஹைக்கூலில் நாளது ஆனி மாதம் 21உ (4-7-48) ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு ஒரு கூட்டம் நடைபெறும். அன்பர்கள் அனைவரும் வரும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அன்புள்ள,

அ. மு. முருகப்ப செட்டியார்
கன்வீனர்கள் சார்பாக.

என்ன சேதி?

புத்தகப் பிரியர் பிரிந்தார்!

சென்னை மாகாணத்தில் கல்வியறி
சிறந்தோர் பலர் இருக்கிறார்கள். இவர்
களில் புத்தகப் பிரியம் உன்னவர்கள்
சிலரேயாவர். புத்தகப் பிரியம் இருந்தா
லும் புத்தகங்களை வாங்கிச் சேகரித்துச்
சொந்தமாகப் புத்தகசாலை வைத்திருப்ப
வர்கள் மிகச் சிலர். இத்தகைய ஒரு சில
புத்தகப் பிரியர்களிலே தலைசிறந்து
விளங்கியவர் காலஞ் சென்ற கனம் மது
விலக்கு மந்திரி ஸ்ரீ டேனியல் தாமஸ்
அவர்கள். இவர் தாமுடைய இல்லத்தில்
தனிப்படச் சேர்த்து வைத்திருக்கும்
புத்தகசாலையைப் போல் இந்த மாகா
ணத்தில் வேறு எந்தப் பெரிய மனிதர்
அல்லது கல்விமான் வீட்டிலும் இல்லை
யென்று நிண்ணமாகச் சொல்லலாம்.

இத்தகைய புத்தகப் பிரியரும் கல்வி
மானுமான ஸ்ரீ டேனியல் தாமஸ் சிறந்த
தேசபக்தராகவும் விளங்கினார். சமூகத்
தொண்டு செய்வதில் அளவற்ற ஆர்வம்
கொண்டிருந்தார். இவிய கபாவம்
படைத்தவர். முன்பின் தெரியாதவர்

களையும் இனிது வர
வேற்று முகமன் கூறும்
பண்பாடுபெற்றவர். இங்
தச் சிறந்த குணங்கள்
எல்லாம் அவரைச் சரி
யான சந்தர்ப்பத்தில்
காங்கிரஸ் மகா சபையில்
கொண்டு சேர்த்துச்
சென்னை மாகாணத்தில்
மதுவிலக்கு மந்திரியாக
வும் செய்தது. மதுவிலக்
குச் சட்டத்தை நிறை
வேற்றி வைப்பதில்
ஸ்ரீ டேனியல் தாமஸ்
கொண்டிருந்த ஆர்
வத்தை காம் கேரில் கண்
டிருக்கிறோம்; வியந்து
பாராட்டி யிருக்கிறோம்.

ஸ்ரீ டேனியல் தாமஸ்

ஸ்ரீ தாமஸ் அவர்களிடமிருந்து இன்னும்
நீடித்த காலத் தொண்டை எதிர்பார்த்து
மிருக்கிறோம். இத்தகைய அருங்
குணங்கள் படைத்த பிரமுகர்,—சமூகத்
தொண்டர்,—தமிழ் அன்பர்,—நிம
ரென்று கோய் வூய்ப்பட்டுச் சென்னைப்
பெரிய வைத்திய சாலையில் சேர்க்கப்
பட்ட செய்தி கமக்கு வியப்பையும்
கவலையையும் அளித்தது. என்றாலும்,
இவ்வாறு அகால மரணம் அடைவார்
என்று சிறிதும் எதிர்பார்க்கவில்லை.
வைத்தியசாலையிலிருந்து வெளியேறினார்
என்று அறிந்ததும், உடம்பு குணமாகி
விட்டது என்றும், மீண்டும் தமது மந்
திரிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வார்
என்றும் எதிர்பார்த்தோம். இறைவ
னுடைய சித்தம் வேறு விதமாக இருந்தது.
இத்தகைய அருமையான கல்விமானத்
தமது பரமண்டலத்துக்கு உடனே தரு
வித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று
ஆண்டவன் திருவுளம் கொண்டார்
போலும். ஸ்ரீ டேனியல் தாமஸ் அவர்
களின் கண்பர்களும் உறவினர்களும்
அவருடைய பெயரால் ஒரு சிறந்த

புத்தகாலயத்தை நிறுவி
அவருடைய நினைவை
நிலை நாட்டுவார்கள்
என்று கம்புகிறோம்.

**பேராசிரியர்
மறைந்தார்!**

பள்ளிக்கூடங்களும்
கலாசாலைகளும் சென்னை
மாகாணத்தில் எத்
தனையோ இருக்கின்றன.
அவற்றில் ஆயிரக் கணக்
கான உபாத்தியாயர்களும்
ஆசிரியர்களும்
பேராசிரியர்களும் கல்
வித் தொண்டு இயற்றி
வந்திருக்கிறார்கள். இந்த

ஆயிரமாயிரம் ஆசிரியர் களுக் குன்னே பேராசிரியர் சாரநாதன் அவர் களைப்போல் ஒரு கல்வி ஸ்தாபனத்துக்காகவே தம்முடைய வாழ்நாளை அர்ப்பணம் செய்தவர் வேறு யாரேனும் உண்டா என்றால், பதில் சொல்லுவது எளிதல்ல. இருபத்தைந்து வருஷ காலம் திருச்சி தேசிய கலாசாலையே பூர்வாந்தர ஐயங்காரின் மனைவி, மக்கள், உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் எல்லா மாக இருந்து வந்தது.

பேராசிரியர் சாரநாதன்

தம்முடைய கல்வித் தொண்டுக்கு இடையூறுக எதவும் இருக்கக் கூடாது என்றே பேராசிரியர் சாரநாதன் கவியாணம் செய்து கொள்ளவில்லை. குடும்ப பாரத்துடன் சேர்த்துத் தேசிய கலாசாலை பாரத்தையும் தாங்க முடியாது என்று அவர் 'கருதினர்' போலும். அது உண்மை யென்று நீரு பிக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டன. திருச்சி தேசிய கலாசாலை பணமுடையினால் பெருந்தொல்லைக்கு உன்னாயிற்று. சர்க்கார் கலாசாலைப் பிரின்ஸிபால்கள் வாங்கும் சம்பளத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு தான் பேராசிரியர் சாரநாதன் பெற்று வந்தார். அதிலும் ஒரு பகுதியைக் கலாசாலைக்குக் கட்டும் வந்தபோது திருப்பிக் கொடுத்தார். அவருடைய உதாரணத்தைப் பார்த்து மற்ற ஆசிரியர் களும் தங்களுடைய சம்பளத்தில் ஒரு பகுதியைத் தியாகம் செய்தார்கள். ஒரு ஸ்தாபனத்தை வளர்ப்பதில் இத்தகைய சிரத்தை கொண்டவர்களைக் காண்பது எளிய காரியமா? 'கம்முடைய காட்டில் மஸ்கட்பேறு இல்லாத தனவந்தர்கள் சிலர் வழியில் போகிற சனியனை விலைக்கு வாங்குவதுபோலச்' கவிகாரம் எடுத்துக் கொள்வதைப் பார்க்கிறோம். கவிகாரப் பிள்ளைகள் தங்களுக்கு எளிதில் கிடைத்த சொத்தைச் சூரையாடுவதையும் பார்க்கிறோம். இத்தகைய காட்டில் பேராசிரியர் சாரநாதய்யங்கார் அவர்கள் தம் முடைய சொத்து மூலமுடைய திருச்சி கேஷனல் காலேஜுக்கு உயில் மூலம் எழுதி வைத்துவிட்டுக் காலமானார் என்ற செய்தியைப் படித்தபோது கம்முடைய கண்ணில் கண்ணீர் ததும்பியது. இதை எழுதும்போதும் அப்படியே கண்ணீர் ததும்பிக் கண்ணை மறைப்பதால் இத் துடன் நிறுத்திக் கொள்கிறோம். வேறு என்ன சொல்வதற்கு இருக்கிறது?

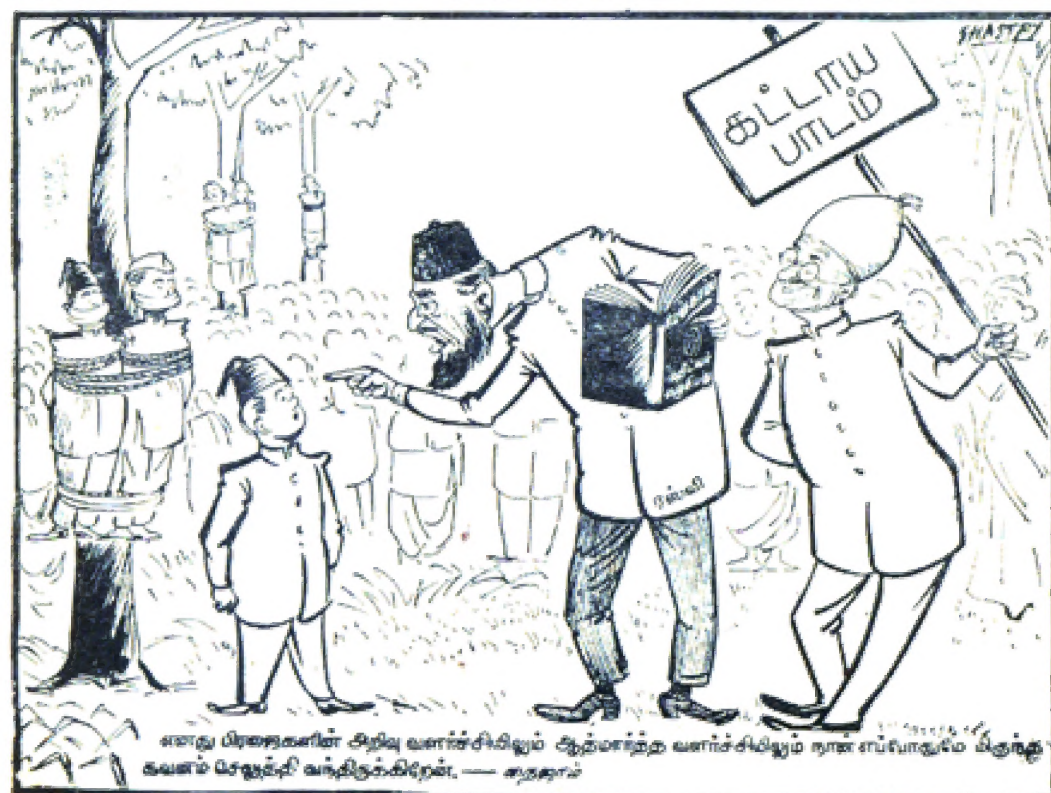
தலைவர்
மழுப்புகுர்!

காஷ்மீர் இருப்பதா அல்லது கொள்ளைக்காரர்களின் மிருகத்தனத்துக்கு இரையாவதா என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட போது, இந்திய சர்க்கார் ஐக்கிய நாடுகள் சபையிடம் அவசரம் அவசரமாக முறையிட்டிருக்கொண்டனர். சிறிதும் தாமதமின்றி நீதி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடனேதான் அவ்வாறு

முறையிட்டார்கள். ஆனால் நீதி கிடைக்கவில்லை. மேற்படி சபை நீதி வழங்காவிட்டாலும் இந்தியாவுக்கு அநீதிமேல் அநீதி வழங்க முற்பட்டதுதான் அக்கிரமமாகும். காஷ்மீரப் பிரச்சினையை அது நாலு மாத காலம் விவாதித்து இழுக்கடித்தது. பிறகு இந்தியா ஒப்புக் கொள்ள முடியாத ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. அதன்படி காஷ்மீர் நிலைமையை நேரில் பார்க்கப் பதற்காக ஒரு கமிஷனும் இந்தியாவுக்கு வருகிறது. மேற்படி கமிஷன் தலைவருக்கும் இந்திய சர்க்கார் பிரதம மந்திரி பண்டித ஐவாஹர்லால் நேருவுக்கும் நடந்துள்ள தந்திப் போக்குவரத்திலிருந்து அந்தக் கமிஷன் இந்தியா விஷயத்தில் கேர்மையாகவோ பாரபட்சமின்றியோ நடந்து கொள்ளும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை.

கமிஷன் தலைவர் கோரியபடி அதற்கு எல்லா வசதிகளும் அளிப்பதற்கு ஐவாஹர்லால்ஜி உறுதி கூறியிருக்கிறார். ஆனால் எந்தெந்த விஷயங்கள் பற்றி கமிஷன் இந்திய சர்க்காருடன் விவாதிக்க விரும்புகிறது என்று நேருஜி கேட்டிருப்பதற்கு கமிஷன் தலைவர் சரியான பதில் அளிக்காமல் மழுப்பியிருக்கிறார். இந்தியாவுக்கு உண்மையான தொண்டு புரிவதே தம்முடைய ஆர்வம் என்றும் அளந்திருக்கிறார்! இத்தோளேஷ்யாவுக்கு ஐ. கா. சபைக் கமிஷன் சென்று ஐந்து மாதங்களாகின்றன. உருப்பட்ட காரியம் ஒன்றுகூட நடைபெறவில்லை. அதற்கு மாறாக இத்தோளேஷ்யா — டச்சத் தகராறு முற்றி மீண்டும் இரத்தக் களரி ஏற்படும் போல் இருக்கிறது. எனவே இந்தியாவுக்கு வரும் கமிஷன் இந்திய சர்க்காரின் நம்பிக்கையைப் பெற்றுவன்றி, அதன் வேலையும் உருப்பட வேதாவில்லை.

முடியும் புல் வருகிறது!

“மன்னர் மறைந்தார்; மன்னர் நீடுழி வாழ்க!” என்று கோஷம் செய்யும் வழக்கம் குறிப்பாக ஐரோப்பாவில் இன்னும் இருந்து வருகிறது.

ஆனால், அத்தகைய கோஷம் ஒரு காலத்துக்குப் பொருத்தமாக இருந்திருக்கலாம். இந்தக் காலத்துக்கு அது சிறிதும் பொருத்தமில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

“யுத்தம் முடிந்தது; யுத்தம் நீடுழி வாழ்க!” என்று கோஷம் செய்வதே இந்தக் காலத்துக்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்!

ஏனெனில், “மன்னர் நீடுழி வாழ்க!” என்று எவ்வளவோ காலமாக எத்தனையோ பேர் ஆசைவாதம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதன் பலன் என்ன?

இன்று உலகில் பெரும்பாலான நாடுகளில் மன்னர்கள் மறைந்தது ஒருபுற மிருக்க, மறையாத மன்னர்களும் மனி மருடங்களும் இழந்து விட்டனர். அகாலது, பல நாடுகளில் முடியரசு மறைந்து, குடியரசோ, நடியரசோ, போல்ஷிவிக் அரசோ அல்லது வேறாவது உதம்ப ஆட்சிமுறையோ அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது.

பல வருஷங்களுக்கு முன் ரஷ்யா, ஜெர்மனி ஆகிய இரண்டு வல்லரசுகளும், சமீபத்தில் இந்தாவியும் முடியரசுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டன.

மற்றொரு வல்லரசான ஜப்பானிலும் இப்போது முடியரசு ஆட்டம் கண்டிருக்கிறது.

எனவே, “மன்னர் நீடுழி வாழ்க!” என்ற ஆசைவாதமானது இன்றைய உலகம் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் பொய்த்து விட்டது எனலாம்!

“யுத்தம் நீடுழி வாழ்க!” என்று இது வரையில் யாரும் ஆகி கூறியதில்லை. எனினும் யுத்தத்துக்கு இருக்கும் சிரஞ்சீவித் தன்மையை இந்த உலகில் யாராவது மறுக்க முடியுமா?

இதில் பெரிய வித்தை என்னவென்றால், யுத்தத்தை விரும்பும் வல்லரசு ஒன்றுகூட இல்லை. குறிப்பாக ஒவ்வொரு வல்லரசும் தான் யுத்தத்தை வேறுப்பதாகவும், சமாதானத்தையே நாடுவதாகவும் கூறுகிறது. ஆனால் யுத்தத்துக்குத் தன்னைத் தயார் செய்து கொள்ளாத வல்லரசு ஒன்றுகூட இல்லை என்பது பரிசுட இரகசியம்!

இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் முடிந்த இரண்டாவது மகா யுத்தத்துக்குப் பிறகு அமெரிக்கா, பிரிட்டன் முதலிய வல்லரசுகள் மீண்டும் தங்கள் தங்களுடைய ராணுவ பலத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதில் மும்முரமாக ஈடுபடவில்லையா?

யுத்தத்தை ஒழித்துச் சமாதானத்தை நிலை நிறுத்துவதே தங்களுடைய நோக்கமென்று கூறும் வல்லரசுகள் ஒவ்வொன்றும் பிறர் மீது குறைகூறாமல் தங்களுடைய ஆதிக்க ஆரையை விட்டு ஒழிக்குமாயின், யுத்தம் ஏற்படவே இடமீராது என்று துணிந்து கூறலாம்.

இன்று வல்லரசுகள் ஆதிக்கம் செலுத்தி வரும் ஒவ்வொரு இடமும் யுத்தத்தைத் தூண்டி விடுவதற்கான ஒரு பொறியாக இருந்து வருகிறது.

இரண்டாவது மகா யுத்தத்தில் தோல்வியுற்ற ஜப்பானிலும் ஜெர்மனியிலும் வல்லரசுகள் இன்னும் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின்றன.

ஜப்பானில் அமெரிக்காவின் ஏக போகமான ஆதிக்கம் இருந்து வருவதால், அங்கு யுத்தம் ஏற்படக்காரணமில்லை. ஏனெனில், பலம் பொருந்திய இரண்டு வல்லரசுகள் மோதிக் கொண்டால்தானே?

ஆனால் ஜெர்மனியின் நிலைமை முற்றிலும் வேறாகும்.

ஜெர்மனி படுதோல்வி யடைந்து விட்டது. அதன் தலைவர்கள் துக்கு மேடைக்குப் பஸியாடி விட்டார்கள்; அதன் கைத்தொழில்கள் நாசமாகி விட்டன. ஜெர்மானியர்களை உணவுப் பஞ்சம் காட்டி வருகிறது. இன்று ஜெர்மனியைப் போல் உலகிலுள்ள வேறெந்த நாடும் அவ்வளவு கீழ்த்தரமான நிலையில் இல்லை.

அத்தகைய துரப்பாக்கிய நிலைமையிலுமி, வல்லரசுகளின் ஆதிக்கம் ஜெர்மனியை விட்டபாடியும்கூட!

முன்னர் ஜெர்மனியர்களை தகக்கி ஜெர்மனியின் போர்க்கோளத்துக்கு இனி எக்காலத்திலும் இடமிராமைச் செய்வதற்காக வல்லரசுகள் பாடு பட்டன. அந்த முயற்சியில் வெற்றியும் அடைந்தன.

ஆனால் அதே ஜெர்மனியை மீண்டும் உத்தரணம் செய்வதற்காக இப்போது வல்லரசுகள் பாடு படுகின்றன; பாடு படுவதாகக் கூறுகின்றன!

தோல்வியுற்ற ஜெர்மனியை உத்தரணம் செய்வதற்காக ஒன்றாக, இரண்டாக, நானு வல்லரசுகள் போட்டி போடுவதால், "தண்பக்கிடை மிஞ்சுது எங்களைக் காப்பாற்றுவதில்!" என்று ஜெர்மானியர்கள் கடவுளிடம் கதறும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது!

ஜெர்மனியின் தோல்விக்கு ருஷ்யா, அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ் முதலிய நானு வல்லரசுகள் காரணமாகலால், ஜெர்மன் தலைநகரான பெர்லின் நானு பிரதேசங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் ஒவ்வொரு வல்லரசின் ஆதிக்கம் இருந்து வருகிறது.

இரண்டு வல்லரசுகளின் ஆதிக்கம் இருந்துவரும் கொரியாவிலேயே நித்தியத் தகராறு இருக்கும்போது, நானு வல்லரசுகளின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டுள்ள ஜெர்மனியில் கேட்கலா வேண்டும்? ஆதிமுதல் ஓரே ரகஸ்தான்!

ஜெர்மனியை உத்தரணம் செய்ய வேண்டுமென்றால், வல்லரசுகள் தங்கள் இருக்குமிடத்தில் இருந்து கொண்டே உதவி செய்ய முடியும். ஆனால் வல்லரசுகளின் அத்தரங்க தோக்கம் வேறு.

மற்ற சில ஐரோப்பிய நாடுகளைப் போல் ஜெர்மனியிலும் பொது உடைமை ஆதிக்கம் ஏற்படாமல்

தடுக்கவேண்டும் என்பது அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ் இவைகளின் எண்ணம்.

ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் தன்னைக் காட்டிலும் உயிரினோ, உடைமை யினோ அதிக தஷ்டமடைந்த நாடு வேறெதுவும் இல்லாததால், ஜெர்மனியில் ஆதிக்கம் செலுத்த தனக்குள்ள உரிமை மறுக்க முடியாதது என்பது ருஷ்யாவின் கற்று.

இதைத் தவிர ஜெர்மனியில் நானு யர்கள் விஷயத்தில் அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் அனுதாபம் காட்ட ஆரம்பித்திருக்கின்றன என்று ருஷ்யா சமீப காலமாகப் புகார் கூறி வருகிறது.

இவ்வாறு பரஸ்பரமுள்ள அபீர் பிராய பேதம் முற்றி, பெர்லினில் இப்போது மற்றொரு யுத்தத்துக்குப் பூர்வாங்கமான பெரும் தெருக்கடி உண்டாகி விருக்கிறது.

பெர்லினில் கரன்லி தோட்டுடன் வெளியிடும் முழு அதிகாரமும் தங்க னிடம் இருக்க வேண்டும் என்று ருஷ்ய அதிகாரிகள் கூறினர். அந்த அதிகாரத்தில் தங்களுக்குப் பங்கு இருக்க வேண்டுமென அமெரிக்க பிரிட்டிஷ், பிரஞ்சு அதிகாரிகள் கோரினர். இவ்விஷயமாக சமரசம் ஏதுவும் ஏற்படாததால், தங்களுடைய பிரதேசங்களில் தங்கள் சொந்த கரன்லி தோட்டுகளை வெளியிடுவது என்று மேற்படி மூன்று வல்லரசுகளும் தீர்மானம் செய்தன.

இவ்விதம் மூன்று வல்லரசுகளுக்கும் ருஷ்யாவுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டு விட்டதால், ருஷ்ய அதிகாரிகள் பெர்லினில் அந்த வல்லரசுகளின் ஆதிக்கத்தி லிருக்குமேற்குப் பகுதிப் பிரதேசங்க ளுக்கு மின்சார சப்தையை நிறுத்தி விட்டனர். சயில் போக்கு வரத்தையும் ரத்துச் செய்து விட்டார்கள். எனவே, அப்பகுதிகளில் கைத்தொழில்கள் ஸ்தம் பித்து விட்டதுடன், அங்கு உணவுப் பொருள்களும் செல்வமில்லை.

மின்சார நிலையமும் மற்றும் முக்கிய சாதன வாதிகளும் ருஷ்யா ஆதிக்கம் செலுத்தும் பகுதியிலே இருப்பதால், மற்ற வல்லரசுகள் மீது உடனே வஞ்சம் தீர்ப்பது ருஷ்யாவுக்குக் கலையாகி விட்டது.

மேற்படி பகுதிகளில் இருக்கும் இருபது ஈட்சம் ஜெர்மானியர்களுக்கு

அமெரிக்க விமானங்கள் உணவுப் பொருள்களை ஏற்றிச் சென்று வருகின்றன. எனினும் விமானங்களின் மூலம் அத்தனை டன்சம் பெருக்கும் எவ்வளவு காலம் உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு போய்க் கொடுக்க முடியும்?

எனவே, மேற்படி தடையை நீக்கும் படி ஜெர்மனியிலுள்ள பிரிட்டிஷ் ராணுவகவர்னர் ருஷ்ய அதிகாரிகளைக் கெஞ்சும் பாதையில் இல்லாவிட்டாலும் கெஞ்சும் தொனியில் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

ருஷ்யாவின் நடவடிக்கை அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ் இம் மூன்று வல்லரசுகளுக்கும் மிகுந்த ஆத்திரத்தை உண்டுபண்ணி யிருப்பதால், முறையே வாஷிங்டனிலும் லண்டனிலும், பாரிஸிலும் வெகு மூம் முரபாக மத்திராலோசனைகள் நடந்து வருகின்றனவாய்.

பிரிட்டனில் ஓய்வெடுத்துக் கொள்வதற்காகவும் உல்லாச யாத்திரைக்காகவும் சென்றிருந்த இரண்டொரு மத்திரிகள் லண்டனுக்குத் திரும்பி ஒரோடியும் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ருஷ்யாவுடன் போர் தொடங்குமுன், அதனுடன் வர்த்தகத் தொடர்பைக் கத்தரித்துக் கொண்டு விட வேண்டும். 1939-ம் வருஷம் யுத்தம் ஆரம்பமாவதற்கு எத்தகைய விபரீதங்கள் காரணமாக இருந்தனவோ அதே விபரீதங்கள் இப்போது நம் கண்முன் பின்பும் நடந்து வருகின்றன” என்று ஒரு பிரபல பிரிட்டிஷ் பத்திரிகை அங்ககையத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

நேச நேசங்களை நிர்ப்பந்தித்து அரசியல் சலுகைகள் பெறுவதற்காக நிரபராதிகளான ஜெர்மனியர்களை ருஷ்ய அதிகாரிகள் இப்படி பட்டினி போடலாமா என்று பிரிட்டிஷ் அறிக்கை யொன்று வருத்துகிறது.

ருஷ்யாவின் தடை முறைகளால் அமெரிக்க, பிரிட்டிஷ், பிரஞ்சுப் பகுதிகளில் யுத்தகால சிக்கன முறைகள் கைக்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வாறாக பெர்லின் பகுதிகளில் நிலைமை அல்லோல கல்லோலமாகி இருக்கிறது.

சிறிதும் தாமதமின்றி ருஷ்யாவுக்கும் மற்ற வல்லரசுகளுக்கும் சமரசம் ஏற்பட்டாலொழிய, மேற்படி வல்லரசுக

ளுக்கு மூன்றே வழிகள்தான் இருக்கின்றன.

1. ருஷ்யாவின் கோரிக்கைக்கு இணங்கித் தங்களுடைய கோர வத்தை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது ருஷ்யாவின் தூணயச் சொவணி நோட்டுகளை தங்களுடைய பிரதேசங்களிலும் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

2. இல்லாவிடில் இருபது டன்சம் ஜெர்மானியர்களின் ஷோபத்தை உத்தேசித்து அவர்கள் மேற்பொண்டு கட்டடங்களுக்கு இலக்காகாயல் இருப்பதற்காக மூன்று வல்லரசுப் பிரதிநிதிகளும் பெர்லினிலிருந்து வெளியேறி விட வேண்டும்.

3. அப்படியும் செய்யாவிட்டால் யுத்தம் தொடர்ந்து தங்களுடைய உரிமையை ஸ்தாபித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முதல் இரண்டு வழிகளையும் தாங்கள் பின்பற்றப் போவதில்லை என்று பிரிட்டிஷ் வெளிநாட்டுப் பத்திரி ஸ்ரீ பெலின் உறுதியாகக் கூறிவிட்டார்.

ருஷ்ய விஷயத்தில் இனி மிகவும் கண்டிப்பாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று பிரிட்டிஷ் பிரமுகர்களும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறார்கள்.

ருஷ்யாவுடன் கண்டிப்பாக இருத்தால்தான் மூன்றாவது உலக மகாயுத்தத்தைத் தடுக்க முடியும் என்று சர்ச்சில் கூறுகிறார். எனினும், அதே மூர்ச்சில் அப்படி கண்டிப்பாக இருத்தாலும் அகமறிபை திறைற்றுத்துவது சாத்தியமென்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது என்கிறார்!

அதாவது இனி மூன்றாவது மகாயுத்தம் ஏற்பட்டே தீரும் என்பதுதான் அதன் அடித்தொழில்!

ருஷ்யாவுடன் மிகவும் கண்டிப்பாக இருந்து அதன் விளைவாக யுத்தம் நேருமாயின், அத்தகைய யுத்தத்தைப் பிறகு “உலகமே யுத்தத்தை ஒழிக்கும் யுத்தம்” என்று வழக்கம் போல் வர்ணிக்கலாம் அல்லவா?

எனினும் ஆயுதப்போரிலும், ஆயுதப் போர் தடைபெருத சமயத்தில் வாய்ப்போரிலும் பூரண நம்பிக்கை கொண்ட சர்ச்சிலுக்கு சமாதானத்தில் என்றுமே நம்பிக்கை இருத்ததில்லை.

அப்படியானால் மேலே குறிப்பிட்ட மூன்றாவது வழியைப் பின்பற்றி பயங்கரமான உலகப் பிரளயத்தை உண்டுபண்ண அமெரிக்காவோ அல்லது பிரிட்டனுடையோ துணியுமா?

வரவேற்பு

ஜூன் 20ல். விமானத்தில் புது டில்லிக்கு விஜயம் செய்த ராஜாஜியை இராணுவ மரியாதைகளுடன் இந்திய சர்க்கார் மத்திரிகள் வரவேற்றார்கள்.

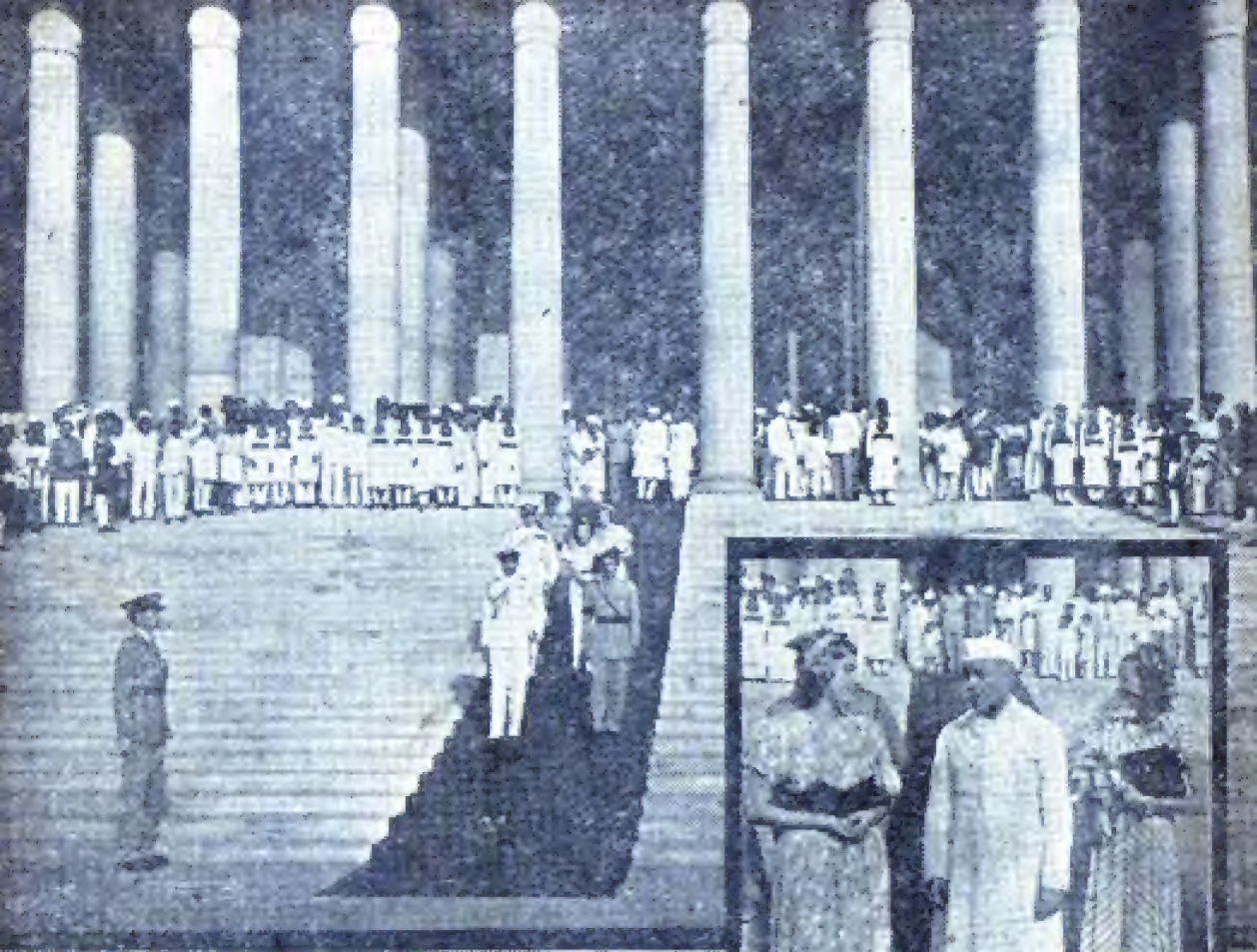

உத்தியோகத் தலைவர்
கனகசபை முதல்
தலைவர் முதல்
முதல் முதல் முதல்.

உத்தியோகத் தலைவர்
தலைவர் முதல் முதல்
இந்திய அரசாங்கம்
பேரவையின் முதல்
பேரவையின் முதல்.

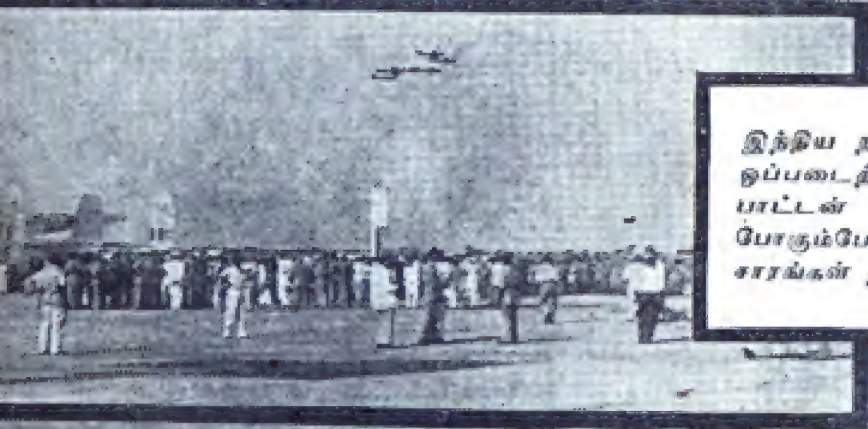

பிரிவு பசாரம்
பதினாந்து மாநகரம் அறி
தீவிரமாகப் பாடுபட்டு,.....

இந்திய நாட்டை இந்தியரிடம்
ஒப்படைத்துச் சென்ற மவுண்ட்
பாட்டன் தம்பதிகளுக்குப்
போகும்போது பிரமாத உப
சாரங்கள் நடைபெற்றன.

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம் நிச்சயதார்த்தம்

கிட்டா வய்யரின் அட்டலுக்குச் சிறிது பயன் ஏற்பட்டது. வீட்டுக்குள்ளே கூச்சல் கொஞ்சம் அடங்கியது. பிறகு விஷயம் இன்னது என்பதும் வெளியாயிற்று.

சீமாச்ச வய்யரின் மனைவி அன்னம் மானின் காதில் மதராஸிலிருந்து வந்திருந்தவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தது அரை குறையாக விழுந்தது. அதிலிருந்து மாப்பிள்ளைப் பையன் வலிதாவைக் கவியாணம் செய்து கொள்ள இஷ்டப்படவில்லை யென்றும், சீதாவைக் கவியாணம் செய்து கொள்ள விரும்புகிறான் என்றும் தெரிந்தன. பையனுடைய தாயாகும் தகப்பனாகும் முதலில் அவனுடைய மனதை மாற்றப் பார்த்தார்கள். பையன் பிடிவாதமாக யிருந்த படியால் கடைசியில் அவர்களும் சரி யென்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் இந்த விஷயத்தைக் கிட்டா வய்யரிடம் எப்படிப் பிரஸ்தாபம் செய்வது என்று அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் தயக்கம். இன்னுடைய ரன்ஸ் கப்பல்வரிடம் அதைப் பற்றி அபிப்பிராயம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதே சொல்லி, உண்டு, இல்லை என்று நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டு போகிறதா அல்லது ஊருக்குப் போய்க் கடிதம் எழுதுகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டுப் போய் விவரமாகக் கடிதத்தில் எழுதவதா என்பதைப் பற்றி அவர்களுக்குள் விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இதை யெல்லாம் கேட்டவுடன் சாதுவான கிட்டா வய்யருக்குக்கூட ஆத்திரம் பொங்கிக் கொண்டு வந்தது.

ஆனால் ஆத்திரத்தை யாரிடம் காட்டுவது என்று தெரியாமல் சீமாச்ச வய்யரைப் பார்த்து, "என்ன ஓய்! நான் அப்போதே சொன்னேனே, பார்த்தீரா! மதராஸ்காரன்களுடைய யோக்கதை தெரிந்ததா?" என்றார்.

"தெரியாமல் என்ன, ஓய்? நானுந்தான் அப்போதே சொன்னேனே! ஆனாலும் இந்தப் பிரம்மஹத்தி சொல்வதை வைத்துக் கொண்டு ஒன்றும் நாம் தீர்மானித்து விடக்கூடாது. இந்தச் சோழன் பிரம்மஹத்திக்கு ஏதாவது கலகம் பண்ணி வைப்பதே தொழில். அவர்கள் ஒன்று சொல்லி யிருப்பார்கள்: இவளுடைய செவிட்டுக் காதில் வேறு ஒன்று விழந்திருக்கும்! எல்லாவற்றுக்கும் நான் போய் விஷயம் இன்னதென்று ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிந்து கொண்டு வந்து விடுகிறேன். ஏ சோழன் பிரம்மஹத்தி! இப்படி வந்துதொலை! இருக்கிற பிராரப்தங்கள் போதாது என்று நீ ஒருத்தி வந்து சேர்ந்தாயே? ஏ, ஏழரை காட்டுச் சலியனே! வருகியா? இல்லையா?" என்று இம்மாதிரி சீமாச்சவய்யர் தமது தாமபத்தினியை அருமையாக அழைக்க, அந்த அம்மாரும் "என்னை எதற்காக இப்படிப் பிடுங்கி எடுக்கிறீர்கள்?" என்று வாய்க்குள் முணு முணுத்துக் கொண்டே புறப்பட்டாள். இருவரும் வீதியில் போகும் போதுகூட, சீமாச்ச வய்யர் தம்முடைய தர்ம பத்தினியை

வாழ்த்திய குரல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

சீமாச்ச அய்யர் மேற்கண்டவாறு தமது மனைவி

கூஸ்கி

கயத திட்டியதானது அங்கே யிருந்த மற்றவர்கள் எல்லாருக்கும் ஓரளவு மனத் தெளிவை உண்டாக்கியது.

"இந்தப் பிராமணர் எதற்காக அன்னம்மாளை இப்படி வைகிறார்? அவள் என்ன செய்வாள்?" என்றான் சரகவதி அம்மாள்.

"பின்னே, யார்தான் என்ன செய்வார்கள்? எந்தக் காரியமும் பிரப்தம் போலத்தானே நடக்கும்?" என்றார் கிட்டா வய்யர்.

"இவர்கள் வேண்டாம் என்றால் லலிதாவுக்குக் கலியாணம் ஆகாமல் போய்விடுமோ? எனக்கு மட்டும் உத்தரவு கொடுங்கள். நாளைக்கே ஆயிரம் வரன் கொண்டு வருகிறேன்!" என்றார் அப்பாத்துரை சாஸ்திரிகள்.

"போதும்; போதும்! இனிமேல் இந்த வருஷம் என் பெண்ணுக்குக் கலியாணம் என்கிற பேச்சே வேண்டாம். முதலிலே, வந்தவர்கள் எல்லாரும் ஊருக்குப் போகட்டும்!" என்றான் சரகவதி அம்மாள்.

இந்தச் சமயத்தில் ராஜம்மாள், 'அண்ணா! குற்றம் என்பேரில், நான் துரதிர்ஷ்டக்காரி. எங்கே போனாலும் என்னுடைய துரதிர்ஷ்டம் என்னைத் தொடர்ந்து வருகிறது!" என்றான்.

"ஏதாவது உளருதே! உன்னை பார் இப்போது என்ன சொன்னார்கள்?" என்றார் கிட்டா வய்யர்.

"இந்தப் பெண் உன்னை விசித்து விசித்து அழுது கொண்டிருக்கிறது! சீதா என்ன செய்வாள்? வந்திருந்தவர்களின் முன்னால் வரமாட்டேன் என்றுதான் சொன்னாள். லலிதா தான் 'நீ வரவிட்டால் நானும் போக மாட்டேன்' என்று பிடிவாதம் பிடித்தாள். மன்னியாவது தடுத்தானா? அதுவும் இல்லை!" என்றான் பெரியம்மாள் அபயாம்பாள்.

"நான் ஒரு அசடு, என் பெண் பெரிய அசடு — என்பதுதான் தெரிந்த விஷயமாச்சே! நீங்கள், எல்லாம் தெரிந்த பெரியவர்கள், இருந்தீர்களே? சொல்கிறதானே?" என்று சரகவதி அம்மாள் சிறிது.

"போதும் வாக்கு வாதம்! நிறுத்துங்கள்! அழகிற குழந்தையைப்

போய் யாராவது சமாதானம் செய்யுங்கள்!" என்றார் கிட்டா வய்யர்.

"அழகை என்ன அழகை! எதற்காக அழ வேண்டும்? செய்கிறதையும் செய்து விட்டு ஜாலம் வேறே!" என்றான் சரகவதி அம்மாள்.

உள்ளே, சீதாவைச் சமாதானப் படுத்த முயன்று கொண்டிருந்த லலிதாவின் காதில் இதெல்லாம் விழ்ந்தது. அம்மா சொன்ன கடைசி வார்த்தையைக் கேட்டதும் லலிதா ஆங்காரத்துடன் வெளியில் வந்தாள்.

"அப்பா! நான் சொல்கிறதைத் தயவு செய்து கேளுங்கள். இன்றைக்கு வந்த பின்னையை நான் கலியாணம் செய்து கொள்ள மாட்டேன். என்னை வெட்டிப் போட்டாலும் மாட்டேன். முன்னயே பிடித்து எனக்கு இதெல்லாம் பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் ஒரு வரும் கேட்கவில்லை. அம்மா அனுவசியமாகச் சீதாவைக் கோபித்துக் கொள்கிறான். இது தெய்வத்துக்கே பொறுக்காது. சீதா முகத்தை அலம்பிக் கொள்ளக்கூட மாட்டேன் என்றான். என்னுடன் வருவதற்கும் அவள் இஷ்டப்படவில்லை. நான்தான் வலுக்கட்டாயப்படுத்தி அழைத்துக் கொண்டு வந்தேன். அப்படி யிருக்க அவளைக் கோபித்துக் கொண்டு என்ன பயன்? இப்படி உல்லாசம் நீங்கள் அநியாயமாய்ச் சீதாவின் பெரில் பழி சொல்வதா யிருந்தால் நான் இந்த வீட்டை விட்டுப் போய் விடுகிறேன்; இல்லாவிட்டால் கிணற்றில் வீழ்ந்து செத்துப் போகிறேன்!" என்று ஆத்திரமும் அழகையுமாய்ப் பேசினாள்.

இவ்விதம் லலிதா தன் தோழிக்காகப் பரிந்து பேசியது எல்லாருடைய மனதையும் இனக்கச் செய்தது. ஆனால் சரகவதியின் கோபத்தை மட்டும் அதிகப் படுத்தியது. "போ! இப்போதே போய்க் கிணற்றில் விழு! எனக்குப் பெண்ணே பறக்கவில்லை என்று நினைத்துக் கொள்கிறேன்!" என்று சொன்னாள்.

"அடாடாடா! இதெல்லாம் என்ன பேச்சு? இப்போது ஒன்றும் தீர்மானமாகி விட வில்லையே? சீமாச்சு தான் போயிருக்கிறானே? விஷயத்தைத்

தெரிந்துகொண்டு அவன் வரட்டுமே?" என்றார் அப்பாத்துரை சாஸ்திரிகள்.

"சீமா மாமா என்னத்தை வேண்டுமானாலும் தெரிந்து கொண்டு வரட்டுமே! அந்தப் பிள்ளை என்னைப் பிடித்திருக்கிறது என்று சொன்னாலும் நான் பண்ணிக் கொள்ளப் போவதில்லை. சத்தியமாய்ப் பண்ணிக் கொள்ளப் போவதில்லை!" என்று லலிதா சபதம் செய்தாள்.

"லலிதா! இதென்ன நீ கூட இப்படி யெல்லாம் பேசுகிறாய்?" என்றார் கிட்டா வய்யர்.

"அவள் தயமாகவா பேசுகிறாள்? சொல்லிக் கொடுத்தல்லவா பேசுகிறாள்?" என்றாள் சரசுவதி அம்மாள்.

"மன்னி! என்னைச் சொல்கிறாயா? நான் ஒரு பாவமும் அறியேனே! லலிதாவுடன் நான் அரை நிமிஷம் பேசக்கூட இல்லையே?" என்றாள் ராஜம்மாள்.

"நான் உங்களை யொன்றும் சொல்லவில்லை. என் பிள்ளையைத்தான் சொல்கிறேன். சூரியாவின் துரப்போதனை தான் இப்படி லலிதாவைப் பைத்தியமாக அடித்து விட்டது. அவளுடைய புத்திகையையும் யாரோ கெடுத்திருக்கிறார்கள்.....!"

இத்தனை நேரம் கம்மாக் கேட்டுக் கொண்டு நின்ற சூரியா இப்போது சம்பாஷணையில் தலையிட்டான்.

"என்னுடைய புத்தி சரியாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த முட்டாள்தன மெல்லாம் வேண்டாம் என்று நான் அப்போதே சொன்னேன். யாரும் கேட்கவில்லை. அம்மா! உங்கள் காலத்தில் நீங்கள் எல்லாரும் கலியாணம் பண்ணிக் கொண்டு திண்டாடுகிறது போதும். எங்களை எங்கள் இஷ்டப் படி விட்டு விடுங்கள். லலிதாவுக்குப் பிடித்திருந்தால் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்வாள்; இல்லாவிட்டால் பிரம்மதேவன் வந்து சொன்னாலும் பண்ணிக்கொள்ள மாட்டான். லலிதாவுக்குச் சொன்னதுதான் சீதாவுக்கும்! மதராஸிலிருந்து வந்திருக்கிறாளுக்கும் மகா பிரகஸ்பதியைச் சீதாவுக்கும் பிடிக்காவிட்டால் பிடிக்கவில்லை என்ற தைரியமாய்ச் சொல்லி விட்டீர். இதற்காக அவன் விம்மி

அழ வேண்டிய அவசியம் இல்லை!" என்று சொன்னான் சூரியா.

சூரியாவின் உள்ளம் அப்போது உண்மையில் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. மதராஸிலிருந்து பெண்பார்க்க வந்த மகா பிரகஸ்பதியை அவனுக்கு ஏற்கெனவே பிடிக்கவில்லை. அந்த பிரகஸ்பதி லலிதாவுக்குப் பதிலாகச் சீதாவை மணந்து கொள்ள விரும்புகிறான் என்ற செய்தி கேட்டதும் அந்தக் கொந்தளிப்பு அக்னியில் பெட்ரோலை விட்டதபோல ஐயாவாலை விட்டுப் பொங்கியது.

சூரியா உள்ளின் தரையில் குப்புறப் படுத்துக்கொண்டு சீதா இன்னமும் விம்மிக் கொண்டிருந்தான். லலிதா அவளுக்கு ஆறுதல் கூறிச் சமாதானப்படுத்த முயன்றாள். ஆனால் கபடமற்ற லலிதாவுக்குச் சீதாவின் மனோ நிலை என்ன தெரியும்? உள்ளத்தில் பொங்கிய ஆனந்தத்தை மறைத்துக் கொள்ளுவதற்காகவே சீதா விம்மினாள். அவளுடைய மனக்கண் முன்னால் உலகமே ஒரு ஆனந்த நந்தவனமாகத் தோன்றியது. அந்த நந்தவனத்தி லிருந்த மரங்களும் செடிகளும் பல வர்ணப் புஷ்பங்களுடன் குலுங்கின. அந்த நந்த வனத்தில் குயில்கள் பாடின; மயில்கள் ஆடின; மான்கள் தள்ளி ஓடின; கிளிகள் மழலை பேசின; புருக்கள் கொஞ்சி முத்தமிட்டன; சந்தன மரங்களின் சுகந்தத்துடன் மந்தமாருதம் வீசியது. இத்தகைய ஆனந்த நந்தவனத்தில் சீதாவின் உள்ளம் எஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தபோது தூரத்தில் எங்கேயோ கடல் பொங்கி பலைபோல் அலைகள் கிளம்பி மோதி விழும் சத்தமும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

சீற்று நேரத்துக்கெல்லாம் சீமாச்சு வய்யர் கிட்டா வய்யருக்கு ஆள் விட்டு அனுப்பினார் கிட்டா வய்யர் போனார். அவர்டம் சப் ஐட்டி சாஸ்திரியாரும் அவளுடைய சக தர்மணியும் விஷயத்தை எப்படி மாகச் சொல்லி விட்டார்கள். "உங்கள் குமாரிக்கு ஒரு குறைவும் இல்லை. கிளி மாதிரி தான் இருக்கிறாள். ஆனால் இந்தக்காலத்துப்

பிள்ளைகளின் போக்கே தனியாயிருக்கிறது. 'முதலிலே சீதாவைப் பார்த்தேன்; பார்த்தவுடனே அவளைப் பிடித்து விட்டது. கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டால் அவளைத்தான் பண்ணிக் கொள்வேன்' என்று பிள்ளையாண்டான் சொல்லுகிறான். நாங்கள் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தோம்; கேட்கவில்லை. கைருக்குப் போய் யோசித்துக் கொண்டு எழுதலாம் என்று எண்ணினோம். ஆனால் எப்படியோ விஷயம் உங்களுக்கு எப்படி விட்டபடியால் இப்போதே சொல்லி விட்டோம். உங்களுக்கு இஷ்டமாயிருந்தால் நாளைக்கே நிச்சய தார்த்தம் செய்து விடலாம். பெண்ணுக்கோ பெண்ணின் தாயாருக்கோ பிடிக்காவிட்டால் அதையும் சொல்லி விடுங்கள்; இதில் வறுக் கட்டாயம் ஒன்றுமில்லை" என்றார்கள்.

கிட்டா வய்யர் திகைத்துப் போனார். ஒன்றும் பதில் சொல்லத் தோன்றவில்லை. "அதற்கென்ன? பெண்ணின் தாயாரைக் கேட்டுவிட்டுச் சொல்கிறேன்" என்று புறப்பட்டார். புறப்பட்டவர் நேரே வீட்டுக்கு வரவில்லை. சிமாச்ச வய்யரையும் சுப்பய்யரையும் குளத்தங்கரைப் பங்கனாவுக்கு அழைத்துப் போய் யோசனை செய்தார். அவர்கள் இருவரும், "பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது போலாயிற்று! உங்கள் பெண்ணுக்கு என்ன? நூறு வரன் காங்கள் பார்த்துச் சொல்கிறோம். அந்த பம்பாய்ப் பெண்ணுக்கு வரன் கிடைப்பதுதான் கஷ்டம். பணம், காச இல்லாமல் பண்ணிக்கொள்கிறேன் என்கிறார்கள். வேண்டாம் என்று எதற்காகச் சொல்லவேண்டும்? அதனால் யாருக்கு என்ன லாபம்? நாளைக்கே 'பாக்கு வெற்றிலையைப் பிடி!' என்று நிச்சய தார்த்தம் செய்துவிடுவதுதான் சரி!" என்றார்கள். ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்டிருந்த ஆத்திரம் தணிந்துவிட்ட படியால் கிட்டா வய்யருக்கும் அதுதான் சியாயம் என்று தோன்றியது. ஆனால் இதைத் தம்முடைய பாரியை யிடம் எப்படிச் சொல்லிச் சரிக்கட்டுவது என்று யோசித்துக் கொண்டு இரவு ஒரு மணிக்கு வீடு திரும்பினார். அதற்கு வழி அவருடைய புதல்வன் சூரியா சொல்லிக் கொடுத்தான்.

தூக்கம் பிடியாமல் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்த சூரியாவுக்கு அதற்குள் மனம் தெளிவடைந்திருந்தது. யார்கண்டது? ஒரு வேளை கடவுளுடைய விருப்பம் இவ்விதமிருக்கலாம்; டில்லியில் எழுதாற்றைம்பது ரூபாய் சம்பளம் உள்ள உத்தியோகம் பார்க்கும் சௌந்தரராகவன் தன்னைக் காட்டிலும் சீதாவுக்குத் தக்க வரன் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை யல்லவா? அத்தங்காளின் அதிர்ஷ்டம் இந்த விதமாக அவனைக் கொண்டு விட்டிருக்கிறதோ என்னமோ? சீதாவின வாழ்க்கை இன்பத்திற்குக் குறுக்கே போய் நிற்கத் தனக்கு என்ன உரிமை? அது என்ன சியாயம்? அன்றிரவு தாமோதரம் பிள்ளை வீட்டுமேல் மாடியில் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தபோது அவனுடைய நண்பன் பட்டாபிராமன் சொன்னது சூரியாவுக்கு நினைவு வந்தது. "செடியில் உள்ள புஷ்பத்தைத் தூரத்தில் இருந்து பார்த்தே நான் சந்தோஷப் படுவேன். அதைப் பறித்துக் கசக்கி முகர வேண்டும் என்ற ஆசை எனக்குக் கிடையாது!" என்று சொன்னான் அல்லவா? அடா! எவ்வளவு தாராளமான உள்ளம் அவனுக்கு! அந்தக் கொள்கையைத் தானும் ஏன் பின்பற்றிக் கூடாது?

கிட்டா வய்யர் இரவு ஒரு மணிக்கு வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்ததும் சூரியா "அப்பா! அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? என்ன முடிவு ஆயிற்று?" என்று கேட்டான். "இன்னும் நீ தூங்க வில்லையா, சூரியா? உன்விடம் தான் யோசனை கேட்க வேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டு வந்தேன். அன்னம்மாள் சொன்னது உண்மை தான். 'சீதாவைக் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்கிறேன்' என்று அந்தப் பெயன் சொல்கிறான். அவனுடைய அப்பா அம்மாவும் அதற்குச் சம்மதித்து விட்டார்கள். பணங் காச சீர்வகையரா ஒன்றும் எதிர் பார்க்க வில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று உன் அபிப்பிராயத்தைச் சொல். இந்த மாதிரி விஷயங்களில் உன் தமையன் கங்காதரனைக்

காட்டிலும் உன்னுடைய யோசனையைத்தான் நான் மதிக்கிறேன். அவனுக்குப் படித்துப் பரீட்சை பாஸ் செய்யத் தெரியுமே தவிர உலக விவகாரம் தெரியாது. நீ அப்படியில்லை. நாலும் தெரிந்தவன். உன் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்!" என்றார்.

"அப்பா! இவ்வளவு தூரத்துக்கு வந்து விட்டபடியால் இப்போது ஒரு விஷயம் சொல்கிறேன். நம்முடைய வக்கீல் ஆத்மநாத ஐயரின் பிள்ளை பட்டாபிராமனுக்கு லலிதாவைக் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. போன வருஷம் நீங்கள் எல்லாரும் தேவ பட்டணத்திற்கு வந்து வக்கீல் வீட்டில் சில நாள் இருந்தீர்கள் அல்லவா? அப்போது பட்டாபி லலிதாவைப் பார்த்திருக்கிறான். லலிதாவை அவனுக்குப் பிடித்திருக்கிறது. வேறு வரன் பார்ப்பது பற்றி அவனுக்குக் கொஞ்சம் வருத்தம். அவன் மட்டும் என்ன? வக்கீல் ஐயர்வாளுக்குக்கூடக் கொஞ்சம் வருத்தந்தான். 'நாங்கள் எல்லாம் உங்க அப்பாவுக்கு இலட்சியமா? பெரிய இடமாய்ப் பார்ப்பார்! தூரத்துப் பச்சை கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி!' என்று இரண்டொரு தடவை ஜாடைமாதையாகச் சொன்னார்!" என்றான் சூரியா.

"வாஸ்தவந்தான்! வக்கீல் ஆத்மநாதய்யரின் பிள்ளை நல்ல வரன்; எனக்கு அது ரூபகம் இல்லாமற் போகவில்லை. ஆனால் உன் அம்மா 'இன்னும் பெரிய இடமாகப் பார்க்க வேண்டும்' என்று புலம்பிக் கொண்டிருந்தான். எனக்கென்னமோ பட்டாபிராமனுக்கு லலிதாவைக் கொடுப்பதற்குப் பூரண சம்மதம். அதைப் பற்றி யோசித்து முடிவு செய்வோம். சீதா விஷயம் என்ன சொல்கிறாய்?" என்று கிட்டா வய்யர் கேட்டார்.

"சீதா விஷயம் நாம் என்ன சொல்வதற்கு இருக்கிறது? அவளுக்கும்தான் அத்தைக்கும் சம்மதமா யிருந்தால் சரிதான். பணங்காசு அதிகம் செலவில்லாமல் இவ்வளவு நல்ல இடம் கிடைத்தால் சந்தோஷப்பட வேண்டியதுதானே? அதனால் நமக்கும் நல்ல பெயர் ஏற்படும்!" என்றான் சூரியா.

"அப்படியானால், சூரியா, நீதான் உன் அம்மாவிடம் விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லி அவளைச் சம்மதிக்கப் பண்ணவேண்டும். அவள் ஒரே பத்ரகாளி அவதாரம் எடுத்திருக்கிறாள். நான் சொன்னால் தங்கை பெண்ணுக்குப் பரிந்து கொண்டு சொல்கிறேன் என்று நினைத்து இன்னும் அதிக ஆத்திரப் படுவான்!"

"அதற்கென்ன, அப்பா! கட்டாயம் நான் அம்மாவைச் சரிசெய்திவிடுகிறேன்" என்றான் சூரியா.

சூரியா ஏற்றுக்கொண்ட காரியம் அவ்வளவு சுலபமாக இல்லை. ஆயினும் கடைசியில் வெற்றி பெற்றான். முக்கியமாக, மதராஸ் டைப்பனுக்கு லலிதாவைக் கொடுத்தால் அவன் டில்லி எங்கே, லாகூர் எங்கே என்ற தூர தேசங்களுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்க நேரிடும் என்றும், வக்கீல் பிள்ளைக்குக் கொடுத்தால் பக்கத்தில் இருப்பான் என்றும், அடிக்கடி பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்றும் சூரியா கூறியது சரசுவதி அம்மாளின் மனதை மாற்றி விட்டது.

மறு நாள் சாயங்காலம் எல்லா ருடைய சம்மதத்தின் பேரில் மதராஸ் பத்மாபுரம் மாஜி சப் ஜட்ஜ் பத்மலோசன சாஸ்திரிகளின் புதல்வன் சிரஞ்சீவி செளந்தர ராகவனுக்குப் பம்பாய் துரைசாமி ஐயர் குமாரி சீதாவைப் பாணிக்கிரகணம் செய்து கொடுப்பதாய் யதோக்தமாக அக்கிரஹாரத்து மகா ஜனங்களின் முன்னிலையில் நிச்சயதார்த்தம் ஆயிற்று. பம்பாய் துரைசாமி ஐயர் இதற்கு ஆட்சேபம் ஒன்றும் சொல்ல மாட்டார் என்று ராஜம்மாள் சம்பந்திகளுக்கு உறுதி கூறியதின் பேரில் நிச்சயதார்த்தம் நடந்தது. இந்த நிச்சயதார்த்த வைபவத்தில் லலிதாதான் எல்லாரிலும் அதிகக் குதூகலமாக இருந்தாள். ராகவனை 'மாப் பிள்ளை' என்று கூப்பிட்டு அவளிடம் பேசக்கூட ஆரம்பித்து விட்டாள்.

சீதாவின் மனோ நிலை எப்படி இருந்தது என்பது பற்றி நாம் தற்போது ஒன்றும் சொல்லாமல் நேயர்களின் கற்பனா சக்திக்கே விட்டு விடுகிறோம்.

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் பீஹார்க் கடிதம்

சூரியாணம் நிச்சயம் பண்ணிக்
கொண்டு செளந்தர ராகவன் சென்
னைக்குத் திரும்பிய போது மிக உற்
சாகமா யிருந்தான். தன்னுடைய
வாழ்க்கையில் ஒரு புதிய ஆனந்த
அத்தியாயம் ஆரம்பமாகி யிருக்கிறது
என்ற எண்ணம் அவன் மனதில் குடி
கொண்டிருந்தது. தாரினிக்கும் தனக்
கும் ஏற்பட்ட இநேக சம்பந்தத்தை
ஒரு மாயக் கனவு என்று தீர்மானித்து
அதை மறக்கப் பிரயத்தனப் பட்ட
துடன் அநேகமாக மறந்தும் விட்
டான். ஆனால் அந்தச் சம்பந்தத்தை
மறுபடியும் ஞாபகப்படுத்துத்
தும் இரண்டு கடிதங்கள் ராகவன்
சென்னை திரும்பிய மூன்றாவது நாள்
வந்தன. முதற் கடிதத்தின் மேல்
உறையில் எழுதி யிருந்த விலாசக்
கையெழுத்தைப் பார்த்தவுடனேயே

ராகவனுக்கு அதை எழுதியது யார்
என்று தெரிந்து விட்டது. முத்து
முத்தான அந்த வட்ட வடிவக்
கையெழுத்து தாரினியின் கையெழுத்
துத்தான். ஒரு பக்கம் அந்தக் கடி
தத்தைப் பிரிக்க ஆர்வமும் இன்னொரு
பக்கம் அதில் என்ன எழுதி யிருக்
குமோ என்ற தயக்கமும் அவன்
மனதைக் கலக்கியது. கடைசியில்
பிரித்துப் பார்த்தான். கடிதத்தில்
எழுதியிருந்தது பின் வருமாறு:—

முஸபர்பூர், (பீஹார்)
9-2-34

அன்பரே !

ரயிலிலிருந்து தங்களுக்கு நான் எழு
திய கடிதம் கிடைத் திருக்கலாம்.
அதுவே தங்களுக்கு நான் எழுதும்
கடைசிக் கடிதம் என்று எண்ணியிருந்

சந்திரா

தேன். இங்கு வந்து நிலைமையைப் பார்த்த பிறகு எதனாலோ மறுபடியும் தங்களுக்கு எழுதவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. எவ்வளவுதான் தங்களை நான் மறக்க முயன்றாலும் அது கைகூட வில்லை. இப்போது நான் இயற்றிவரும் தொண்டில் தங்க ளையும் சேர்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆசை என் மனதில் பொங்கிக் கொண் டிருக்கிறது. இக் காரணங்களி னாலேயே தங்களுக்குக் கடிதம் எழுதத் துணிந்தேன். இங்கே பூகம்ப நிவா ரணத் தொண்டர்களின் முகாமில் எல்லாரும் தூங்கிய பிறகு நான் மட்டும் மங்கலான கிரோனின் எண் ணெய்விளக்கின் அருகில் உட்கார்ந்து இந்தக் கடிதம் எழுதுகிறேன்.

பீலாருக்கு நான் வந்து பத்து தினங்கள் ஆகின்றன. இந்தப் பத்து காலும் நான் கண்ட காட்சிகள், அம்மம்மா, — ஆயிரம் வருஷம் உயி ரோடிருந்தாலும் மறக்கமுடியாதவை. இந்த ஐன்மத்திலே மட்டுமல்லாமல்

அடுத்த ஐன்மத்திலும் அதற்கடுத்த பல ஐன்மங்களிலுங் கூட மறக்க முடியாது என்று தோன்றுகிறது. பா லில் பார்த்த காட்சிகளை இரவில் மறுபடியும் கனவில் காண்கிறேன். பகலில் மன உறுதியினால் உணர்ச் சிசை அடக்கிக் கொள்கிறேன். ஆனால் கனவில் அது சாத்தியப்படவில்லை. சில சமயம் பயங்கரத்தினால் அலறிக் கொண்டும் சில சமயம் பரிதாபத்தி னால் தேம்பி அழுது கொண்டும் தூச் கத்திவிருந்து, எழுந்திருக்கிறேன்.

திருஷ்டாந்தமாகச் சில சம்பவங் களைச் சொன்னால் என்னுடைய மனே நிலையைத் தாங்களும் அறிந்து கொள் வீர்கள். முஸபர்பூரில் பாபு லக்ஷ்மீ நாராயண பிரஸாத் என்று ஒரு பிர முகர். பீலார்கமாகாணத்தில் நடக்கும் கதர்த் தொண்டின் தலைவர் இவர். ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு இம் மாகா ணத்தில் உள்ள சர்க்கா சங்கக் கிளை ஸ்தாபனங்களைப் பார்வை யிடுவதற் காகப் புறப்பட்டார். ஒரு மாதம்

ஆனதும் மனைவி மக்களின் நினைவு வந்தது. ஊருக்குப் போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்று கிளம்பினார். வரும் வழியில் உலகம் தலைமேலாகத் திரும்புவது போன்ற அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. அது பூகம்ப அதிர்ச்சி என்று தெரிந்து கொண்டதும், "ஐயோ! வீட்டில் தலியாக மனைவி மக்களை விட்டு வந்தோமே! அவர்களுடைய கதி என்ன வாயிற்றோ?" என்று திடுக்கிட்டார். பதைபதைப்புடன் வீடு திரும்பினார். அவருடைய பதைபதைப்புக்குக் காரணம் இருந்தது. அவருடைய வீடு இருந்த இடத்தில் ஒரு பெரிய குப்பல் மண்ணும் கல்லும் மரத் துண்டங்களும் உடைந்த ஓடுகளும் கிடந்தன. ஆகா! அவருடைய மனைவி மக்கள் எங்கே? அவரினார்; பதறினார். மண்ணையும் கல்லையும் அப்புறப் படுத்தத் தொடங்கினார். மற்றும் பல தொண்டர்கள் அவருக்கு உதவி செய்தார்கள். ஐயோ! என்ன கோரம்! என்ன பரிதாபம்! அந்தக் குப்பலுக்கு அடியில் அவருடைய மனைவியும் குழந்தைகளும் மடித்துக் கெங்கி உருத் தெரியாத பிணங்களாகக் கிடந்தார்கள். பாபு லக்ஷ்மி நாராயண பிரஸாத் இப்போது பைத்தியம் பிடித்தவராக "என் பெண் எங்கே? பிள்ளை எங்கே?" என்று கேட்டுக்கொண்டு அங்கு மிங்கும் சுற்றி அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்.

மாங்கீர் என்னும் பட்டணத்தில் பிரபாவதி தேவி என்று ஒரு ஸ்திரீ இருந்தாள். பாவம்! அவள் கைம் பெண்! கணவர் விட்டுப் போன சொற்ப சொத்தைக் கொண்டு குழந்தைகளைத் தைரியமாகக் காப்பாற்றி வந்தாள். கைக்குழந்தை தொட்டிலில் தூங்கியது. இன்னொரு குழந்தை கூடத்தில் விளையாடியது. பிரபாவதி சமையலறையில் சமையல் செய்து கொண்டிருந்தாள். திடீரென்று ஒரு குலுக்கல். வீடு சுழன்றது; சமையல் பாத்திரம் கவிழ்ந்தது. கொல்லிப்புறத்தில் தடதட வென்று சத்தம் கேட்டது. கொல்லித் தாழ்வாரத்தில் கன்றுக்குட்டி கட்டி யிருந்ததை எண்ணிக்கொண்டு ஓடினாள். அவள் கொல்லிப்புறம் செல்வகர்துள் கன்றுக்குட்டி இருந்த இடத்தில் கூரை இடிந்து விழுந்து மேடு போட்

டிருந்தது. இதற்குள் வீட்டின் மூல்கட்டில் அதேமாதிரி சத்தம் கேட்டு ஓடினாள். இரண்டு குழந்தைகள் மேலும் வீடு இடிந்து விழுந்து அடியோடு மூடி மேடிட்டு விட்டது! "ஐயோ!" என்று அவறிக்கொண்டு பிரபாவதி வாசற் பக்கம் ஓடி வந்தாள். "என் குழந்தைகளை இழந்தேனே! பூமி வெடித்து என்னை விழுங்கி விடாதா?" என்று கதறினாள். அந்தப் பதிலிரதையின் வாக்கு உடனே பலித்தது. அவள் நின்ற இடத்தில் பூமி விரிந்து பிளந்தது. அதற்குள் விழுந்து பிரபாவதி மறைந்தாள். சீதாதேவி பிறந்த மிதிவீராயந்தான் இப்போதைய பீறார் என்பதை அறிந்திருப்பீர்கள். சீதை யைத் தன்னிடந்தே ஏற்றுக்கொண்ட பூமாதேவி இன்று பீறார் மாகானத்தில் எத்தனையோ உத்தம பத்தினிகளை விழுங்கி விட்டான்.

அன்பரே! இத்தகைய பூமிப் பிளவு ஒன்றை நான் அருகில் நெருங்கிப் பார்த்தேன். பக்கத்தி லிருந்தவர்கள் தடுத்தும் என் மனம் கேட்கவில்லை. பள்ளத்தின் ஓரமாகச் சென்று குனிந்து பார்த்தேன். பள்ளம் கீழே ஆழம் கணக்கிட முடியாதபடி அதை பாதாளம் வரையில் போகிறது. கொஞ்ச தூரத்துக்குக் கீழே ஒரே கன்னங் கரிய இருள். அதற்குக் கீழே எவ்வளவு தூரம் போகிறது என்று சொல்ல முடியாது. அதிக நேரம் உற்றுப் பார்த்தால் மயக்கம் வந்து தலை சுற்றுகிறது.

பூகம்பம் இன்னும் எத்தனையோ விசித்திரங்களை யெல்லாம் இங்கே உண்டாக்கி யிருக்கிறது. மேட்டுப் பிரதேசங்கள் திடீரென்று பள்ளமாகிப் பெரிய ஏரிகளைப் போல் தண்ணீர் ததும்பி நிற்கின்றன. ஏரிகள் இருந்த இடத்தில் தண்ணீர் அடியோடு வற்றிப் போயிருக்கிறது.

குடிசைகளும் . வீடுகளும் பிரம்மாண்டமான மாளிகைகளும் கம்பெனிக் கட்டிடங்களும் ரயில்வே ஸ்டேஷன்களும் இடிந்தும் விழுந்தும் எரிந்தும் கிடக்கின்றன.

மொத்தம் 25,000 ஜனங்கள் பூகம்பத்தில் மாண்டிருக்கலாம் என்ற

மதிப்பிட் டிருக்கிறார்கள். மாண்ட வர்கள் அதிரஷ்டசாலிகள். தப்பிப் பிழைத்தவர்களில் லட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் உண்ண உணவின்றி, உடுக்க உடையின்றி, தலைக்கு மேலே கூரை யின்றி, உட்காரவும் இடமின் றித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் சொத்து கதந்திரங்களை அடி யையாடு இழந்து விட்டிருக்கிறார்கள்.

அன்பரே! இதை யெல்லாம் காங்கள் வந்து பார்த்தீர்களானால் இப்படிப்பட்ட மகத்தான துரதிர்ஷ்டத்தை யடைந்த ஜனங்களுக்குத் தொண்டு செய்வதைக் காட்டிலும் வாழ்க்கையில் வேறு என்ன பெரிய காரியம் இருக்க முடியும் என்ற முடிவுக்குத்தான் வருவீர்கள்.

பூகம்பத்தினால் ஏற்பட்ட கஷ்ட சிவாரண தொண்டுக்காக இந்தியா யின் நானூ பக்கங்களிலும் தொண்டர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். எல்லா ரும் பாபு ராஜேந்திர பிரஸாத்தின் தலைமையில் வேலை செய்கிறார்கள். ஆ! பாபு ராஜேந்திர பிரஸாத் ஒரு அற்புத மனிதர். அவருடைய சார்தம், அடக்கம், அன்பு, தொண்டு செய்யும் ஆர்வம் — இவற்றுக்கு நிகரே யில்லை.

ஒரு வாரத்துக்கு முன்னால் பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு இங்கே வந்தார். நாம் இருவரும் முதல் முதலில் சந்தித்தோமே, கராச்சி நகரில்; அங்கே நடந்த காங்கிரஸில் பண்டித ஜவாஹர்லால் நேருவை நான் பார்த்தேன். அதற்கு முன்பும் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் அவர் இப்பேர்ப்பட்ட மகா புருஷர் என்று அறிந்து கொள்ளவில்லை. மாபெருந் தலைவர்தாம் என்கிற உணர்ச்சியே யில்லாமல் தொண்டர்களோடு தொண்டர்களாகப் பணியாற்றுகிறார். ஆகா! என்ன ஆர்வம்? என்ன அவசரம்? எத்தனை சுரு சுருப்பு? அவர் நடப்பதே கிடையாது. ஒரே ஓட்டந்தான்.

நேற்று ஒரு அபூர்வ சம்பவம் நடந்தது. பூகம்பத்தினால் இடிந்து விழுந்து நாசமான ஒரு தெருவின் வழியாக நேருஜி போய்க் கொண்டிருந்தார். கிமிசென்று ஒரு தினமான சத்தம் கேட்டது. நாய்க்குட்டி குரைக்கும்

குரல்போலிருந்தது. நேருஜி அங்கேயே நின்று உற்றுக் கேட்டார். மறுபடியும் அதே குரல் கேட்டது. உடனே நேருஜி சத்தம் வந்த திசையை நோக்கி ஓடினார். இடிந்து விழுந்த மேடிட்டுக்கிடந்த கல்லையும் மண்ணையும் அப்புறப் படுத்தத் தொடங்கினார். அவரைப் பின்பற்றி மற்றத் தொண்டர்களும் சுரு சுருப்பாக வேலை செய்தார்கள். அரை மணி நேர வேலைக்குப் பிறகு அவர்கள் தேடிய காட்சி தென்பட்டது. மர விட்டங்கள் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக விழுந்து ஒரு சிறு கூரையைப் போலாகிக் கீழே காலி இடம் உண்டுபண்ணி யிருந்தது. அந்த இடத்தில் பாவம்! ஒரு சிறுவன் இறந்து கிடந்தான். இறந்த குழந்தையைக் காத்துக்கொண்டு அந்த நாய் இருந்தது. இத்தனை நாளும் அது எப்படித்தான் உயிர் வைத்திருந்ததோ தெரியாது! மேலே மூடியிருந்தவற்றை எடுத்தவுடனே நாய் வெளியே ஓடி வர வேண்டுமே! கிடையாது! செத்துக் கிடந்த சிறுவனை முகர்ந்து பார்த்துக் கொண்டு அங்கேயே நின்று.

கடவுளே! இந்த மாதிரி எத்தனையோ பயங்கர சம்பவங்கள். இவற்றை யெல்லாம் பார்த்துப் பிறகு உலகத்து நாடோடி வாழ்க்கையில் வாருக்குத்தான் மனம் செல்லும்! மனித வாழ்க்கை எடுத்ததின் பயன் இம்மாதிரி கஷ்டப் படுகிறவர்களுக்குச் சேவை புரிவதைத் தவிர வேறு என்ன இருக்க முடியும்? தாங்களும் இங்கு வந்து பார்த்தால் எண்ணிப் போலவேதான் எண்ணுவீர்கள். ஏற்கெனவே எத்தனையோ விஷயங்களில் நம்முடைய அபிப்பிராயங்கள் ஒத்திருந்தன அல்லவா? சர்க்கார் உத்தியோகம், பெரிய சம்பளம், சௌக்கியமான பங்களா வாழ்வு, மோட்டார்கள், உபார்ட்டிகள்—இவற்றில் எல்லாம் என்ன சுகம் இருக்கிறது?

இங்ஙனம்,

தாரினி.

குறிப்பு:—மேலே நான் எழுதியிருப்பதில் ஏதாவது அதிகப் பிரசங்கம் என்று தோன்றினால் தயவு செய்து மன்னிக்கக் கோருகிறேன்.

23

வட்ட மேஜை

பெனிடோர், யார்க்குயர்,
இங்கொத்து, 20-8-48

கலைச் செல்வம்

"கக்லி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு.

இப்பொழுது நம் கலாசாலைகளில் நாய் மொழியில்தான் பாடங்களைக் கற்பிக்க வேண்டும், நாய் மொழிக்குத்தான் பிரதான உதானம் அளிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருவதற்குப் பணி பல காரணங்களைக் கூறலாம். சிலர் பிற பாலுயிரினம் துலுவைத்தின் காரணமாகவே நாம் நாய் மொழிக்குப் பிரதானம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், இன்னும் சிலர் அன்னிய பாலுயிரினங்களைப் பேசுவதையே நம்மை அன்னிய அடிமைப் படுத்த ஏதுவாகிறது என்றும் கருதலாம். மக்கள் ஒருவருக்குவரை தத்தம் எண்ணங்களை வெளிவிடவே பாலுயி உண்டாக்கப்பட்டது. பல இடங்களில் வசிக்கும் ஜனங்கள் பணங்கையாகப் பேசி வருகின்றனர். அதனூட்தான் நம்மிடையே பல பாலுயிர்கள் வழங்குகின்றன.

பாலுயியை நான்கு நான் வளர்த்து வந்து பல இலக்கியங்கள் இயற்றியதன் மூலம் மனிதன் ஆதம் திருப்பதியடைய முடிவிறது. ஆதம் திருப்பதிக்குக் காரணமாகவுள்ள மற்ருென்று பொருளாதாரம். பொருள் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த தான் உற்பத்தி முறைகளைக் கற்கிவண்டி இருக்கிறது. இவைகளை ஒரு பாலுயிரின் மூலம் விசுவில் கற்கலாம். நாம் அதுதான்மும் பிறத்தகத்தில் இருத்து, பேசும் பழகிவரும் பாலுயிரிக் கற்பனையிக் கலப்படம். ஏன் எனில் இக்காரணம் பொருட்டு அன்னிய பாலுயியைக் கற்று அதில் தேர்ச்சி பெறப் பலகாலம் வினிக் கொண்டிருக்கிறது. இதரத் தருப்பதற்கு நாம் தமது நாய்பாலுயிரியேயே உண சான்றிரங்க் கிவையும் கற்பன மிகவும் அவசியம்.

இத்துறையில் நாம் கெடாமலும் அன்னிய வார்த்தைகளை உபயோகிப்பதை ஆட்சேபிக்க வாகாது. நாய் மொழியில் வழங்கப்படாததும், அன்னிய மொழியில் கெடாமல் கெடிகையே வழங்கப்படும் வரும் பதங்களைக் கூர்சமின்றி அர்ப்படியே நம் மொழியில் கலப்பதுதான் திறத்தது. இதனும் நாம் செய்ய வேண்டிய மொழி பேசுபிப்புகளைச் சேகரிக்கச் செய்ய முடிப்பதடன் கெ விபீத பதங்களை உபயோகிப்பதையும் தடுக்கலாம். உதாஹாக நம் கூறல் புகல் படத்துக்கும் புகல்கும் என்ன நம்பத்தம் இருக்கிறது? இதரப் புகல்கும் குழந்தைக் தப்பிதயான கற்பனைகள் பேசுது கேள்வ ஏதுவாகிறது. தவருள கற்பனைகளைச் செய்ய இடமளிப்பதைக் காட்டிலும் கற்பனைக்கே இடம் கொடாமலே மேல். ஆகையால் நம் மொழியில் வழங்கப்படாத புதிய வார்த்தைகளுக்கு ஏற்ற காரணப்பெயர்கள் இல்லை எனில் அவைகளை பிறபாலுயிர் பேசுபிரையே வழங்குவது நாம்.

நாய் மொழியில் பல சான்றிரங்க்களும் மொழி பேசுபிக்கப்பட்டிரு. அவைகள் எனிய தகையில்க் எழுதிய புத்தகங்கனாக வழங்கப் படுமாயின்க், பல தொழில்களில் கடுபட்டுள்ள

தம்மவர்கள் தத்தம் தொழிலில் வெரு வினாவில் அபிவிருத்தியடைய ஏதுவாகும்.

ஆங்கில நாட்டினுள்ளு் தொழிலாளிக் கையையே நான் இரண்டு வருஷ காலமாகப் பழகி வருவதன்மூலம் இதன் உண்மை தங்கு புலப்பட்டது.

சி. ஏ. ராமகிருஷ்ணன்.

நிருவணத்தபுரம்
31-5-48

திருவாங்கூர்த் தமிழர்கள்

"கக்லி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு.

பத்து டட்டம் தமிழர்கள் வசிக்கும் திரு வாகங்கூர், தாகர்கோவில்த் தவிர வேறு ஒரு ஊரிலும் ஒரு தமிழ்ப் பன்னிக்கடமோ, கக் லூசியோ கிடையாது. நிருவணத்தபுரம் முழு வதும் கத்திப் பார்த்தால், ஒரு கிராமத்து மூலையில், 5-வது வகுப்பு வரையிலும் படிப் பதற்கு ஒரு தமிழ்ப்பாடசாலை இருக்கிறது. தாங்காவது வகுப்பு வரையிலும் அத்தப் பாடசாலைக் படித்து விட்டு வேல் வத்த தமிழ் மாணவ மாணவிகளுக்கு, மேல் படிப்பு படிப்பதற்கு வேறு ஒரு தமிழ்ப் பன்னிக்கடம் கூடக் கிடையாதிதனால் அவர்கள் ஏதாவது ஒரு மலையாளப் பன்னிக்கடத்தில் சேர்த்து படிக்கிறார்கள். மலையாளப் பன்னிக் கூடங் களில் கணிதம், பூகோளம், விஞ்ஞானம் முத லிய பாடங்கள் மலையாளத்தில் கற்பிக்கப் பரும், மலையாளத்தில் கற்பிக்கப்பரும்பாடங் கள் தமிழ் மாணவர்களுக்குப் புரியாது. அத்தப் பாடங்களைத் தமிழில் கற்பிக்கத் தமிழாசிரியர்க்கும் கிடையாது.

இவ்விதக் கஷ்டங்களினாலும், தாகர்கோவி ல்த் தவிர ஏனைய இடங்களில் உன்ன பன்னிக் கூடங்களில் தமிழ் என்ற நாமதேவயே கிடையாதிதனாலும், இத்தாட்டுத் தமிழ் மக்க் னில் பெரும்பான்மைமையார் தங்கள் குழந்தை களை ஆரம்பமுதல் மலையாளப் பன்னிக்கடங் களில் சேர்த்து விடுகின்றனர். ஆசிரிக் கணக்கான தமிழ் மாணவ மாணவிகள் மலையாளம் படிக்கின்றனர். தமிழ் படிக்கும் மாணவ மாணவிகளின் எண்ணிக்கை வருடத் தோறும் குறைத்து கொண்டே வருகிறது. டட்டக்கணக்காகத் தமிழர்கள் வசிக்கும் இத்தாட்டியல், தமிழர்கள் தங்கள் நாய் பாலுயியை வேறு பாலுயியைக் கற்க வேண்டி விரும்புது மிகவும் வருத்தத் தக்கது.

எஸ். சரஸ்வதி.

அன்னாமலை
15-8-48.

சீபார்க் மயம் ஜகத்

"கக்லி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு.

சென்ற வாரக் கக்லி இதழில் வெளியான 'படிப்பதற்கு ஓர் இடம்' என்ற தலைவங்கத் தைப் படித்தேன். "சீவமும் சீபார்க் மயம் ஜகத்" என்று தங்கள் எழுதிவிடுப்பது துத் துக்கு துது உண்மை. பிறக்கும்பொதே கன்றுகளில் செவ்வாக் குடையவர்களில்

சுற்றத்தாராகப் பிறத்திருத்தாந்தான் கல் லூரீயில் சேர்த்து படிக்க முடிவெறு. சில கல் லூரீகளில் குறிப்பிட்ட சில பேரீய மனி தர்களுடைய பிரேரிகை இத்தனை இடங்கள் உண்டு என்று சிங்கி செய்து வைத்திருக் கிறார்களாம். பிரேரிகைக்குத்தான் இடம் கொடுக்கிறது என்பதற்கு அரைப் பட்டவர்த்த னமாக விளம்பரமுமா செய்யவேண்டும்? உதாரணமாகக் கிறிஸ்தவன் காரைத் பிரேரிகை பெட்டியில் "பிரேரிகைகள் கடித மூலம் அனுப்பவேண்டும். அவைகள் ஜாக்கிரதை யாகக் கவனிக்கப்படும்" (Recommendations should be sent by letter, and will receive careful consideration) என்று கொட்டை எழுத்துக்களினே அச்சுத்திருக் கிறார்கள். இது கல்வி மத்தியிகள் உண்கிற உறுத்தின்னியா? ஆகா! அந்த பிரேரிகை குத்தான் எவ்வளவு மதிப்பு! மேல் கண்ட விளம்பரம். "செய்வாக்குடையவர்களின் சுற்றத்தார்களாகப் பிறத்தாக்கத்தான் கல் லூரீகளில் சேர்த்து தகுதி வாய்ந்தவர்கள். மற்ற யாணவர்கள் கல்லூரீப் படிப்புக்கு தகுதியற்றவர்கள்" என்று பறை சாற்றுவது பிரேரிகைக்கு.

சு. ப. முத்து.

ஜி. டி. சென்னை

8-8-48

பம்பாயைப் பின்பற்றவும்

"கல்வி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு.

சமீபத்தில் பம்பாய் சட்டசபைக் கங்கிரஸ் கூட்டிக் கூட்டத்தில் பம்பாய் ரெவின்யூ மத்திரி மோரானி தேராய், பம்பாய் மாகாண சர்க்கார் கொண்டு வரப்போகும் ஒரு முக்கிய மசோதாவைப் பற்றி விவாதித்தார். இம்மசோதாவின்மேல் யாரும் ஐயப்பட ஏக்க துக்கு மேல் திரும்ப கவனத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்றும் ஆனால் ஆறு வருஷத்திற்கு மேல் உறுது பரீட்சிடுபவர்கள் ஐம்பது ஏக்க துக்கு மேல் திரும்ப கவனத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் ஆவிறது. இவ்வளவு பேரீய புரட்சி காரண நிபந்தனைப் பம்பாய் சர்க்கார் கொண்டு வருவது மிகவும் போற்றத்தக்கது.

இவ்விஷயத்தில் பம்பாய் சர்க்காரை. நம் மாகாணமும் பின்பற்ற வேண்டும். நென் னுட்டிக் எத்தனையோ முறையினால் நுறு வேலி முதல் ஆவிரம் வேலிக்கும் மேற்பட்ட நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கும் உபயோக மின்றாத அளவுக்கு வீதிய இத்திவங்கள் அவர்களுக்கு அனு வசியம். அவர்களுடைய நிலத்தில் பாடு பட்டு, நெற்றி விவாகை திவத்தில் விழ உறுதுக்கும் குடியாவதை கதி "கல்வி குடிக்க உபயோகம்" என்று விதிவிகள் இருக்கிறது. அவர்களிடத்தில் வேலி பார்க்கும் பண்ணை ஆட்களுக்குச் சரிவர சம்பளம் கொடுக்கப் படுவதில்லை. ஏனென்து நேரித்த ஒரு பண் ணையில், நுறு வேலி நிலங்களை மேற்பாடுவை விட்டு, அவைகளைச் சரிவர கவனித்து, கணக்கு எழுதும் உத்திரியாகவருக்கு (இவ ருக்கு ஒரு தான் 24 மணி நேரமும் வேலி தேரம். பண்ணைச் சுத்தி யாகவந்தான் பெரியவன்) ஒரு மாதச் சம்பளம் தவறு கண் தென்றும் தவறு குபாய் பணமும். இத்த அழகான சம்பளமும் காரணவாத்தில் கெட்டப்படுகின்ற.

இது திவ. மடாதிபதிகள் பகர் மனம் போன போக்கென்றால் பணத்தாகக் கண்ட வுழிகளில் வாரி இறைத்து வருகிறார்கள்.

ஒவ்வொரு ஆதீனத்துக்கும் ஆவிரக்கணக் கான வேலி திரும்ப சேர்த்து இருக்கிறது. ஆனால் அவைகளைப் பார்க்கும் பணம்? பட்டிகளில்லாத ஜனங்கள் ஒரு புறம் வாரிப் போது இவர்கள் மற்றொரு புறம் கவிதடப் புரிகிறார்கள்.

நம் மாகாண சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் பம்பாயைப் பின்பற்றலும் தலம்.

வை. வேங்கடராமன்.

கோட்டாது

23-10-48

தேரவுத்தொழிலாளர் கஷ்டம்

"கல்வி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு.

ரயில்வேத் தொழிலாளிகளின் "கண்டிராக்" என்றும் இது தேரவுத் தொழிலாளியில் தலைவிக் விழுவது. ரயில்வேக் கம்பெனி களில் சரியாகப் பார்க்கப் புகடிக் ஆவதில்லை. இதனால் சகல பொருள்களுமே ஒரு இடத்தி லிருந்து இன்னொரு இடத்துக்குப் போக முடியவில்லை. இதனால் தாக்கீதாவிகள், வட சேலி, கோட்டாது முதலிய இடங்களில் நுல் சரியாகக் கெட்டப்படுகின்ற. முறையானினோ ட்டாக் உண்ட நுல்களை அதிக விலக்கு விதிக்கிறார்கள். ஒரு தேரவுத் தொழிலாளி நுல அடிக் விலை கொடுத்து வாக்வி அதை தேய்து விதப்போவானும், அவனுக்குத் துணி சரியான விலக்குப் போவதில்லை. குறைத்த விலக்கு விதிக்குவோ அவன் கவியில் பிடிக்கும். இத்த நிலைமையில் தேரவுத் தொழிலாளிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றனர். அவர்களுக்குச் சரியான உணவு கெட்டப்ப திவ. இத்த சேர்ப்பக் கவியில் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவது மிகவும் கஷ்டம். இன்று வரை, மதுரை முதலிய இடங்களுக்கு தேரவுத் தொழில் செய்து வேலுக்கச் சேர்த லுலங்களில் தொகை எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. இவ்வளவு நெருக்கடிக் கும் காரணம் ரயில்வே கண்டிராக் போகும் ஒரு தொழிலாளி தனது சேர்த்துத் தன்மை: காக கண்டிராக் செய்யும்போது மற்றவா களுக்கு உண்டாகும் நிலைமனை உணா வேண்டும். அப்படி உணாந்தவன் ஒரு தொழிலாளியாக இருக்க முடியாது.

எஸ். எஸ். கிருஷ்ணன்.

தாமல்

14-5-48

கண்டிரோல் மகிமை

"கல்வி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு.

தான் ஒரு ரொம்பவாசி. எனக்கு ஒரு விதி இருக்கிறது. அதனுடைய தாய்க்கவர் பிணவு பட்டு இன்றே தானியோ என்றும் திரி மமையில் விழுவது விதிப்போல் இருக்கிறது. அதை சிப்பிச் செய்யத்தக்காகச் சென்னை மவுண்ட்ரோடிக்குக்கும் சிமிட்டிக் கண்டிரோல் ஆவிரிற்று பிரைரி மாதம் 20 லுட்டை சிமிட்டிக்குப் பரிமிட் வேண்டும் என்று மனுச் செய்து கொண்டேன். ஏர்ட் மாதம் வரை சிவ் ஒன்றும் பதில் வராதினும் ஒரு ஹாபத் தான் (Reminder) அனுப்பினேன். 20 லுட் டைக்குப் பதிலாக எட்டிலுட்டைக்கு எனக்கு பரிமிட் கெட்டத்தது. "கவாய் வரம் கொடுத் தாறும் பூசார் வரம் கொடுக்க வேண்டும்" என்றும் பழமொழிக் கிணங்க, சிமிட்டிக் கண்டிரோல் இத்தப் பரிமிட்டுக்கு சிமிட்டிக் இவ்விஷயம் என்று சோகல் விட்டார். மறுபடி

வும் சிமிட்டிடி கண்டிரோம் ஆரீனிதரும். சென்னை மராமத்து இலாகா அமைச்சருக்கும் மறுச் செய்துகொண்டேன். இது வரையில் பதில் இல்லை. போதுமான சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் கால்கொள் சர்க்கார் ஏழை ஐயங்களைச் சௌகரியங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். உங்களுடைய இடம் என்று பதில் சொல்ல வேண்டுமே தவிர இப்படி வாய் மூடித்தனமாக இருக்கக் கூடாது. சிமிட்டிடியும் வரும் என்று கவச முன்னே உட்கார்த்து கொண்டு கண்ணச் சிமிட்டிடி கொண்டு இருக்க வேண்டுமா, அது என்று மாத்தத்திற்கு முன்பு உங்கள் இதழில் வெளிவந்த "வாழ்க குதிரைப் பந்தயம் வீழ்க விவசாயம்" கட்டுரையைப் போல் கவனித்து விட வேண்டியதுதான்?

தா. வி. ஸ்ரீ. ராகவன்,

அம்பாசமுத்திரம்
7-6-48

சர்க்கார் கவனிக்குமா?

"கவி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு.

சென்ற இதழ் "கவி"யில், தாய்கள் சினிமாச் செட்டைகளில் சிலர் நடத்திவரும் அட்டுழியங்களையும் பற்றி எழுதிவருகிறீர்கள். இதைப்பற்றி இன்னும் சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

"மொத்தம் தூதரம்பலுட்குக் கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில், ஐம்பது டிக்கெட்தான் கொடுக்கிறார்கள்" என்று தாய்கள் குழிப்பீட்டுதல் பதைப் பார்த்தவுடன் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஏனெனில், இந்த ஆம்பலுட்கும் ஒரே ஒரு பகுதிதான் திரையரங்க விடக்கு வாங்கப்படுகிறது. சில நேரத்தில் டிக்கெட்கள் இடித்துக் கொண்டும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்துகொண்டும் 'கீழ்' வரிசையில் நின்று விடுகிறார்கள். இவர்களுக்குத் தான் பாதி டிக்கெட்டுகளும் போகின்றன. டிக்கெட் விற்றபின் மூடித்தவுடன் உள்ளே சென்று பார்க்கும், பாதிக்குமேல் இடம் காலியாய் இருக்கும். வெளியில் கவனித்தால் உள்ளே கையில் டிக்கெட்டுடன் சில தபர்கள் போல் போகுவதைப் பார்த்துவிட.

"கீழ்" வரிசையிலாவது ஏதாவது ஒழுங்கு முறை கையாணப்படுகிறதா என்றும் அதுவும் இல்லை. கருப்பு மார்புக் கிற்றியவர்களைத் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களாக 'கீழ்'யில் ழுன்னும் இன்னும் துழைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். கேட்டால் சோடாக் குடிக்கச் சௌந்தாய்ச் சர்க்குச் சொல்லி விடுகிறார்கள்.

சில சினிமாச் செட்டைகக்காரர்கள் "இப்படம் இன்றே கடைசி" என்ற போர்டை ஒருவரையாகத் தொங்கவிட்டுக் கொள்ள வரும் செய்கிறார்கள்.

கேட்டைகளில் உள்ள தாக்காளிகளில் பத்திக் கூறும்போது நாம் படும் அவஸ்தை டிக்கெட் எடுப்பதோடு நின்று விடவில்லை என்று சொல்லுகிறது. "நிமிஷத்திற்கு ஒரு நாய் துள்ளச்செய்யும்" கவி வாய்த்த ஸ்டாண்டப் பூச்சிகளை எங்கிருந்துதான் சினிமாச் சொத்தக்காரர்கள் பிடித்தார்களோ? எனத்தோன்றுகிறது.

இத்தக் கஷ்டங்களினால் ஒருவன் கையால் சினிமா பார்க்கப்பது அபூர்வம். மிகக் கையமான வழி வானேன், கையில் நிறை

வாய் பணத்துடன் சென்று கருப்பு மார்புக் கிற்றிய புகுத்து வேண்டிய டிக்கெட் பெற்று, பையனிருந்து "பிளிட்" போடியை தாக்காளியில் கொட்டி, விநியை வைத்துக் கொண்டு விவசாயத்தை விட்டுவிடுவதும். இத்தக் கண்ணியைத் தடுக்க சர்க்கார் காலாகாலத்தில் தக்க வழி தேடுவார்களேன தம்புகிறேன்.

வா. சேஷாத்திரி.

வங்கம்படுறை
15-6-48

வன்ன அவசரம்?

"கவி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு.

இத்த வகுஷம் எம். எம். எம். ஸி. பர்ட்டை மூடி அமோகமா இருந்தது. ஆனால் அத் கப்பறம் வந்த திருத்தங்கள் தான் விரைப் படுத்தி விட்டது.

புதிதாகச் செட்டை வேண்டிய தம்பர்கள் என்றும், தற்போதைய செட்டைக்கப்பட்ட தம்பர்கள் என்றும், இது வரையும் இரண்டு தடவைகள் வந்து விட்டன. இன்னும் எத்தனை தடவைகள் வருமோ? இதனும் எத்தனை மானவ மானவிகளில் மனம் அன்றோ கல்லோகம் பட்டிருக்கும்?

இன்றைக்குத் தேற்றைகள் தாங்குத் தேற்றில்லை என்றும் எப்படியிருக்கும்! அது மாதிரி இன்றைக்குத் தேற்றில்லை சென்று மனங்களுள் பித்துப் பிடித்தவன் போலாய் வன் மறு தான் தெரி விட்டான் என்றும் அதில் அவனுக்குப் பூரண சத்தோஷம் எங்கிருக்கப் போகிறது!

திருத்தம் என்பது வெகு அபூர்வமாக இருக்க வேண்டும். அதுவும் இது மாதிரி வான மிக மூக்கியவரான விஷயத்தில் என்ன அவசரம்! ஆர் அமர் இன்னும் ஒரு வாரம் தள்ளி, திருத்தத்திற்கிடமிலாமல் பர்ட்டை மூடிச் சொல்லிவிடுக்கலாமே!

சம்பந்தம்.

எம்போதும்வென்றும்
11-6-48

பாரதி தினம்

"கவி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு.

சபைத்தில் மேற்கு வங்க சர்க்கார் கவி ரவிந்திரநாத் டாக்டர் பிறந்த தினத்தைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடி, மாகாணம் முழுவதும் சர்க்கார் விடுமுறை தினம் என்று அறிவித்திருந்தனர். அம்மாதிரியே சென்னை சர்க்காரும் இவ்வாறும் செப்டம்பர் மாதம் 11-ம் தேதி "பாரதி தினத்தை"ச் சிறப்பாகக் கொண்டாடி, சர்க்கார் விடுமுறை தினமும் கொடுத்து மாகாண பாரதியைக் கொண்டிசை வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சு. மத்திரம்.

துத்துக்குடி
22-6-48

இரண்டு சிம்மாசனங்கள்

"கவி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு.

"நாட்டுக்கொரு புதல்வர்" சாஜாஜி அவர்கள் கவர்னர்-ஜெனரலான கையக வர்ணனை, தாய்கள் செட்டை ரேடியோ திரையத்திருத்து, அன்று மாலையில் திகழத்

* இத்த இதழில் வெளியாகி இருக்கும் வட்ட மேஜைக் கடிதங்களில், இவ்வொத்த ஸ்ரீ சி. ஏ. ரங்கசுந்தரன் எழுதிவருக்கும் கடிதத்துக்கு ரூ. 25 பரிசளிக்கப்பட்டது.

நிய சொற்பொழிவைக் கேட்ட ரேசிட்டது. நிகழ்ச்சி நடத்தது பதிலின்று நிமிஷமே பரணும் வெகு தன்ருக இருத்தது. தாய்கள் அந்த வாயவத்தை வர்ணித்துக் கொண்டு வரும்பொழுது, இடை இடையே, தாய்கள் மண்டபத்திற் இரைத்த பின்னனி வாய் வந்தேத்தையும், ராஜாஜி அவர்கள் நிகழ்ந் நிய அழகன், தெனியான் சொற்பொழியின் சிறிய பாகத்தையும் ஒலிபரப்பியது மிக உண்மையாக இருத்தது. தங்களுடைய ரேடியோ சொற்பொழிவைக் கேட்டவர்கள், கடைசியில் தாய்கள் சொன்னதை மறக்கவே முடியாது. "தாய்கள் மண்டபத்திற் இரண்டு நிமிஷமளவுகள் இருத்தன. அவைகளில், ஒன்றில் தம் ராஜாஜி விற்றிருத்தார். மற்றொரு நிமிஷமளவு காலியாகத்தான் இருத்தது. ஆனால் என் மனக் கண்ணன், மகாத்மா காந்திஜி அமர்ந்திருத்தது. அவ்வாயவத்தை ஆசிரியரிப்பது போல் நோன்றியது" என் நீங்கள். முற்றிலும் உண்மை. மகாத்மாவின் ஆத்மா நிச்சயமாக அவ்வாயவத்தை ஆசிரியரித்தே இருக்கும்.

ரே. ராஜாராம்.

திருப்பவரம்பேட்டை.
22-8-48

உடைந்த உண்மை

"கல்வி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு.

தாய்கள் 20-8-48ல் வெளியிட்டுள்ள ராஜாஜி மலரைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தேன். தமிழ்நாட்டில் பிறந்த தமிழ் அறிவாளி, ராஜாஜி சுதந்திர இந்தியாவின் மூதம் உயர்ந்த ஜெனரலாக நியமிக்கப் பட்டுள்ளார்.

அப்பதவிக்குரிய ஆழ்ந்த அறிவும் ஆற்ற ளும் ஒருங்கே தம்மாட்டுத் திறம்படப் பெற்ற தவர் ராஜாஜி எப்பது உடைந்த உண்மை.

ராஜாஜியைச் சுதந்திர இந்தியாவுக்கு உதவித்த தமிழ்நாடு வாழ்க, வாழ்க!

சா. குஞ்சிதபாரதம்.

கொழும்பு
25-8-48

பதவிக் கேளாவம்

"கல்வி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு

தங்கன் 'ராஜாஜி மலர்' எதிர்பார்த்தது போல் 'மிகவும் தன்ருக இருக்கிறது. தமது ராஜாஜி அவர்கள் பல பேரீய பதவிகளுக்குப் புது கொளவம் அளித்து வருகிறார்கள். 'துத விக்குவேத்தனும் துரும்பு' எய்வளவு பேரீய பதவியும் ராஜாஜி அவர்களுக்குப் பெரிதும்.

ராஜாஜி அவர்கள் உடகம் சரியானபடி மதித்து மரியாதை செய்து, அவர்களுடைய திறமையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை யென்பது என் மனவருத்தமாக இருந்து வந்தது. இது விஷயமாக இப்போது மனத் திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ராஜாஜி அவர்கள் தங்களுக்குத் தரிசு வர். மாமிடிகளில் மாமிக்கம். மகாத்மா காந்தி, ராஜாஜி போன்ற வர்களை அடிக்கடி உடையில் காணமுடியாது.

தாய்களும் ராஜாஜியும், பக் கண்ணு வாழ்த்து, பல முறைதரிக் உடைத்துக்கு தன்மை செய்ய வேண்டுமென்று இதரவகை வேண்டுகிறேன்.

டி. எஸ். சுந்தரேசன்.

[இன்னும் பல அன்பர்கள் "கல்வி" ராஜாஜி மலரைக் குறித்தத் தங்கன் பெருமீத மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்திருக் கிறார்கள். தங்கன் எவ்வாருக்கும் தமது மனமார்த்த உணர்வி.
—ஆர்.பி.]

கிலகாமியின் சபகம்

கல்கி

பழந்தமிழ் நாட்டின் சரிக்கிரக்கில்
மகிகான்னது காலத்தைச்
சித்தரிக்கும் பெருங் கதை.

தன்னைத் தவறும் சிலரே தவிரச் சித்திரங்களுள்
கிறித்துக்கு சிறப்புட மக்கள்மனம் கொண்டு

மிகப் பரிபுரு. 15.
விலைப்பதிப்பு. 9.
(விலைக்கிடைமரு)

கிடைக்குமிடம்: கல்கி காரியாலயம், கீழ்ப்பாக்கம், சிசுன்கி. ஓ

★ ★ ★ கம் கல்வி முறையைப்பற்றிப் "பெற்றேன்" எழுதி வரும் கட்டுரைகள் ஆசிரியர் தழாத்தில் ஒருவந்தைய கவனத்தையேனும் கவர்ந்திருக்கின்றது என்பதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சியும், அலகாபாத் புனிவர்ஸிடி புரொபஸ்தம் எம். ஏ., எம். எல். பட்டதாரியும் பரீட்சாதி காரியுமான ஆசிரியர் கே. ஆர். ஆர். சாஸ்திரி அவர்கள் எழுதியுள்ள அநுமையான கட்டுரையைப் படிப்புகள்.

பரீட்சை என்னும் பாதகம்

ஆசிரியர் கே. ஆர். ஆர். சாஸ்திரி, எம். ஏ., எம். எல்.
அலகாபாத் சங்கலாசாலை

பரீட்சை திருத்தும் வேலைகளைப் பன்னிரண்டு வருஷமாய்ச் செய்திரு ஒரு பிரெஜிதி கான். இங்கு சட்டப் பரீக்ஷைகளில் தூற்றுக்குத் தொண்ணூறு, என்பது இம்மாதிரி சாதாரணமாகப் பால் செய்திருக்கள். புத்திசாலித்தனத்திலோ அல்லது திறமையிலோ அலகாபாத் சர்வ கலாசாலை மாணவ மாணவிகளை விடச் சென்னை யிலுள்ளோர் ஒரு விதத்திலும் கீழ்ப்பட்டவர்களில்லை. சென்னையில் இருபத்தொரு வருஷங்களுக்கு முன் தூற்றுக்குப் பதினாறு பேர் பி. ஏல். பரீட்சையில் பால் செய்தார்கள். காலஞ்சென்ற திவான் பகதூர் டி. ரங்காச்சாரியார் தலைமையில் மாணவர்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். ஆனால் செப்பாக்கம் கோட்டை அசையவில்லை! ஸெயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் கம் ஸ்ரீ அவிக்காசிவிக்கம் செட்டியார் போன்ற தியாகிகள் தேசத் கொடியை காட்டியாகிவிட்டது. ஆனால் செப்பாக்கம் கோட்டையில் ஏதாவது மாறுதல் உண்டா? — என்பதுதான் கேள்வி.

பரீட்சையின் மர்மம்!

ஈர தாசனமாக எப்பொழுதுமே இரு பத்தொன்பது மொத்தம் வந்தவுடன் அதை மூப்பதாக்குவதே வேறு பரீட்சாதி காரிகளின் மனப் போக்கு. ஏனெனில் இருபதாக்கும் மூப்பதாக்கும் வித்தியாசம் வேறு துட்பம். தவிர மாணவர்களின் விடைகளைத் திருத்தும்பொழுது முதல் கிளரணா? இரண்டாவதா? மூன்றாவதா? அல்லது வேறு கேவலமா? — அதாவது எழுபத்தைந்து சத விதெத் துக்கு மேலா அறுபதுக்கு மேலா? ஐம்பதுக்கு மேலா? மூப்பத்தைத்துக்கு மேலா? அல்லது பரிதாபகரமான இருபதாக்கும் கீழ்ப்பட்டதா? இம்மாதிரி ஒரு விஷயத்தைச் செய்துகொண்டே

திருத்தவேண்டும். ஆகவே இருபத் தொன்பது என்ற மார்க்கே வரக்கூடாது.

சென்னையில் மார்க்குப் போடுவதில் சில பேர்களுக்கு வேறு கருமித்தனம் இருப்பதை அறிவேன். உதாரணமாக காளது தேதி வரையில் எம். எல். என்ற சட்டப் பரீட்சையில் முதல் வகுப்பே கீடையது. ஸர் டி. சதாசிவ அய்யர் உட்பட இரண்டாம் வகுப்புத்தான். 1933-ல் இப் பரீட்சையில் ஆறாண்டில் ஒரு ரஸமான விஷயம் ஞாபகம் வருகிறது. விவாசம் என்ற பேப்பரில் 200-க்கு 110 கிடைத்தது. வேடிக்கையாகப் பரீக்ஷை முடிந்த பிறகு அந்தப் பரீக்ஷாதிகாரியிடம் "ஏனையா? கூடப் பத்து மார்க்கு போட்டிருக்கக்கூடாதா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் "எம். எல். பரீக்ஷையில் முதல் வகுப்பு பாவது!" என்றார். இந்த மனோபாவத்தி னிருக்கும் பரீக்ஷாதிகாரிகள் பலர். இங்கே, காசி, அலகாபாத், டில்லி, டாக்கா, அலிகார் முதலிய சர்வகலாசாலைகளில் பரீக்ஷாதிகாரியா யிருப்பதில் சில மாணவர்களுக்கு தூற்றுக்கு என்பத்தொன்பது, தொண்ணூறு வரைகூடச் சட்டப் பரீக்ஷையில் மார்க்குகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அந்த 29 சதவிகிதம் என்ற அபாயம் நடப்பதில்லை!!

பரீட்சையின் கோடுமையை
நீக்க வேண்டும்

ஜீவிர, பி. ஏ. எம். ஏ. எம். எல். முதலிய பரீக்ஷைகளில் (Viva Voce) கேரில் மாணவர்களைப் பரீக்ஷித்து அவர்கள் மனோதைரியத்தையும், சமயோசித புத்தியையும், பொதுத் திறமையையும் அறிகிறோம். படித்ததை எல்லாம் ஒரே வாரத்திற்குள் கக்கிவிட்டு வேண்டுமென்பது

பெரும் கொடுமை. இதற்காக மேனாடுகளில்—உதாரணமாக பாரிஸ்டர் பரீட்சையில் நடத்தப்படும் மட்டும் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பரீட்சை நடத்துகிறார்கள். பரீட்சாதிகாரிகள் மனோபாவம் திருத்த வேண்டும். எப்படி ஒரு பைபைன் படுகுழியில் தள்ளுவது என்ற மனோநிலை தவறு. ஒரு மாணவன் விஷயத்தை அறிந்து தப்பிதமில்லாமல் எழுதி யிருந்தால் போதும். உகுப்போடுகிற கபாவத்தை மெச்சக்கூடாது. சட்டப் பரீட்சைகளில் முதல் வகுப்பில் பாஸ் செய்தவர்கள் வாழ்க்கை அனுபவத்தில் திறமையற்றிருப்பதை அறிவோம். பி. எம். பரீட்சையில் காங்கு அல்லது ஐந்து தரம் தவறியவர்கள் வக்கீல் தொழிலில் முதல் தரமாக வந்தவர்களையும் அறிவோம்.

கீழ் வகுப்புகளில் மாணவர்களை நிறுத்தக் கூடாது.

அமெரிக்காவிலுள்ள அகோம் கல்லூரிகளில் பரீட்சை தேறுதவர்கள் வெகு துர்லபம். கம் கீழ்த்தரப் பாடசாலைகளில் எல். எஸ். எல். எல். எல். வரை ஒருவரையும் வகுப்புகளில் நிறுத்த வேண்டிய அவசியமே இல்லை. மூன்று மாதம், ஆறு மாதம், வாஷிங்டன் இந்த ஒவ்வொரு பரீட்சையிலும் கிடைத்த

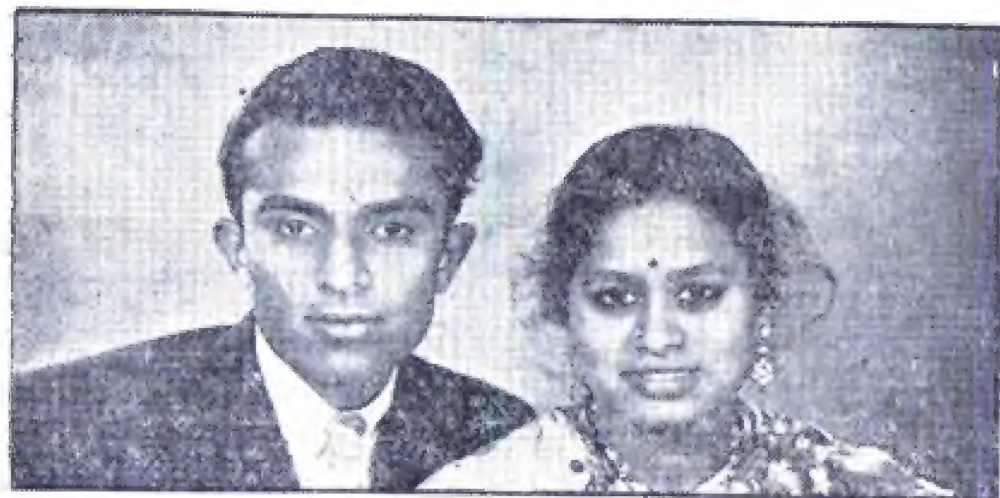
மார்க்குகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்து மாணவர்களின் திறமையை நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

ஆனந்தக் கல்வி முறை

நாம் மேதாவியான ராஜாஜி அவர்கள் ஒரு சமயத்தில் “இந்தக் குறைவுகளுள்ள உலகத்தில், குற்றம் செய்தோரை அடக்கியான ராஜ தர்மத்தில் திஷு உபயோகிக்க வேண்டியது அவசியமே” என்றார். மாணவர்களின் தராதரம் அறியப் பரீட்சைகள் அவசியமே. ஆனால் பரீட்சைகளின் கொடுமையை நீக்கலாம்; கொடுமைகள் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. பரந்த கோக்கமும், மாணவர்களிடத்து விசேஷ பிரியமும் உபாத்தியாயரிடம் வேண்டும். உபாத்தியாயரும் பரீட்சாரியும் பெற்றோர்களே. அவர்கள் குற்றங்கண்டு பிடிப்பதே தொழிலாக உடைய நெடிக் காண்ஸ்டேபிள்கள் அல்லர்; அன்பும் வாய்மையும் அவர்களிடம் பொங்க வேண்டும்.

சாந்தினிகேதனில் குருதேவர் சரீந்திர நாதரிடம் இக்குணங்களைக் கண்டேன். அங்கு மாணவ மாணவிகள் ஆனந்தமாகக் கல்வி கற்குங்க. கதந்திர இந்தியாவில் எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களும் சாந்தினிகேதனங்கள் ஆகவேண்டும்.

★ பெங்களூரில் பிரபல திருமணம் ★

பெங்களூர் ஸ்டார்ஜில்லா மெடிகல் ஆபீஸர் டாக்டர் பி. ராஜகோபால் அவர்கள் புதன்சுப் பாரதிக்குடினுக்கும், பெங்களூர் மணியம் டி. கம்பெனி புரோபரைடர் வி.ஆர். சுப்ரமணியம் அவர்கள் புதன்வி சூத்திராவுக்கும் சென்ற 17-6-48-ம் தேதி பெங்களூரில் திருமணம் நடந்தேறியது. பிரமுகர்கள் பலர் வைபவத்திற்கு விரியும் செய்து நிறப்பித்தார்கள்.

மாந்தருக்குள் ஒரு தெய்வம்

36. காகியில் ஏமாற்றம்

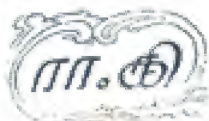
காத்திதி எதிர்பார்த்ததே போகவே மூன்றாம் வகுப்புப் பிரயாணம் மிகமோசமாகிவிட்டது. கதிராசின் மூன்றாம் வகுப்புப் பிரயாணிகளை ஆடுகாடுகள் என்று எண்ணி நடத்தினார்கள். ஆடு மட்டுமே இருக்கிற செனகரியங்களைத் தான் மூன்றாவது வகுப்பில் அளிக்கப்பட்டன. இங்கொத்திலும் தென்னுப்பிரிக்காவிலும் காத்திதி ரயில் பிரயாணம் செய்ததண்டு. அங்கே பெல்லாம் மூன்றாம் வகுப்பு இங்கனவு மோசமாயிற்று. முதல் வகுப்புக்கும் மூன்றாம் வகுப்புக்கும் இங்கனவு வித்தியாசமும் இடையாது. தென்னுப்பிரிக்காவில் மூன்றாம் வகுப்பில் பெரும்பாலும் கிரேக்கர்கள் பிரயாணம் செய்வார்கள். ஆயினும் அங்கே மூன்றாம் வகுப்பில் இதைவிட அதிக வசதி அளிக்கப்பட்டது. சில ரயில்களில் மூன்றாம் வகுப்புக்குக்கூட இரயில் தங்க இடமும் மெத்தை தைத்த ஆசனமும் ஏற்படுத்திவிடுவார்கள். கூட்டம் அளவுக்கு அதிகம் ஆகாமலும் பாத்திக் கொண்டாடுகன். இங்கேயோ கிணை எல்லா விதத்திலும் மோசமாகிவிட்டது. வசதியான இடம்; கூட்டமும் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையை விட எப்போதும் அதிகம்.

ரயில்கே அதிகாரிகளின் அசட்டையம் அங்கிரமங்கனும் ஒருபுறம் இருக்க, பிரயாணிகளும் பெரும் அகிரயங்கள் செய்தார்கள். மற்றப் பிரயாணிகளின் செனகரியத்தைப் பொருட் படுத்தாமல் குப்பைகளைப் போட்டார்கள்; கருத்துக் குடித்தார்கள்; வெற்றிலை டனாயிலை மென்ற தப்பி வண்டியை ஒரு எச்சில் குழியாக்கினார்கள். கூச்சல் போடுவதும் ஆபாச மொழிகள் பேசுவதும் அதிகம். இந்தப் பயங்கரமான கிணைமையை எப்படிச் சீர்திருத்த

வது என்ற மகாத்மா பெரிதும் சித்தனை செய்தார். படித்த வகுப்பார் மூன்றாம் வகுப்பிலேயே பிரயாணம் செய்வதான் அதற்கு வழி என்ற தோன்றவது. படித்தவர்கள் மூன்றாம் வகுப்பில் பிரயாணம் செய்த மந்தவர்களின் துவக்கங்களைச் சீர்திருத்தவேண்டும். அவசியம் ஏற்பட்ட போதெல்லாம் வசதிக்குகையகளைப் பற்றி அதிகாரிகளுக்குப் புரார் எழுதவேண்டும். சிப்பந்திகளுக்கு வஞ்சம் கொடுத்ததக் தங்கள் சொந்த வசதிகளைத் தேடக் கொள்ளக் கூடாது. விறகிரயார் மீறி நடத்தாணும் அதைக் கண்டிக்கவேண்டும்; தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இப்படி யெல்லாம் செய்தால் ஒருவாறு சீர்திருத்தலாம் என்று எண்ணினார். தாமே இப்படியெல்லாம் செய்யவேண்டும் என்றும், அதற்காக ஓர் இபக் கமே நடத்தவேண்டும் என்றும் உத்தேசித்தார். ஆனால் பின்னால் பெரிய பெரிய காரியங்களில் ஈடுபட்டதனால் உத்தேசத்தை கிதைவேந்த முடியவில்லை.

தமிழ்! காத்திதியின் மேற்படி அறப்பயம் 47 வருஷங்களுக்கு முன்னால் 1901-ல் ஏற்பட்டது. இப்போது இப்போது கத்திரிம் அடைந்திருக்கிறது. ரயில்கள்கள் பொதுமக்களின் சொத்தாகிவிட்டன. பொதுஜனமத்திரி ரயில்கள்களின் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தினார். ஆயினும்கூட, மூன்றாம் வகுப்புப் பிரயாணம் இன்னும் கரகவேகனை வாகவே இருந்து வருகிறது. சுயராஜ்ய சர்க்காரன் நடவடிக்கையினால் ஏற்பட்ட கூடிய சீர்திருத்தங்கள் கூடிய சீர்திருத்தம்

ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். ஜனங்களும் சர்க்காருடன் ஒத்தழைக்கவேண்டும். காத்திதி எடுத்ததக் காட்டியுள்ள குறை

களைப் போக்கிக்கொண்டு தவிர உட்புள்ள யோசனைகளையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

சீக்கத்தாலிலிருந்து இராஜகாட்டை செல்லும் மார்க்கத்தில் காத்திலி காரி, ஆக்ரா முதலிய காரங்களில் இதழ்ப் பார்த்தவிட்டுச் சென்றார். காரியில் தவிர கண்ட காட்சிகள் பெரும் எமர்ஜென்சித் தன. பிரசித்தி பெற்ற காரி விசுவநாதர் ஆலயத்துக்குப் போகும் வழி ஒரு குகை வான சந்திரன் போலும் சாறியும் கோயிலுக்குள்ளேயும் அமைதி என்பதை விடை யாது. தந்திரசாலிதான கடைக்காரர்கள் மிட்டாய்களும் புது திருவிளக்குகளும் கருவிகளும் விற்குங்கள். கடைக்காரர்களும், கடைகளில் சாமான் வாகியை வாங்கிக் களும் வசதி சந்தம் போட்டார்கள். எம் கெடும் சக்கர் மொய்த்தது சிக்கி கொண்டிருந்தது விரும்பாது. மனம் குவித்து இதைவிடத் தியானியாதது அது ஏற்ற இடமாகவே இல்லை. இவ்வளவு சந்தை இராச்சலிதம் மெய்மதத் பந்தி பாவச நிலையில் இருந்த ஒரு சிலர் காணப்பட்டனர். ஆனால் மிஷ் பெரும்பாலானவர்களுக்கு அது அசாத்தியமாக விரும்பாது.

கோயில் வாசலை தடைத்ததும் அழகிப் போன பூக்குவியலின் காற்றும் காத்திலிக்கு எவ்வாறு உலித்த. கோயிலின் உட்புறம் கல்ல சுவைகள் கல்லால் தளவரிசை போடப் பட்டு விளக்கியது. ஆனால் யாரோ ஒரு பந்தர் தந்தச் சுவைகள் காத்திலி கொடுவே உடைத்த ஆங்காங்கு வெள்ளி ரூபாய் களைப் பறித்திருந்தார். தீவிர ரூபாய்கள் அழகுக்குச் செலும் அசத்த பாண்டங்களாக உபயோகப்பட்டன.

ஆலயத்தைச் சேர்ந்த 'ஞான வாகி' என்னும் புண்ணிய நிர்வாகத்திற்குச் சென்

ருர். ஞான வாகியைச் சுற்றியுட்கட ஓரே ஆபாசமும் அழகுமே விரும்பாது. காத்திலிக்கு இதெல்லாம் மிக்க ஆத் திரத்தை அளித்தன. அந்த ஆத்திரத்தை வாகிக்கையில் இருந்த பண்டாக்கம் காட்டினார். (கோயில் குருக்களின் வேலையும் புரோகிதன் வேலையும் சேர்த்துச் செய்திருக்காதுக்கு வட இந்தியாவில் 'பண்டாக்கம்' என்ற பெயர்) பண்டாவுக்குத் தட்சண கொடுக்க மனம் உலகில்லை. இதற்கு சிறிதுநேரம் ஒரு தம்பிடி கொடுத்தார். பண்டா, "ஓ கோர வாகித்துக்குப் போவாய்!" என்ற சபித்தம் காத்திலி கொடுத்த தம்பிடியை விட எறித்தார்.

காத்திலி இதனால் மனம் கலங்கியது. "என்னுடைய சதி எப்படியானாலும் ஆகட்டும்; ஆச்சரியமாகிய தாக்கம் இப்படிப் பேசாதது தகாது. வேண்டுமென்றும் தம்பிடியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இல்லாவிட்டால் அதுவும் போய்விடும்!" என்றார்.

"தொலைந்த போ! உன் தம்பிடி இங்கே யாருக்கு வேண்டும்?" என்ற பண்டா மேலும் திட்டினார்.

"எங்கு ஒரு தம்பிடி வரவும்; பண்டாவுக்கு எப்படும்" என்ற காத்திலி கிணத்தக் கொண்டு தம்பிடியைப் திருப்பி எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டார். ஆனால் பண்டாவா விடுகிறவர்? காத்திலியைக் கப்பிட்டு, "எனும் உன்னைப் போல உட்கு கொள்ளலாமா? அந்தத் தம்பிடியை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் உனக்குப் பாகம் சம்பவிக்ளும். கொடுத்த விட்டுப் போ!" என்றார்.

காத்திலி அவ்விதமே கொடுத்த விட்டுத் திரும்பினார்.

இதையெல்லாம் விவரித்த விட்டுக் காத்திலி தமது காரி பார்த்திருக்கையிற் பற்றிக் கடைசியாக எழுதியிருப்பதாகது.—

"ஆண்டவன் கருணையில் யாருக்கோனும் ஐயவிரக்தமாயின் தவிர இத்தகைய புண்ணிய யோசனைகளுக்குப் போய்ப் பார்ப்பா தாக. யோசனைகளுள் இதனைத் தன் பெயரால் உட்கும் எத்தனை தக்கிரமம் களையும் வெளி வேல்களையும் பொறுத் துக் கொண்மருகிறான்! வெகு காலத் தக்கு முன்பே தவிர 'மே யதா மாய் பாரதயாதேதாம் கந்தைவ பஜாங்கலம்' என்று நிரூபாய் வலர்த்தான். மனிதன் கிதைப்பதை தறுக்கிறான். சமம் உயினை அறியவாது தப்பித்ததுக் கொள்ளல் எவ

ராலும் இவ்வாறாகியும். எனவே இதில் ஆண்டுகள் தவிரியவதற்கு அவசியமே யில்லை. சட்டத்தை இப்பற்றிவிட்டு அவன் அப்புறம் சென்று விட்டான் என்றே உதவலாம்.”

மேற்கண்டவாற காத்திஜி எழுதி இருபது ஆண்டுகள் ஆகியிட்டன. இன்னமும்

காத்திஜிக்கும் விசுவநாதர் ஆனமும் அவர் பார்த்த இவ்வுட்கணமாவே இருக்கின்றன. இந்தியா சந்திரன் அடைந்திருப்பதை மூன் னிட்டு துனிமேலாவது காதி ஜெத்திரம் புறத்துய்மை அடைந்தால் சிக் கண்டுவிருக் கும், காத்தி மகாத்மாவின் ஆதார சந்த மடையும் என்ற கூடச் சொல்லுவாம்.

37. நம்பிக்கைச் சோதனை

இராஜகோட்டை போய்ச் சேர்த்த பிறகு காத்திஜி அங்கே வந்தில் தொழில் ஆம்பித்தார். தென்னாப்பிரிக்கா அதுப வத்தின் பங்கு இம்முறை கோட்டில் என்னுப் பேசும் ஆதரம் பெற்றிருந்தார். சந்தரம் கொண்ட சில வழக்குகளில் வெற்றி யடைந்தார். இதைச் சண்ட அவ குடைய அண்பர்கள் பம்பாய்க்குச் சென்ற அவர் மதபடியம் பாசில்லர் தொழில் தொடங்க வேண்டுமென்ற சொன்னார். வழக்குகள் வருமா என்ப யோசனை வேண்டாம் என்றம, வேண்டிய வழக்குகள் தாம்களை அனுப்பி வைப்பதாகவும் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

காத்திஜியும் அவர்களுடைய யோசனைக்கு இணங்கிப் பம்பாய்க்குச் சென்றார். பாயன் டிஸ்பர்ட்—ஸ்பானி இவர்களுடைய காட்சி ஸம் இருந்த கட்டிடத்தில் தாமும் தனதான் காடகைக்கு வாங்கிக் கொண்டார்.

பம்பாயில் கந்திரவாசம் ஏற்பட்டு விட்டதாகத் தோன்றியது. ஆனால் காத்திஜியின் வாழ்க்கை அமைதியாக கடப்பதில் ஆடை வனுக்குத் திருவுணம் தீவிலை.

மகாத்மாவின் இரண்டாவது புதல்வனான மணிகாளுக்குக் கடுமையான அக்தி காம் (கடபாய்டு) கண்டது. ஏற்கொண்டே மணிகாள் கைசுரி போட்டுக் கட்டப் பட்டவன். இப்போது அக்தி சந்திரேடு கடவாத சாரும் கவந்திருந்தது. கடுமையான காமாதலால் இரயின் பிதற்றல் முரணிய சேஷ்கடகளும் இருந்தன.

டாக்டர் ஒருவரைக் காத்திஜி தனதுத்த வந்தார். அக்தி சந்திரற்கு மருத்த அதிக பயன் சாரத என்ற டாக்டர் சொன்னார். ரோழி மூட்டையம் கோழிக்குஞ்சு சாரும் கொடுத்த வரும்படியும் உறிஞர்.

காத்திஜிக்குச் சைவ உணவு விரதத்தின் அதிக பற்ற உண்டு என்பததான் உண்

குத் தெரியமே? அந்த விரதத்ததக் கைலிடக் காத்திஜிக்கு விருப்பமில்லை. ஆனால் மணிகாவோ அப்போது பற்ற வுதக் குழித்ததான். அவனுடைய அப்பிராயத்தைக் சேட்டுத் தீர்மானிப்ப தற்கில்லை. அவனுக்காகக் காத்திஜியே தீர்மானித்தாக வேண்டும்.

தம்முடைய உறுதியின்படி கடத்தால் மணிகாவின் உயிருக்கு அபாயம் தோகாம். அங்விதம் குழித்தையை அபாயத்துக்கு உட்படுத்தவது தர்மமா?

டாக்டர் பாவலி வகுப்பைச் சேர்ந்த மிக கல்ல மனிதர். “காம்-ன் சாகப்பட்சணிகன்; தாக்கன் சொன்னவற்றைத் தவிர வேற ஏதாவது யோசனை சொல்ல முடியுமா?” என்ற காத்திஜி சேட்டார்.

“மற்றக் காலங்களில் சாக பட்சண விரதம் சரிதான். ஆனால் புதல்வனுடைய உயிருக்கே அபாயம் தோகாம் என்றிருக் கும்போது பிசுவாதம் செய்யக் கூடாது. எவ்வளவோ சாரதன தவிர்த்த குடும்பங் களில் என்னுடைய யோசனைப்படி செய் திருக்கிறார்கள். தாங்களும் இந்தக் குழித்தை விஷயத்தில் கடின சித்தம் காட்டாம விருப்பது கலம்” என்று டாக்டர்.

அதற்குக் காத்திஜி கூறியபதிகாவது:— “டாக்டராவே தாங்கள் தகளுகடைய கடகையைச் செய்த விட்டீர்கள். ஆனால் என்னுடைய பொறுப்பை தான் கைலிட முடியாது. வயத வந்த பையனு யிருந்தால் அவனுடைய அப்பிராயத்தைச் சேட்டு அதன்படி செய்ய விட்டிருப்பேன். சிற குழித்தையாயிருப்-தால் அவனுக்காக கான்தான் முடிவு செய்ய வேண்டியிருக் கிறது. என்னுடைய மனச்சாட்சிப்படி கான்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். மாயிசமும் மூட்டையம் மனிதன் உண்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய திடமான சபயக் கொண்கை. அது சரியோ தவிரே. தெரியாது. ஆனாலும் உயிர் வாழ்வதற்காகக்

உடச் சித்திய சாரியங்களை எம் செய்வக்
உடாது. இது என் உறவிடான உயிர்க்கை.
ஆகையால் தங்களுடைய யோசனையை
என் அனுசரிப்பதற்கில்லை. எனக்குத்
தெரிந்திருக்கும் ஐய சிசிச்சை முறையைக்
கடபாசப் போகிறேன். ஆனால் தாது
பார்க்கவும். இருமயம்—தகரவோன் பரி
சோதிக்கவும் எனக்குத் தெரியாது.
தாய்கள் தங்கப்போது வந்து இந்தப் பரி
சோதனைகள் மட்டும் செய்து கொடுக்க
விட்டுப் போனால் மனப்பூர்வமான கன்றி
செலுத்தவேண்டும்.”

காத்திலியின் தம் சங்கட நிலையை
டாக்டர் கன்கு உணர்ந்தார். “அப்படியே
ஆகட்டும்!” என்ற சொல்லி விட்டுப்
போனார்.

அவர் போனபிறகு காத்திலி தங்கும்
டாக்டருக்கும் உட்த சம்பாவனை விவ
ரத்தை மணிவாசியிடம் ஒரவாது கூறினார்.
மணிவாசிய் தப்பாவுக்கு ஏற்ற பதங்கன்.
“எனக்கு முட்டையம் இதைச்சி ரகமும்
வேண்டாம். என்னால் சாப்பிட முடியாது.
தங்களுடைய ஐய வைத்தியமே செய்
யுங்கள்!” என்றான்.

தேர்மானியான டாக்டர் உன் என்
பவர் ஐய சிசிச்சை முறையைப் பற்றி ஒரு
தும் எழுதியிருக்கிறார். அதில் ஆசை
கூர்மை, இரப்ப காரணம் ஆகிய முறை
களினால் கோய் தீர்க்கும் விதத்தைப்பற்றி
எழுதியிருக்கிறார். காத்திலி மேற்படி துலில்
சண்ட முறையை ஏற்றெனவே சோதனை
செய்திருந்தார். இப்போது மணிவாசியுக்கு
இரப்ப காரணம் தெரியத்தார். தொடர்
தலத்தில் மூன்று திதிலும் முழங்காதுக்கு
மேலே தொப்பாக்குக் கிடு தண்ணீர்
இருக்கும்படி உட்காரவைத்த வெளியே
எடுத்தார். இதை அடிக்கடி செய்ததன்
ஆரஞ்சுப்பம் சரமும் தண்ணீரும் கலந்து
உணவாகக் கொடுத்த உத்தார்.

மூன்று நாள் இப்படிச் செய்து வந்தம்
பயன் தெரியவில்லை. 101 டிப்பிரி வரையில்
காம் அடிக்கடி ஏறிக் கொண்டிருந்தது.
காத்திலி கலை அடைந்தார். தம்முடைய
பிடிவாதம் குழங்கைக்கு ஆபத்தாக முடிந்த
விட்டால் என்ன சொகிறது? தம்முடைய
வைத்தியக் கொள்கையைக் குழங்கை
மேல் சுமத்தவது கியாயமாகுமா?
வேறு டாக்டரைக் கூப்பிட்டால் என்ன?
அவ்வது ஆயு்வேத வைத்தியரை அழைத்
தக் காட்டினால் என்ன?

இந்த எண்ணங்களுக்கு இடை விடையே
மாருள் எண்ணங்களும் தோன்றின.

டாக்டர்கள் மட்டும் குணப்படுத்தி விடுவ
தாக உத்தரவாதம் கொடுக்கிறார்களா?
அவர்களும் சோதனைதானே செய்கிறார்கள்?
குழங்கைதின் உயிர் ஆண்டவனுடைய
சித்தத்தைப் பொறுத்தது. எங்குச் சரி
டென்று கிச்சயமாகத் தோன்றுகிறபடி
செய்வதுதான் எம் டடமை. அப்பதம்
உடவுன் அருள் எப்படியோ அப்படி
உட்கட்டும்.

தாபந்நவரத்தினும் தவித்தக் கொண்
டிருந்த மணிவாசியுக்கு தருகில் படுத்தக்
கொண்டு காத்திலி மேற் ண்டவாதென்
காம் சித்தனை செய்தார். சட்டென்று ஒரு
யோசனை தோன்றியது. எழுந்த ஒரு
கிளமான தணியைத் தண்ணீரில் களைத்துப்
பிழிந்தார். அதை மணிவாசியின் உடம்பிது
நிலையை மட்டும் விட்டுவிட்டுச் சுற்றினார்.
நிலையில் தனியாக ஒர் சரத தண்டைச்
சுற்றினார். பிறகு இரண்டு கிளமான கம்பளி
களைப் போட்டுக் குழங்கையைப் போத்தி
விட்டார். அப்போது பழுக்கக் காய்ச்சிய
இரும்பைப்போல் குழங்கைதின் உடம்பு
கொதித்தது. ஆனால் ஒரே வரட்சி; கவ
வேசமும் விவர்கை இல்லை.

மணிவாசிய் சுற்ற தோம் அவனுடைய
தண்ணீரில் ஒப்பவித்தவிட்டு வெளியே
சிறிது உவாவச் சென்றார். செனபாத்தி
கடர்காரக்குப் போனார். அப்போது இரவு
மணி பத்த. டடற்காலில் இவரைத்
தம்ர இன்னும் இரண்டொருவரே உவா
கொண்டிருந்தார்கள். காத்திலி தங்குதிரும்
டெந்து கொண்டே உடவாசுப் பிராத்தித்
தார். “ஆண்டவனே! இந்தச் சோதனை
தோத்தில் என்னுடைய கம்பிக்கையைப்
பாதகாத்தல் உன்னுடைய பொறுப்பு!”
என்ற முறைவிட்டார். அவருடைய
உதடுகள் “காம் காம் தோ காம்” என்ற
தூபிததக் கொண்டிருந்தன. சிறிது தோம்
உவாவிய பிறகு விட்டுக்குத் திரும்பினார்.
குழங்கைக்கு எப்படி இருக்கிறதோ,
கெனமோ என்ற கொஞ்ச கலக்கமூற்
றிருந்தது.

விட்டுக்குன் குழங்கைத் “பாபு! உத்த
விட்டார்களா?” என்ற மணிவாசியின் குரல்
கேட்டது.

“உத்த விட்டேனடா, கண்ணி!”
என்று சொல்லிக்கொண்டே போனார்.

“உடம்பு பற்றி எரிகிறது. தணியையும்
கம்பளிகையும் எடுத்த விடுங்கள்.”

“குழங்கை! உடம்பு விவர்த்த
விட்டிருக்கிறதா?”

“விவரங்களை வெள்ளத்தில் முழுதி விருக்
கிறேன். சித்திரம் எடுக்கன்.”

குழந்தையின் செற்றியைக் காத்தி
தொட்டுப் பார்த்தார். முதலு முத்தாய்
விவரங்களை தனித்திருந்தது. காரணம் குறைந்
திருந்தது. காத்திவி ஆண்டவனுக்கு இதய
பூர்வமான கந்தி செலுத்தினார்.

“மணிவாச! காரம் இனி கிச்சய
குணமாகியும். இன்னும் சிறிது உ
கட்டும்.”

“அப்பா! இனி ஒரு கிரிஷமும் இந்த
உலகத்தின் என்னும் இருக்கமுடியாது.
தயவு செய்து உடனே எடுத்தது கடுக்கன்.
வேண்டுமானால் மறுபடியும் தனி சுற்றிக்
கொள்ளலாம்.”

பேச்சுக்கொடுத்தக்கொண்டே இன்னும்
சில கிரிஷம் கைத்திருந்தார். செற்றியி
விருத்த விவரங்களை வழிந்த அருவிவாக
ஒடிந்த. பிறகு கம்பளிகளையும் சரத்
துணிகளையும் எடுத்தவிட்டு உடம்பைத்
தடைத்தார்.

மணிவாச! துக்கம் வருகிறது என்னுள்.
காத்திவிக்கும் துக்கம் வந்தது. தந்தையு
ம்களும் ஒரே படுக்கையில் படுத்தத் துக்கி
விட்டார்கள்.

மதராஸ் காலையில் காரம் கிரிஷம் குறைந்
திருந்தது. ஆனாலும் அடிபொரு போக
வில்லை. பாலும் பழாசமும் ஈட்டும் அருந்திக்
கொண்டு மணிவாச! காத்திவி காள் படுக்கை
யில் இருக்கவேண்டியிருந்தது. ஆயினும்
அன்றைய காரம் ஈட்டுக்குள் வந்த விட்ட
படியால் காத்திவிக்குக் கவலையும் பாலும்
இவ்வாற்தே போயிற்று.

“இன்று என் புதல்வர்களுக்கும்மே
மணிவாச! அதிக தொகைக்கொடுத்தோடு
இருக்கிறான். அவன் அந்தக் கண்டத்தி
விருத்த தப்பி உயிர் மீதமுத்ததற்குக்
காரணம் ஜல சிவிரசபா, ஜாக்கிரதை
யாக கீர் உணவே கொடுத்தப் ணி
விடை செய்து வந்ததா, அவ்வது ஆண்ட
வனுடைய சூனியதானது என்ற யார்
கிரிஷமாய்ச் சொல்ல முடியும்? ஒவ்
வொருவரும் தந்தம் கம்பிக்கைக்கு ஏற்ப
முடிவு செய்து கொள்ளட்டும். என் வகை
யில், கருணாநாத்விவான ஆண்டவனுடைய
அருள் மிகமதான் மணிவாச!வனுடைய உயிரை
கட்டித்து என்னையும் ஒரு பெரும்சோதனை
யிவிருத்த காட்பாற்றியது என்ற இன்றைக்
கும் கம்பி வருகிறேன்!” என்றதாகக் காத்தி
மகான் தம் சய சரித்தத்தில் எழுதியுள்ளார்.

பெண்மணிகளின் .....

கவர்த்தியும், காத்தியமுடைய கண்களுக்கு (EyetoX)
ஐடெக்ஸ் கண் மை! பஞ்சுபாசுந்த மிருதுவான மேனி
அழகிற்கு அடிக் படிபட்ட! எந்தமாதான கோபவா
யும், கண்களும் கவச நெற்றி எழினுக்கு, பித்தி
(Pindhi) குங்கும வாசனைத் தாது - மருந்தா, சிவப்பி,
சோஜா சிவப்பி, பச்சை, உயர்ப்பு, சுதப்பி முதலிய
அது வண்ணக்களக் கண்களான்களும் என்ன வடிவிக்
களும் கிடைக்கும். பாலிகளை கவசகாரிகள்.

விவரங்களை வெள்ளத்தில் முழுதி விருக்
கிறேன். சித்திரம் எடுக்கன். திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

மாரியம் -

மறக்க முடியுமா?

துஷ்யந்தன்

புரியாத முதலியாரின் பெண்ணுக்கு அன்று கல்யாணம். மாதா கோலுக்குப் போன பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் இன்னும் நிறும்பிரவில்லை. கோலிலிருந்து அவர்கள் வந்ததும் வீட்டில் கடக்கவேண்டிய சடங்குகள் இன்னும் எத்தனையோ இருந்தன. ஆமாம், முதலியார் வீட்டுக் கல்யாணத்தில் இவைகளெல்லாம் உண்டு. இரண்டு தலைமுறைகளாகத்தான் அவர்கள் கிறிஸ்துவர்கள்; அதற்கு முன் பழத்த சைவர்கள். அந்தப் பழமை இன்னும் அவர்களை விடவில்லை. ஆகவே, தம்பதிகள் வரவை எதிர்பார்த்து காங்கள் எல்லோரும் அவர் வீட்டில் காத்திருந்தோம்.

கல்யாண வீட்டில் பேச்சுக்குத்தானா குறைவு? என்ன வேல்லாமோ பேசிக் கொண்டிருந்தோம். காதல், கல்யாணம், பரஸ்பர அன்பு இப்படி எங்கேல்லாமோ கற்றி யலிந்தோம். பரஸ்பர அன்பு என்றது? ஒருவர் ஸங்களைப் பார்த்து, "ஸார், என்னமோ காதல், அன்பு என்றெல்லாம் பேசுகிறீர்களே, இந்த மனு

ஷர்களுக்கு இருப்பதைவிட ஆபிரம் பங்கு அதிகமாக மிருகங்களுக்கு இந்தப் பரஸ்பர அன்பு இருக்கிறது. சொன்னால் நம்பமாட்டீர்கள். இருந்தாலும் சொல்கிறேன். கேட்க மா வ து போகட்டும்" என்றார்.

அவர் மனப்பெண்ணின் தாய் மாமன். முதல் மகாயுத்தத்தில் அவர் கேப்டனாகப் பதவி வகித்தவராம். இப்பொழுதும் அவரை 'காப்டன் ஜான்' என்றுதான் எவ்வாரும் கூப்பிடுகிறார்கள். அவர் என்னவோ சொல்லப் போகிறேன் என்கிறேனே, அதையும்தான் கேட்போமே என்று கால்களும் அவரைச் சுற்றி உட்கார்ந்து கொண்டோம். அவர் தம் கதையை ஆரம்பித்தார்:

அப்பொழுதெல்லாம் நான் பேரீய வேட்டைக்காரன். சண்டைக்குப் போய் வந்த புதிது. என்னிடம் உயர்ந்த துப்பாக்கி ஒன்றும் இருந்தது. சண்டை மல் எங்கு வேண்டுமானாலும் போய்

வருவன். காட்டுப்பன்றி, மான் இவைகளைத் தான் அதிகமாகச் சுடுவன். ஒரு சமயம் இரண்டு புலிகளைக் கூடக் கொன்றுவிட்டேன். இதனால் எனக்கு கல்ல பெயர். ஐரோப்பிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கெல்லாம் என்னுடன் கெருப்பிப் பழகுபவர்கள். ஐயின்தார்கள் சிலரும் என்னைச் சுற்றிச் சுற்றி வருபவர்கள். சென்னை ராஜகாவிலிருந்தும் 'கிசென்ஸ்' எடுத்த வதைத்திருந்தேன். வேட்டைப் பைத்தியம் அப்பொழுது என்னை கன்னகப் பிடித்திருந்தது. காடுகள் எங்கெல்லாம் இருந்ததோ, அங்கெல்லாம் என்னைப் பார்க்கலாம்.

தென் ஆற்காடு ஜில்லாவின் காட்டினத்தில் பிரதேசத்தில் நான் தங்கியிருந்த போதுதான் எனக்குப் புதியைச் சுடும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அங்கேதான் எனக்கு ஒரு துணையும் கிடைத்தது. காட்டுப் பிரதேசத்தில் பெரிய வீரன் ஒரு வேட்டைக்காரன். அந்த மலைக்காட்டு ஜாநியிருக்கு அவன்தான் தலைவன். கல்ல உயரம்; அதற்கெற்ற பருமன். என்னவோ என்னிடம் அவனுக்குக் கொஞ்சம் மதிப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. ஏற்று விட்டதே அந்த மலைப் பிரதேசத்தில் அவன்தான் எனக்கு ஆட்டுப்பாலும் தேனும் கொடுத்து வந்தான். ஆமாம், இட்டியையும் காப்பியும் அங்கே கிடைப்பாது! பெரியவீரன் கொடுத்த ஆட்டுப் பால்தான் அங்கே தேவாயிர்தம். அந்தப் பெரியவீரன்தான் எனக்கு ஒரு கண் வேதாரண்யம் காடுகளுக்குப் போகலாமென்று யோசனை கூறினான். காலும்

அதற்குச் சம்மதித்து வேதாரண்யத்துக்குக் கிளம்பினேன்.

காட்டிற்குள் நுழைந்து வேட்டையாடுவதற்குப் பணம் கட்டி அனுமதிச் சீட்டு வாங்க வேண்டும். எத்தனை துப்பாக்கிகள் உள்ளே போக வேண்டுமோ, அத்தனைக்கும் தனித் தனியாக அனுமதி பெற வேண்டும். எனக்கும் பெரிய வீரனுக்கும் காணே பணம் கட்டி அனுமதி பெற்றுக் கொண்டேன்.

மூன்பெல்லாம் இவ்வளவு கஷ்டம் கிடைப்பாது. கான் போகும் பொழுது இந்த உத்

தரவு அமுதுக்கு வந்திருந்தது. காட்டிலாக்கா அப்பொழுதுதான் விழித்துக்கொண்டதோ என்னவோ, பலமான தடை யுத்தரவுகள் எல்லாம் போட்டு வைத்திருந்தது. அனுமதி பெற்றுக் கொண்டாலும் கூடச் சில சிபத்தனைகள் விழிக்கப்பட்டன. அந்த சிபத்தனைகள் இன்னும் இருக்கின்றன. ஐயகாருண்யத்தினாலா, அல்லது யிருகவர்க்கமே பூண்டதற்குப் போய்விடுமோ என்ற பயத்தினாலோ அந்த சிபத்தனைகளைச் சர்க்கார் விதித்திருக்கிறார்கள். அதன்படி பெண் மான்களைக் கடக் கூடாது. மான் வர்க்கம் அழித்து விடாமலிருக்க இந்தப் பாதுகாப்பு! ஆண் மான்களிலும் எல்லாவற்றையும் சுட்டுவிடக் கூடாது. ஆறு அங்குல உயரத்திற்கு மேல் கொம்புள்ள மான்களை மட்டுமே கடலாம். குட்டிகளைத் துன்புறுத்தலாகாது. இன்னும் எவ்வளவோ! இந்தக் கட்டுப்பாடுகளுக்கெல்லாம் இசைந்த கால்கள் காட்டுக்குள் நுழைந்தோம்.

முதலில் இந்தக் கட்டுப்பாட்டினால் ஒருவிதச் சங்கடமும் இருக்காது என்னை தான் நினைத்தேன். ஆனால் உள்ளே போன பிறகுதான் தெரிந்தது. காட்டமாக வரும் மான்களைப் பார்த்து அவர் சிலமாகச் சுட்டுவிட முடியவில்லை. எவ்வளவு பெண் மான் மேலோ, அல்லது சிறு குட்டியின் மேலோ பட்டு விட்டால் என்ன செய்யவது? இது தர்மசங்கடமாக இருந்தது. கண்ணுக்கு எதிரே எத்தனையோ மான்களைப் பார்த்தாலும் கடக் கூடாத நிலையில் இருப்பது

என்னமோபோல இருந்தது. எங்கனோடு வேடிக்கை பார்ப்பதற்காக வந்தவன் ஒருவன் ஒரு கதை சொன்னான். இப்படித்தான் கூட்டப் கூட்டமாக மான்கள் வந்து சின்றனவாம். இதைப் பார்த்து விட்டு அப்பொழுது வந்திருந்த வேட்டைக்காரனுக்குச் சுமார் யிருக்க முடிய வில்லையாம்; சட்டென்று துப்பாக்கியை எடுத்துக் 'கூட்டத்தில் கோலித்தா' என்று சுட்டுவிட்டானாம். என்ன கிடைத்ததாம், தெரியுமா? அழகான பெண்மான்! மனுஷன் விலங்கைத் தப்பிப் போய் விட்டானாம். பிறகு அங்கிருந்தவர்கள் யோசனையின்படி அந்த மாணை அங்கேயே புதைத்து விட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தாமல் போய் விட்டானாம். இதைச் சொல்லி விட்டு அவன் விழுந்து விழுந்து சிரித்தான்.

அன்று முழுவதும் நானும் பெரிய வீரனும் காட்டுக்குள் அலைந்து கொண்டிருந்தோம். ஆனால் ஒரு மாணைக் கூட நாங்கள் கிட முடியவில்லை. ஏனெனில், பெண் மான்களை அதிகம் தென்பட்டன. ஒருகால் அல்லி ராஜ்யமோ என்றுகூடச் சந்தேகம் வந்து விட்டது பெரிய வீரனுக்கு. தப்பித் தவறி ஏதாவது ஆண்மான் கண்ணில் பட்டால், அதன் கொம்பு ஆறு அங்குலத்திற்கு மேல் இருக்குமா என்று நாங்கள் யோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்குள், அந்த மான் எங்கோ போய்விடும். இதையெல்லாம் பார்த்தும் போது காட்டு இலாக்காவின் முன் யோசனையை எங்களால் புகழாமல் இருக்க முடியவில்லை.

பொழுது சாயும் வரையில் இப்படியே நான் வினாக்கள் காட்டைச் சுற்றி அலைத்தோம். மான்கள் செய்த தவப்பயனோ, அவ்வது நாங்கள் செய்த பாவத்தின் பயனோ, எங்களுக்கு அன்று வேட்டை பஸிக்கவில்லை கடைசியாகப் பெரிய வீரன் ஒரு காட்டுப் பன்றியைச் சுட்டுப் போட்டான். மான்கள்மேல் வைத்திருந்த ஆத்திரத்தை வெவ்வாம் அந்தப் பன்றியின்மேல் அங்கு காட்டி விட்டான். அன்றெல்லாம் அலைந்த அலைச்சலும், களைப்பும், ஏமாற்றமும் அவனுக்குத் தானே தெரியுமா?

ஆனால் வீனக்கோ இன்னும் ஆத்திரம் தணியவில்லை. அவனாவது ஒரு பன்றியைச் சுட்டு விட்டான். எனக்கு அது கூடக் கிடைக்கவில்லையே! எப்படியாவது ஒரு மாணைச் சுட்ட பிறகுதான் வெளியில் போவது என்று நான் முடிவு செய்து கொண்டேன். இருட்ட ஆரம்பித்துக்கூட நான் சுற்றிக்கொண்டேயிருந்தேன். கால்வலி நாங்காமல் பெரிய வீரன் பின் தங்கி விட்டான். நான் மட்டும்

மான் வேட்டையில் மனதைப் பறி கொடுத்து முலை வுடுக்கெல்லாம் புழுத்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

தாகம் அதிகமாக எடுக்கவே, எங்கேயாவது தண்ணீர் அகப்படுமா என்று அலைந்தேன். கன்றுக இருட்டும் வெளியில் தண்ணீர் என் கண்ணில் பட்டது. சிறிப நீரோடை. இரண்டு கைகளாலும் வானி வானிக் குடித்தேன்.

தண்ணீரைக் குடித்ததும் தெளிவு ஏற்பட்டது. அயர்ந்துபோன உடலும் மனமும் கொஞ்சம் ஆறுதல் பெற்றன. இருந்தாலும் கால்கள் மட்டும் கடைக்கக் கூட வில்லை என்று கெஞ்சின. அந்த ஓடைக் கரையிலேயே உட்கார்ந்து விட்டேன். நீரே உட்கார்ந்ததும் களைப்பு அதிகமாகத் தோன்றவது. துப்பாக்கியைப் பக்கத்தில் வைத்துவிட்டு அங்கேயே படுத்தக் கொண்டேன். வெகு கிரேம் அப்படியேதான் கிடந்தேன். இருள் கவிந்த வந்தது. என்னும் எழுந்திருக்கவே முடியவில்லை. எத்தனை நாழிகை இப்படிச் சென்றதோ தெரியவில்லை; அது துப் போன உடல் எழுந்திருக்க மறுத்து விட்டது.

வெண்ணிலவின் வெளிச்சம் தண்ணீரில் பட்டு மின்னிக் கொண்டிருந்தது. சவசவ வென்று வரும் அழகான சிற்றோடையும் நிலவின் ஒளியும் என் தவிமை மாக்கக் கலந்து என்னை எங்கெல்லாமோ இழுத்துக்கொண்டு சென்றன. இந்தச் சமயத்தில் என் அருகே யாரோ கடந்து வருவதுபோல் இருக்கவே திரும்பிப் பார்த்தேன்.

என் கண்கள் என்னையே ஏமாற்றுவது போல் எனக்குப் பட்டது. பகல் முழுதும் நான் தேடிவந்ததும் கண்ணில் படாத ஆண் மான் இப்பொழுது என் அருகில் வந்தால்.....! கனகா யிருக்குமா? இல்லையே! இதோ ஓடை, மேலே சந்திரன், இன்னும் என் பக்கத்தில் துப்பாக்கி!

அந்த மானுக்கு அதன் குழுகில் தெரியாதோ என்னவோ, பயமற்று அது கடந்து சென்று தண்ணீர் குடிக்க ஆரம்பித்தது. என்னை அறிவாமலேயே என் கைகள் துப்பாக்கியைப் பற்றின. கடைசியாக என் கஷ்டத்திற்கும், அலைச்சலுக்கும் சரியான பரிசு கிடைத்துவிட்டது என்று மனம் ஆனந்தக் கூத்தாடியது. கெஞ்சம் குய்மானி போட்டுக் கொக்கரித்தது. சுற்று கிரேம் அசைவற்று நின்று அந்த மாணையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

சட், அழகைக் கண்டால் இந்த மனது அதிலேயே வயித்துவிடுகிறதே!—ஆம்.

தண்ணீரில் அந்த மானின் நிறம் அவ் வளவு அழகாகத் தெரிந்தது!

கன்குக்கக் கொழுக்கொழு வென்று வளர்ந்துவிட்ட கட்டான தேகம்; கிளை விட்டுக் கிடந்த அழகான கொப்புகள்; 'ஆறு அங்குல'த்துக்கும் கவலை யில்லை; ஏனெனில் இரண்டடி உயரம் இருக்கும் அவை! இருந்தாலும் கடுவதற்கு மனம் வரவில்லை. நிலவும் நிறமும், நீரோடையின் சலசலப்பும் என்னை என்னவோ செய்தன.

மறுபடியும் கெஞ்சோடு போராடினான். காள் பட்ட சிரமத்திற்குப் பலன் வேண்டாமா? வெறுங் கையுடனாக காட்டை விட்டு வெளியே போக வேண்டும்? ஊஹும்; கட்டுவிட வேண்டியதுதான்!

துப்பாக்கியை எடுத்துத் தோளில் வைத்துக் குறி பார்த்தான். ஆச்சு, அடுத்த நிமிஷம் அந்த மான் உயிரற்றுப் பிணமாக விழுந்துவிடும்.....!

இந்தச் சமயத்தில் எங்கிருந்தோ துள்ளிக் குதித்தோடி வந்து குறுக்கே நின்றது ஒரு பெண் மான். காள் திடைத்துப்போய் நின்றுவிட்டேன். அதை காள் எதிர்பார்க்கவேயில்லை, சனியன்! இதற்குக் காட்டு இலாக்காவின் உத்தரவுகள் எல்லாம் தெரியுமோ என்னவோ? இவ்வாவிட்டால் இப்படி' வந்து குறுக்கே நிற்குமா?

மறு நிமிஷம் என் கிட்டனை கலைத்து விட்டது. அந்தப் பெண் மாணியும் கூடச் சுட்டுப் போட்டுவிடும் அளவுக்குக்கோபம் பொங்கி வந்தது. கடவுளே எதிர்த்து வந்து நின்றாலும் தயங்காமல் அந்த ஆண் மாணிக் சுட்டுவிடக் கூடிய ஒரு கெஞ்சத் துணியும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

ஆனால் கடுவே நின்ற பெண் மான் எப்படியோ என்னைக் சுட்டுப்படுத்தி விட்டது. ஆண் மாணிக் காக்க வந்த அதன் அன்பையும் துணியையும் மீறி என்னும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. பரிதாபமாக அது பார்த்த பார்வை என்னை ஒரு உலுக்கு உலுக்கிவிட்டது. மருண்ட விழிகளில் தேங்கி நின்ற சோகப் பார்வை என் இதயத்தின் ஆழத்தைத் தொட்டுவிட்டது. உயிர்ப் பிச்சை கேட்பது போல இருந்த அந்தப் பெண் மானின் பார்வையின் கான் என் மனதைப் பறி கொடுத்து விட்டேன்.

அவ்வளவுதான்; அந்த ஆண் மாணுக்கு காள் உயிர்ப்பிச்சை அளித்துவிட்டேன்!

அப்புறம் என்ன? ஆண் மாணும் பெண் மாணும் அந்த சில வொளியில் ஆனந்தமாகத் துள்ளி ஓடி மறைந்தன.

போகும்போது அவை இரண்டும் என்னை கன்றியறிதலுடன் பார்த்த பார்வை இன்னும் என் கண் முன்னே நிற்கிறது. ஏதோ ஒரு மகத்தான காரியத்தைச் செய்து முடித்தவன்போல் காள் காட்டை விட்டு வெளியே வந்து சேர்க்கிறேன். எனக்காகக் காத்திருக்க பெரியவிரலுக்கு இந்தக் கதையைச் சொன்னான். அவன் காட்டு ஜாதியைச் சேர்ந்தவனு யிருந்தாலும்கூட இந்த அன்பைப் புரிந்துகொண்டு விட்டான். இதுதான் கடைசி முறைபாக காள் வேட்டைக்குப் போனது. பிறகு காள் போகவே யில்லை. இப்பொழுது நான் தாலும் அந்த மானின் மருண்ட விழிகள் என் கண் முன்னே வந்து நிற்கின்றன. இந்தச் சம்பவத்தை என் உயிருள்ள வரை மறக்க முடியுமா, என்ன?

சூதையை முடித்துவிட்டுக் காப்டன் ஜான் எங்களைப் பார்த்தார். காங்கன் அந்த மாணிக் பற்றிக் கனவுகள் கண்டு கொண்டிருந்தோம். அவருக்குப் பதில் சொல்ல காங்கன் முயல்வதற்குள் மண மகளும் மாப்பிள்ளையும் வந்து சேர்க் தார்கள். பெரியவர்கள் அவர்கள் இரு வரையும் ஆசீர்வதித்தார்கள்.

"துள்ளிக் குதித்தோடி வந்து குறுக்கே நிற்கும் அத்தனை அன்பும் மனத் துணியும் உங்களுக்கும் இருக்கட்டும். உங்கள் தாய்ப்பத்ய வாழ்க்கை அந்த மான்க ளுடையது போலவே என்றும் வினங்கட்டும்!" என்று காள் வாழ்த்திவிட்டுத் திரும்பினான்.

காப்டன் ஜான் காள் சொன்னதை அப்படியே ஆமோதிப்பது போல் என் மேல் பன்னிரைத் தெளித்து மகிழ்ந்தார்.

முதல் பிரச்சனை!

போகும்:—துங்கிக் கொண்டிருக்கும் தொழிலாளிகளைத் தட்டி எழுப்ப வேண்டியது நம் முன்னுள்ள முதல் பிரச்சனை.....!

யாரும் பிரமிக்கிறார்கள்

“அதைவிட விலை அதிகமல்லவா”

என்கிறார்கள்

உன்மையில் அப்படியில்லை. இத
வரை உற்பத்தி செய்யப்பட்ட
பெனண்டன் பேனாக்களுள் மதிப்
பிற் சிறந்தது புதிய கோல்டன்
ப்ளாட்டினம் பேனாதான். என்
கிரேவ் செய்த மூடி - பல்வேறு
வண்ணக் கவர்ச்சி - கியாதி
வாய்ந்த ப்ளாட்டினம் மூன்,
ஆயுவைகளுடன் கூடிய
இந்த கவகாகரிகப்
பேனாவை உபயோகித்
தால்தான் கம்ப மூடியும்.

புதிய

கோல்டன்

ரூ. 5-

Platignum

பெனண்டன் பேனா

இங்கிலாந்தில்
செய்யப்பட்டது

வந்தத மிராண்டாளுக்கு
முழு உரிமை பெற்ற
வினிபேரஸ்தர்கள்

முகவர் கிரீஸ் (இந்தியா)
லிமிடெட்

15, கங்காபுர ரோட், சென்னை

அம்புலுவின் ஆசை

அம்மு

புதைபதைக்கும் வெய்யிலில், தன் சிடுகெதி விட்டிருந்துச் சென்றுவிட்டுத் திரும்பினான் அம்புலு. அவன் மூத்திலே என்னுப் கொள்ளும் டெடித்தன. வெய்யிலில் அலைந்ததனால் என்று நீங்கள் சினைப்பீர்கள். அதுதான் இடம்; அவன் மனதிலே குழந்தைக் கொண்டிருந்ததை அம்மாவிடம் சொல்லி, அம்மாவை அழைத்து வரவு வைத்தான் அவன் ஆதர்ப்பும் திரும்போல் தேடும்படியது.

இத்தனை அவமானத்திற்கும் அம்மா தானே காரணம்?—இப்படி எண்ணிக் கொண்டிருந்தான் உன்னை வந்தவன், காற் காலியில் ஆயாசத்துடன் உட்கார்ந்து விட்டான். அம்மா தாழ்வாரத்தில் இருப்பான், வந்ததும் 'பிடிபிடி' என்று பிடித்துக் கொள்ளலானா என்று சினைத் திருந்தான். ஆனால் அம்மா சொல்லைப் புறம் இருக்கவே, சண்டை பிடிக்குமிடம் அதுவல்லவென்று எண்ணி. அவன் வரவை அலுத்துடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

கையில் ஒரு மூட்டை துணிவைய எடுத்துக்கொண்டு அம்மா தாழ்வாரத் திற்கு வந்தான் அம்புலு மூச்சிலைய 'உர்' என்று வைத்துக் கொண்டிருந்தான் தவிர, பேசவில்லை. அம்மா ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பது அவன் எண்ணம்.

"வெய்யில் வீணாகாமல் சுற்றிவிட்டு வந்தா? மூஞ்சியைப் பாரு, மூஞ்சியை!" என்றான் அம்மா.

"ஓ பெயர் வைத்திருக்கிற அழகுபோல் தானே இருக்குப் மூஞ்சியும்!" என்று ஆரம்பித்தான் அம்புலு.

"ஏன், உன் பெயருக்கென்ன?"

"ஹும்! மகா பேரு! வைத்தாயே அம்புலு அம்புலுன்னு! வேற பெயர் அப்பாட வில்லையா?"

"அந்தப் பெயருக்கு என்னம்? அலமேலுக்கிற கவாமி பெயரை அம்புலுன்னு கூப்பிடுறது! அதிலே என்ன குறைக்க போச்சு?"

"உனக்குக் கொண்ணுப் குறைஞ்சு போகாது! 'எச்சி'ன்னு கூப்பிட்டாலும் 'ஏன்'னு கேட்பே! இந்த உட்காண மான பேரைக் கேட்டு எத்தனை பேர் என்னைப் பரிசாசம் பண்ணுரு, தெரியுமா? அலமேலுவாம், அலமேலு!"

"கவாமி பெயரைப் பழிக்காதேடி! கன்னத்திலே போட்டுக்கோ!" என்று ஆவேசம் வந்தவன் போல் அம்மா அவறினான். ஆனால் அப்படி அசைய வில்லை. இந்தப் பயமுறுத்தல்களுக்கு எல்லாம் ஒடுங்கும் பேச்சுழி அவளிடம். "ஆமாம், கவாமி வந்து மூக்கை கறக்கிவிடும்!" என்று அம்மாவைப் பரிசாசம் செய்தான். அதற்குப் பிறகும் அவன் சும்மா இருக்கவில்லை. மேலும் மேலும் முணுமுணுக்கத் தொடங்கினான். "ஒவ்வொருத்தர் எவ்வளவோ அழகு காசுப் பெயர் வைக்கிறார்கள், வண்டி, சரோஜான்னு! இதுகள் என்னடா வெள்ளு, அம்புலுவாம், அம்புலு!" என்று ஓயாமல் புலம்பினான்.

"எல்லாம் தலைமோப் போனுப்போலே பெயர் வைக்கிறதையும் மாற்றி விட வேண்டியதுதான்! குழந்தையா யிருக்கிறபோது, பெர் வைக்காமல் வயசான பிறகு 'உனக்கு எந்தப் பெயர் பிடிக்கிறது?' என்று கேட்டுச் செய்ய வேண்டியதுதான்! இனிமேல் அப்படித் தான் செய்யணும்!" என்று சொல்லிச் சிரித்தான் அம்மா.

அம்புலு அழுங்குரலில், "எத்தனையோ பேர் கலை பெயராக வைக்கவில்லையா?" என்றான்.

இந்தச் சமயம் அப்பா வந்தார். ரேழியில் வரும்பொழுதே பெண்ணின் அழகைக் குரல் அவர் காழில் வீழ்ந்து விட்டது. "இந்த வெய்யில் கேரத்தில் அவளை ஏன் அழைக்கிறாய்?" என்றார் அவர் சிரித்துக்கொண்டே. அம்புலுவின் கபாவம் அவருக்குத் தெரியும்.

"அவளுக்குப் பெயர் கன்னு வைக்க வில்லையா! 'பொலு பொலு'ன்னு எங்கிட்டே சண்டைக்கு வருகிறாய்!" என்று சிரித்தான் அம்மா.

"இவ்வளவுதானே? இதற்கு அழுவாசென், சண்டை போடுவானேன்? ஒரு சிறிஷத்தில் மாற்றி விட்டால் போச்சு!" என்று சமாதானம் கூறி விட்டுச் சட்டையைக் கழற்றத் தொடங்கினார் அப்பா.

அம்புலு மறபடியும் முணுமுணுத்தான். அவன் சமாதானம் அடையாததைக் கண்ட அப்பா, "இதோ பார், அம்புலு! இந்தச் சின்ன விஷயங்களுக்கு

கெல்லாம் யாராவது அழுவார்களா? எத்தனையோ பேருக்கு மண்ணுக்கட்டி, பிச்சைன்னு பேசுக்கு! அந்தப் பெயர் பிடிக்காமற் பேசுனா ஜோரான பெயராக மாற்றிக் கொண்டு விடுகிறார்கள்; அவ்வளவுதானே! கீயும் ஏதாவது கல்ல பெயரை மாற்றிக் கொண்டுவிடு!" என்றார்.

இது பரிசாசமா, அவ்வது உண்மையா என்று அம்புலாவுக்கு விளக்கவில்லை. அது எப்படி யிருந்த போதிலும் அப்பாவின் யோசனை அவளுக்கு ரொம்பவும் பிடித்திருந்தது. 'ஆமாம், அப்படிச் செய்யுதான் சரி! இவ்வாவிட்டால் எத்தனை அவமானம்!' என்று தனக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டாள்.

★

அன்று அவள் சரணா வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தாள். அக்கே அவன்தோழிகள் பலர் வந்திருந்தனர். எல்லோருடைய பெயரும் எவர் னாடுகி, குரீயபிரபா என்று காகரிகமாக இருந்தது. அம்புலாவைப் பெயர் என்ன வேண்டுமென்றார். அம்புலா

யோசித்தாள்—'அம்புலா என்று சொல்வதா, அவமேலா என்று சொல்வதா?' என்று. கடைசியில் சட்டென்று அவன் வாயிலிருந்து 'அம்புலா' என்ற பெயர் வந்தது. அது வளையுதான்; தோழிகள் அத்தனை பேரும் 'கொல்' வேன்று சிரித்துவிட்டனர். "அம்புலாவா? இதென்ன பெயர்?" என்றான் ஒருத்தி. "இந்த காளிலே இத்தமாதிரி பெயர்கூட உண்டா?" என்று ஆச்சரியப்பட்டான் இன்னொருத்தி. அம்புலாவிக்கு அபூகை வந்து விட்டது. எப்படியோ கண்ணீர் விடாமல் சமாளித்துக் கொண்டாள். இவர்கள் 'கோட்டா' மூடித்ததும் தனக்குப் பெயர் வைத்த பெற்றோர்கள் மீது கோபித்துக் கொண்டு விட்டிருந்த திருப்பினும்.

அப்பா பெயரை மாற்றிக் கொள்ளும் படி கூறியதும், எந்தப் பெயரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்ற யோசனையில் ஆழ்ந்தான் அம்புலா. கடைசியில் 'எவர் னாவதா' என்ற பெயரைப் பொறுக்கினான். இது மிகவும் அவளுக்குப் பிடித்திருந்தது. உடனே தன் புத்தகங்கள், பிஸ்ட்டுகள் எல்லாவற்றிலும் 'எவர் னாவதா, எவர் னாவதா' என்று எழுதினான். 'அம்புலா, அவமேலா' வேள்வாம் அடிபட்டு விட்டன. பிறகு தன் தம்பி தங்கைகளைக் கூப்பிட்டான். அவர்களிடம் விஷயத்தைச் சொன்னான். உடனே பெரிய தம்பி 'போக்' சென்று சிரித்து விட்டான். "உருகிச்சிழங்கு மாநிலி இருந்துண்டு எவர் னாவதாவாம்! ஐயோ, பொற்கொடிய!" என்று 'பரிசாசத்துடன்' சொல்லிக் குறித்தான். அம்புலாவுக்கு இக்கூ.....வ்வண்ணவதாவக்கு (பாவம், காமாவது அவன் புதப் பெயரைச் சொல்வோமே!) அசாத்திய கோபம் வந்து விட்டது. "தடியா! நான் குண்டாவா இருக்கேன்!" என்று கூவிக் கொண்டு அவளை அடிப்பதற்காகத் துடித்து எழுந்தான். ஆனால், அவனு இவன் கையால் அடிப்படுவான்? "சரி! உருகிக் கீழ்க்கு மாநிலி யில்லா விட்டால், 'பொட்டாட்டா' என்று சொல்லுத் கொள்ளு!" என்று சொல்லவிட்டு ஓட்டம் பிடித்தான்.

"க.....பொறுவனே! வா, சொல்றேன்!" என்று பல்லுக் கடித்துக் கொண்டு தன் இடத்தில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டான். அம்..... இக்கூ, எவர் னாவதா, மற்ற தம்பி தங்கைகளிடம் தன் பெயரை கேட்டுருப்பண்ணுவதற்

குப் பழக்கிக் கொடுத்தான். "பாபு! இனிமேல் என்னை 'அம்புலு'ன்னு கூப் பிடக் கூடாது! 'ஸ்வர்ணலதா'ன்னு கூப் பிடனும்! தெரிஞ்சதா? எங்கே, கூப்பிடு பார்க்கலாம்!" என்னுள்.

பாபு முதலில் அந்தப் பெயரை உச்சரிப் பதற்கே சிரமப்பட்டான். கடைசியில் மூட்டி முண்டி, 'சர்ணதலா' என்னுள். எல்லாரும் சிரித்து விட்டனர். பாபு வுக்கு அவமானம் கூப் போய்விட்டது. "கான் சொல்ல முடியாத, போ!" என்று சொல்லிவிட்டு ஓடி விட்டான்.

மற்ற சகோதரிகளுக்கு என்னதான் அம்புலு கரடியாய்க் கத்திப் பெயர் சொல்லிக் கொடுத்த போதிலும், அவர்கள் 'அம்...' என்று ஆரம்பித்துப் பிறகு தான் 'ஸ்வர்ணலதா' வுக்கு வந்தார்கள். அம்மா, தான் வைத்த பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டாள் தவிர, பெண்ணின் அழகிய பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிடவில்லை. அந்தப் பெயர் வேண்டாம் என்று உள் 'பழக்கலாய்' போய்விட்டது. அதுதான் வருதிறகு! என்னுள். அப்பா அவன் விருப்பப்படி புதுப் பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டா லும் அதிலே பரிகாசம் அதிகம் ய்க் கவந் திருக்கிறது. அம்...இல்லை. ஸ்வர்ணலதா வுக்கு என்ன செய் தென்றே தெரிய வில்லை. தான் பெயரை மாற்றிக் கொண் டாலும் அது அமுலில் வரவில்லையே என்ற வருத்தம் சலிக்க முடியாததா சிருத்தது. தீவிரமாக யோசித்த அ வனுக்கு 'டக்'கென்று விடை கிடைத்தது. ஆம். அப்பா வரன் பார்த்துக் கொண் டிருக்கிறார். கவியாண மென்று கடட் தால், வரப்போகும் 'அவர்' ஏதாவது அன்புப் பெயர் கவினமாக வைத்துக் கூப்பிடத்தான் செய்யார். இதை கினைத்த அம் இல்லை.....ஸ்வர்ணலதா சந்தோஷத்தால் பூரித்துப் போனான்.

★

தான் என்னியது போலவே தன் மனதுக்குப் பிடித்த மனனுனை வரித்தான் அம்புலு என்ற ஸ்வர்ணலதா. 'பெண் பிடித்திருக்கிறது' என்று அவன் காயகன் கூறினுன தவிர, பெயர் பிடித்திருக் கிறதா என்பது அவனுக்கு வினங்கவில்லை. பெரியவர்களும் அதைக் கேட்கவில்லை. அம்புலுவுக்குத்தான் இது பெரிய பிரச் னையாக விருந்தது.

கவியாணம் இவ்விது கடத்தது. அதற் குப் பிறகு அவன் பெயரைப் பற்றி ஒருவரும் குறை கூறவில்லை.

ஒரு மாதம் சென்றது. அவன் கணவ னிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. அவசர

அவசரமாகப் பிரித்தான். தன் கண வனின் அன்புப் பெயரை அதில் காணலா மல்லவா? ஆனால், என்ன ஏமாற்றம்! கடிதம் 'அருமை அம்புலு வுக்கு' என்று ஆரம்பித் திருந்தது. அம்..... இல்லை, ஸ்வர்ணலதா மயக்கம் போலும் நிலைக்கு வந்துவிட்டான். இவ் வனவு கர்க்காடமா தன் கணவர்? பார்த் தால் ரொப்பும் பையில் சீப்புமாக இருக் கிறாரே! அம்புலு அசத்துவிட்டான். பிறகு ஒருவாறு மனதைத் தேற்றிக் கொண்டு கடிதத்தை முழுதும் படித் தான். கடிதம் பூராவும் அன்புப் பெருக் குத்தான்! இதனால் அவன் பூரிப்படைந்த போதிலும் அந்த முதல் வரியிலே மட்டும் மனம் ஓடித்துவிட்டான்.

அன்றே தன் கணவருக்கு அவன் பதில் கடிதம் எழுதினான். 'அன்புமிக்க கணவ ருக்கு' என்று ஆரம்பித்து, தன் காதலை எழுதினாவியமாகத் திட்டி னான். கடைசியில் தன் மனக் குறையையும் எழுதினான். என்னவேன்று பாருங்கள்!

"அம்புலு என்ற பெயரை தான் மிக மிக வேறுபடுத்தி வேறு பெயர் மாற்றிக் கொண்டு எக்கோனாகவும் அப் பெயரால் கூப்பிடச் சொன்னேன். ஆனால் என் புதுப் பெயருக்குப் பகன் கிடைக்க வில்லை. ஒருவரும் அந்தப் பெயரால் என் னைக் கூப் பிட வில்லை. கடைசி யில் என் ஆசை உக்கரை எவ்வுறு திறைவறு மென தம்பி சிருத்தினன். அன்புமிக்க கண வராவே நீங்கள் அழகிய பெய ராக என்னை அழைப்பீர்கள் என அவனுடவி ருத்தேன். ஆனால் நான்களும் இந் தப் படு கந்தாட கூப் பெயரால் அழைப்பிற் பண வாகரு மிகவும் வருத்தமா சிருக் கிறது. வேறு பெயரை உக்க ளுக்கு அகராட்ட வில்லையா.....?"

இப்படியாக அவன் பக்கம் பக்கமாகத் தன் பெயரைப் பற் றிப் பிரலாபித் திருத்தான். கடி தத்தைத்தபால் பெட்டியில் சேர்த்து விட்டு,

சரவணன்.

பதிலை ஆவலுடன் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பதிலும் வந்தது. அவன் கணவர் எழுதியிருந்தார்.

"அருமை அம்புலாவுக்கு!

உன் கடிதம் கிடைத்தது. 'அம்புலா' என்ற பெயருக்காக நீ என் இப்படி வருத்த வேண்டும்? நீ அம்புலாவுக்குத் தாயென்ன, அரிசுதவன்மகியா? எழுந்தாயென்ன? என் இயலாமை அங்காத்துக் கொண்ட அருளுகத்தரீதி! உன்னைப் பார்த்ததிலிருந்து, உன் பெயர் அம்பலா எழுந்த பேர்தினம் அப்படியே கூர்மேட நான் தயாராகி விட்டேன். 'பெயரின் என்ன இருக்கிறது?' என்று மகாகவி யான வேங்கடேயர் ஓரீட்டில் கூறுகிறார். அப்படி எழுக்கும்போது நீ கீழை என் மனைத் தாயென்றுக் கொண்டிருக்கிறாய்! இப்போழுது மறைய நான் விளையாம்தான் எழுந்தாகிய மாயமாத்நிலிருக்கிறது? நீ காதிப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறாயா? நீயிடீர், அது கத்தாடக தனகதான்! பாட்டிகளும், அம்மாக்களும் போட்டுக் கொண்டிருந்த சலிக்கைதான் இப்போழுது 'கொலியாக மாநிலிருக்கிறது. அதனால், என் அருமை அம்புலா! உன் பெயரும் 'பாஷா'னும் காணம் வரும்...."

இப்படியாக அம்புலாவின் கணவர் பத்துப் பக்கம்வரித்து வரித்து எழுதியிருந்தார். கடிதம் முழுவதையும் படித்தப் பார்த்த பிறகு, அம்புலா யோசித்தான். "ஆமாம்! 'அவர்' சொல்லுவதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது? இப்போழுது பாட்டிகளும் விளையாம்தானே புது ரூபத்தில் கிளம்பி யிருக்கின்றன? அதுவும் அவரே இந்தப் பெயர் பிடித்திருக்கிறது என்று சொல்லும்பொழுது நாம் ஏன் அதற்காக வருத்த வேண்டும்?" என்று எண்ணி ஆறதவடைத்தான்.

அடுத்த கீழிலும் அம்புலா (இனி மேல் நானும் அவன் கணவர் கூறியதையே கடைப் பிடிப்போம்!) ஒரு தீர்மானத் திற்கு வந்தான். சட்டென்று எழுந்து சென்ற கோட்டு புத்தகம் எவ்வாறறிந்தும் எழுதி யிருந்த 'வீரணைகை' என்ற பெயரை அடித்து விட்டு, 'அவ் மேலு' என்று எழுதி விட்டான்!

காலக்ஷேபம்

"காஷம்! நீ என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டாயா, மாட்டாயா?"

"கான் உங்களைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்ட முடியாத. ஏனென்றும் கான் தைரியமும் சாமத்தியமும்கூட வாயிப ண்டே மானியிலுதராகத் தீர்மானித் திருக்கிறேன்."

"ஓகா, தப்படியா! கோதைய தினம் படகு கலிழ்த்தபோது கான் உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டாயா?"

"ஆமாம்; அதனால் உங்களைத் தைரிய சாலி என்ற ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் உங்களைத் சாமத்தியசாலி என்று அப்படி ஒப்புக்கொள்ள முடியும்?"

"என், கான் அதற்காக வேண்டித் தானே ஒத்தாகக் கலிழ்த்தேன்?"

★

காஷவன் :—என்ன, இன்றைக்குச் சமை

வன் கொம்ப கொம்ப என்று யிருக்கிறதே! உனக்குத் தெரிந்த யானாடேனா நீ சாப்பிட வாச் சொல்லி யிருக்கிறாயா, என்ன?

மகிணி :—கான் சொல்ல வில்லை; சமைவர்காரனைத் தேடித் கொண்டுதான் யாரோ யிருந்தானி வர்க்குக் கிருப்போ யிருக்கிறது!

வர்க்கில் :—தங்கள் கோவைப் பற்றி என் மனதக்கு கியாயமாகத் தோன்றவதைச் சொல்ல வேண்டுமென்றும்.....

கடிக்கார :—தது வேண்டியதில்லை. வர்க்கில் என்ற முறையில் தங்களுக்கு என்ன தோன்றுகிறது?

★

ஒரு வரிவில் கோல் விசாரணையில் சாட்சி சொல்ல வந்த சாமாதன் தன் கையன் கு.புவையும் கோட்டிற்கு அழைத்தக் கொண்டு போயிருந்தான்.

வர்க்கில் (குதர்க்கு விசாரணையில்) :— உமர்கு எத்தனை குதர்க்கை?"

சாமாதன் :— சொல்லுகிறேன்; செக் கம், ஷீச்சா, அம்புலா, கைத்தி, சுப்பு, காஜி.....

காஷ : (வெளியிலிருந்தபடி) :— அப்பா! என்னை மறத்த போயிடாதே, தப்பா!

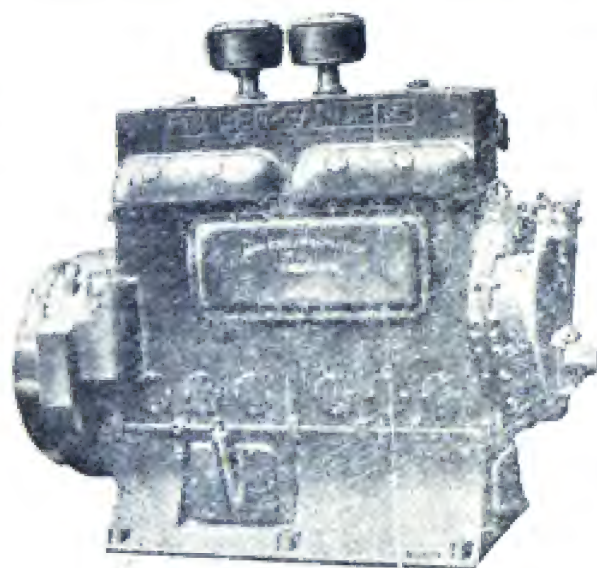
★

டாட்டி :—கவனிப்பாதிர்கள்! முதல் இஞ்செவன் கொஞ்சம் கலிக்கும்; இரண்டாவது இஞ்செவன் கலிக்கவே கலிக்காத.

பெயரணி :—டாட்டி ஸார்! அப்படியானால் இரண்டாவது இஞ்செவன் தான் இப்போழுது கொடுக்கேன்!

புதிய 40 B. H. P.
 "பெளலர்" வெர்
 டிகல் 1100 R. P. M.
 மஸல் ஆயில் என்
 ஜின் களும், S. L. 3"
 இர்லோஸ்கர் பம்பு
 களும், இங்கிலீஷ்
 8 H. P. மோட்டர்
 ரூடன் இணைக்கப்பட்ட
 டுள்ள 4" x 3" பம்பு
 செட்டுகளும் தற்சம
 யம் கைவசமுள்ளன.

விவரங்களுக்கு :

ஸாம்ஸன் & கோ.

என்ஜின், எலக்ட்ரிக் மோட்டர், பம்புஸெட் வியாபாரிகள்
 8/22, பிராட்வே, மதராஸ்

அவளுக்கு

விவரங்களுக்கு

அவனுக்கு

விவரங்களுக்கு

அவர்களுக்கு

வளரும் சீமாறு

வீடோபைரின்

தயாரிப்பு:

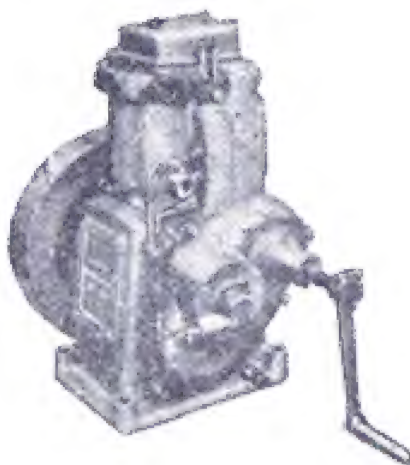
விடோபைரின் சிறந்த பழிவழித்து உயிர். அதில்
 9. 6. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

தயாரிப்பவர்கள் :
 மருது இண்டஸ்ட்ரியல் அண்டு டெக்ஸ்டைல்
 கம்பெனிகள் லிமிடெட், மகேசுவரம், பெங்களூர்
 கிதயன் எஜன்டுகள் : மெஸ்ரிஸ். பென்ட். அண்டு கம்பெனி, கீயிடெட்
 தயார் பெட்டி. தே. 63, மதராஸ்

கவென்ட்ரி விக்டர் டீஸல் என்ஜின்கள்

இங்கிலாந்து கவென்ட்ரி விக்டர் டீமாட்டார் கம் பெலி லிரிடெட்டார் தயாரிக்கும் டீஸல் என்ஜின் களை விற்பனை செய்ய சென்னை மாகாணம், ஹைதராபாத், மைசூர், திருவாங்கூர், கொச்சி சமஸ்தானங்களுக்கு ஏகபோக விற்பனை ஏஜண்டு களாக நான்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறிவிக்கிறோம்.

- எந்த வேகத்திலும் கலப்பாக ஓடுதல்.
- மிக மிக உறுதியுள்ளவை.
- அதிக டீஸல் திறமை வாய்ந்தவை.
- குறைந்த எண்ணெய்தேவை.
- கலப்பாக வேலை செய்யக்கூடியவை, சிக்கனமானவை.

புதிய கவென்ட்ரி விக்டர் 5/7 H. P. 7/9 H. P. டீஸல் என்ஜின் 35 வருஷ ஆராய்ச்சியின் பலனாக தயாரிக்கப்பட்டவை. என்ஜின் லீயரிங் தொழில் அளிக்கும் மிகச் சிறந்த யந்திரங்கள் எனப் பெயர் பெற்றவை.

விவர விவரங்களுக்கு எழுதவும்

கி. ஸௌத் இந்தியன் எக்ஸ்போர்ட்

தபால் பெட்டி 37

கம்பென் லிமிடெட்

மகனின் தெரு, சென்னை-1

யதீஸ் என்ன?

வி. எஸ். ஸ்ரீனிவாஸன்

கனம் ரோஷ்
குமாஸ்தாச் சொழி
வில் நினைக்கப்பட்டு
விட்டாராம். முதலில்
கொஞ்சம் உச்சு
தடனும் சங்கோசு
தடனும் பழி வந்த
அவர் காண விட்டா

இரண்டாவது நாள் வெள்ளிக்கிழமை
தினம். கன்னையுத்த மங்கும் மாரிப்
பொழுது. அப்பொழுதான் அம்மன்
கோவிலுக்குப் போய்விட்டு என்னும் மன்னி
யும் கீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தோம்.
வழக்கதாசிட் கொஞ்சிட்டுக்கொடு
அந்த ஆய்விலிருந்து வந்தவிட்ட அன்னா
ராஜா, மூன் அகஸ்ப் வேற யாருடனோ
பேசிக்கொண்டு உட்கார்த்திருந்தான்.

"என்னைப் பார்த்ததும், "வேதா, இரண்டு
உண்டாகிப் காப்பி கொண்டு வர்!" என்றான்.

"வேண்டாம், வேண்டாம், என் காப்பி
சாப்பிடுவதில்லை" என்ற சற்றே வெட்கத்
தடன் சொன்னார் அன்னாவுடன் பேசிக்
கொண்டிருந்தவர்.

'இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலுமே காப்பி
சாப்பிடாதவர்கள் இருக்கிறார்கள்?' என்ற
அதிசயத்திற்குமே என்னவோ, ராஜா
'கனம்'கென்ற சித்தி விட்டான். என்
அந்தப் புதிய கண்பகைப் பார்த்தேன்.
கந்திரமும் குதகுதாப்பும் ததும்பிய அவ
குதாபகையான வதனம், என் வாழ்வில்
அதனாக என் அனுபவித்திராத ஒருவரை
உணர்ச்சியை உண்டாக்கியது. ஒரு நிமி
ஷம் என் எண்ணமே மறந்துவிட்டேன்.

"எனக்குக் காப்பியும் பதமாகப்பனுக்குக்
கொஞ்சம் பிள்கட்டிலும் கொண்டு வர்"
என்றான் அன்னா.

அன்றான் பதமாகப்பனுக்கும் எங்களுக்
கும் அறிமுகம் ஆயிற்று. பிதகு, தினச்
சோதம் மாரியில் அன்னாவிடம் 'ஷாட்
ஹாண்ட்' கற்றக் கொள்வதற்காக அவர்
எங்கன் கீட்டுக்கு வருவார். அவர் எங்கன்
கீட்டில் தங்கும் அந்த ஒருமணி கோய்
முழுவதும் சொல்லாணம் எழுந்தாலும்
எழுந்தக் காட்ட முடியாத மயிற்ச்சி வெள்
சத்தில் என் கீத்தி மயிற்றுவன்.

அவர் அன்னாவுடைய ஆய்வில் புதிதாகச்
சேர்ந்தவாராம். கணியின் தி கல்வியை
மேலும் விருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டிய
இனமைய் பருவத்திலே, எழை என்ற
ஒரு காணத்திலும் இயந்திர வாழ்க்கை

தில் கலகலவென்ற பேசிக்கொண்டு எங்கன்
குதும்பத்தில் ஒருவர் போவாதி விட்டா
அப்பழுக்கற்ற தவ மனம் படைத்திருந்
அவரிடம் அன்னாவுக்கு ஒரு தனிப் பிரியம்

2

விவத வந்த எனக்குக் கல்யாணம்
செய்த கைக்க முயன்ற வந்தான் ராஜா.
அதற்காக விநாழை காட்டினிங்கட அவம்
வெளிநாடுகளுக்குப் போய் அங்குத்தவிட்டு
வருவதன்ரு. எனக்கு மட்டும் அது கட்
டோடு பிடிக்கவில்லை. மூன்றின் தெரியாத
வாரோ ஒருவருடன் வாழ்க்கை கடத்தவத
என்பதை என்னும் கற்பனை செய்தகடம்
பார்க்க முடியவில்லை. அப்படி வாழ்வதைவிட
என்னைக்குமே கல்யாணமாகாமலே இரு
பது எவ்வளவுமோ மேல்.

என் மனம் பதமாகப்பினத் தவிர வேற
வாறையுமே காடவில்லை. அவரைத் தவி
வேற யாருடனாவது வாழ முடியும் என்ற
என் கருத வில்லை. ஆனால், 'காஞ்சு
அளிக்கும் என் காணும் பதமாகப்பன் ஏற்றுக்
கொள்வாரா?' என்ற சந்தேகம் என்
மனதில் ஓயாமல் எழுந்தகொண்டே இரு
தது. ஒளியு மறைவற்ற அவர் பேச்சிலும்
விஷம் மற்ற அவருடைய புன்சிரிப்பிலும்
அவருக்கு என்மேல் பிரியம் இருக்கிறது
என்பதை ஓரளவு தெரிந்த கொண்டுடன்
ஆனால் அவர் உண்மையில் என்னை விரும்பு
கிறாரா, அவ்வது என் நிலைமையைக் கண்டு
எனனம் செய்கிறாரா என்பது மட்டும்
விடை கண்டு பிடிக்க முடியாத ஒரு கடின
மான புதிராகவே இருந்தது. அதையா
சோதித்தவிடத் துணிந்தேன்.

அன்ற சாயங்காலம் அன்னா மன்னியை
அழைத்தக்கொண்டு டாக்டர் கீட்டுக்கு
போயிருந்தான். "வழக்கம் போவவே பத்
காபன் வந்தார்.

"ராஜா எங்கே?" என்ற கேட்டார்
பதமாகப்பன்.

"இதோ வந்தவிடுவான். கீங்க
வந்தாம் இங்கேயே இருக்கும்படி சொல்லு

சொன்னான்” என்று மனமறியப் போய் ஓண்டைச் சொல்லி அவரை உன்னை அழைத்தேன். வந்தபடியே திரும்பிப் போய் விடுவாரோ என்ற பயம் எனக்கு!

உயிருள்ள தந்தப் பதுமையைப் போல் மந்தாவியில் கம்பீரமாக வந்து அமர்ந்த கொண்டு, மேனாடியை விடாத ஒரு பத்திரிகையைப் பிரித்துப் படித்ததக் கொண்டிருந்தார் பத்மநாபன்.

சொல்ல முடியாத ஏதோ ஒரு வகையான டைரேக்டர் என்னை உத்தித் தள்ளிற்று. என் அடுத்த அழைப்புப் போய் பரபர வென்று ஒரு சிறு கடிதம் எழுத ஆரம்பித்தேன். வெகு காலமாக என் மனதில் உள்ள ஆவலையும் எண்ணத்தையும் அப்படியே கடிதத்தில் கொட்டி அதை பத்மநாபனிடம் கொடுக்க ஆசைப்பட்டேன். ஆனால், பாலும் வார்த்தைகள் கோவை என எழுத்தில் வந்தால் தானே! எப்படியோ ‘காமா சோமா’ வென்று அதை எழுதி முடித்தும் விட்டேன். எக்ஸ்ப்ளிக்ஸ் அழகாக அமையா விட்டாலும், எங்கும் காத்திலிருந்து வெளிவந்த தந்த எழுத்துக்கள் கிச்சயமாக என் இதய விதானையை அவருக்கு எடுத்துக்காட்டி விட்டதா என்ற கம்பிக்கையுடன் மென்மசுரபிடம் கொண்டு போய்க் கொடுத்தேன்.

அவர் பிரயித்துப்போனார். அவர் கடிதத்தைப் படித்ததக் கொண்டிருந்த போது, அவர் முகத்தையே என் கண்கள் உற்று கோக்கிக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் பெதை வாயை காண், கடிதத்தைப் படித்து விட்டு அவர் என்ன கினைக்கிறார் என்பதை மாதிரிச் சரியாகத் தெரிந்த கொள்ள முடியவில்லை!

“வேதா, என் போய் வருகிறேன். நான் வந்தால் வரச்சொல்” என்று சொல்லிவிட்டு அப்படியே எழுந்த போய் விட்டார். ஒரு வார்த்தைகடப் பேசவே இல்லை.

எனக்கு அளவு கடந்த ஏமாற்றம் டண்டாயிற்று. அவர் இப்படி ஒரு வார்த்தைகடப் பதில் சொல்லாமல் எழுந்த போலாம் என்று என் கொஞ்சக்கூட எதிர்பார்க்கவே இல்லை. இதை என் எப்படியினைப்பது? அவருக்கு என்னைப் பிடிக்கவில்லையா? என்னைக் கவ்யாணம் செய்து கொள்ள அவருக்கு விரும்பம் இல்லையா? ஓயோ, அப்படியானால் என்ன செய்வது? என் துக்கம் தாக்க முடியாமல் மேனாடி

மீது முகத்தை வைத்துக்கொண்டு தேம்பித் தேம்பி அழுதேன்.

3

நாட்டின் பல கழிந்தன. நியம தவறாமல் வந்த போகும் பத்மநாபன், அன்று முதல் எக்கன் கீட்டுக்கு வருவதை அடியோடு கிறத்திலிட்டார். என்னுடைய முட்டான் தனத்தை என் மிகவும் கொந்த கொண்டேன்.

ஒரு நாள், மானி மணி கான்று அடித்ததும், மன்னி என்னை அவசரமாக அழைத்த விசேஷமாக அழைக்கிறதான். முதலில் எனக்கு ஒன்றும் விளக்கவில்லை. பிறகு என்னைப் பார்க்க வாரோ வரப் போகிறார்கள் என்பதை அறிந்த உற்சாக மத்திருந்தேன் காண். மானியில் வயதான ஒரு பெரியவரும் எடுத்தா வயதடைய மந்தெருவரும் வந்தார்கள். அன்னா என்னை அழைத்த அவர்களை எம்மக்கிச்சச் சொன்னான். பிறகு மன்னி என்னைப் பாடிப்படி உள்விரிந்தபடியே சொன்னான். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு பாட்டை அரை குறையாகப் பாடி முடித்தேன். அப்போது என் மனம் என்னவெல்லவோ என்னவி எக்ஸ்ப்ளிக்ஸ். ஒரு வேளை டைன் செல்வருக்குப் பயத்தொண்டு என்னை அத்தக் கிடுவருக்கு இரண்டாம் தரமாகக் கொடுக்க அன்னாவும்க் மன்னியும் சந்தெவது விட்டார்களோ? பேசாமல் என் அழைப்புப் போய்ப் படுத்தி விட்டேன்.

61 வயசு கோம் அப்படியப் படுத்துக் கொண்டிருந்தேனே எனக்குத் தெரியாத. கண்ணைக் கசக்கிக்கொண்டு எழுந்த பார்த்தபோது இரவு வெகு கோமாயி விட்டதபோலத் தோன்றியது. அப்போது வாரோ “வேதா!” “வேதா!” என்று என்னை அழைப்பதுபோல இருந்தது. திரும்பிப் பார்த்தேன். என்ன ஆச்சரியம், என் கண்ணை கம்ப முடியவில்லை. பத்மநாபன் அக்கே கின்று கொண்டிருந்தார்! அருகில் அன்னாவும்க் மன்னியும் கின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

“வேதா, பத்மநாபன் உன்னை யே கவ்யாணம் செய்து கொள்வேன் என்று ஒரே பிடிவாதம் பண்ணி வருக்குப் போய் அவனுடைய அப்பாவையும் இப்போது கையோடு அழைத்துக் கொண்டு வந்து விட்டான் பார்த்தாயா?” என்று அன்னா.

என்னுள் இதை கம்பவே முடியவில்லை. வெட்கத்தால் தலை கவிழ்த்தேன்.

லிப்டன்ஸ்

என்ருல்

முகல்தரமான

(செந்த வரத் தொடர்ச்சி)

அருளுகவந்தக்குடொஞ்சம்சொந்த
கலமும் ஒரு பழைய கீழும் இருந்தத.
இதை வைத்ததொன்று தந்த கொய்மத்தில்
அவன் கையாக வாழ்வதற்கு இடைபூசுக
எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் அவனைச் சூழ்ந்த
கின்றன. ஆனால் அவன் தன் கஷ்டங்களைப்
பெரிதாக்கிக் கொள்ளாமல் எப்பொழுதும்
சந்தோஷமாகத் தான் வாழ்ந்த வந்தான்.

ஆறு வருடங்கள் ஓடிவிட்டன. சின்னக்
கூப்பனும் இறந்து விட்டான். ஞானமும்
தருணசலமும் எவ்விதக் குறையுமின்றி
கூடித்தனம் எட்டி வருவதாகத்தான்
ஊரார் கிணக்கும்படியாய் இருந்தது. ஆனால்
எவ்வளவோ கஷ்டங்களை அவன் சமாளிக்க
வேண்டியதாக இருந்தது. ஆற்ற வேளாம்
தருணசலத்தின் கையில் மணியக்
கொண்டு வந்த கொட்டித் துற்ற விட்ட
தால் இரண்டு வருஷம் சரிபான கிளைவு
இல்லை. தயி கவதையச் சீர்கெடுத்தவதில்
பண கஷ்டம் வேறு ஏற்பட்டு விட்டது.
அது மட்டுமல்ல. அவனுடைய தாயும்
கூப்பனும் தோ வருடத்தில் இறந்து
விட்டதால் ஏற்பட்ட கடன் தொல்லை
வேறு. புருஷனும் மனைவியும் மாத்திரமே
முன்னித குடித்தனமானாலும், அவர்களைப்
இத்தக் கடன் தொல்லைகளைச் சமாளிப்பது
கஷ்டமாகத்தான் இருந்தது. ஞானம் தன்
புருஷனின் மூகத்தையப் பார்த்து அவ
னுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்த மூகப்
கோளாமல் தான் அணிந்துகொண்டிருந்த
கைகளை ஒக்கொண்டுக் கழற்றிக்

கொடுத்த வந்தான். அவன் தன் மனத்திற்
குன் குடும்பத்திற்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்களை
எண்ணிப் பொறுமிப் போகான். அவனுக்கு
ஆபாணங்களின் மீது இருந்த ஆகாச மீட்டு
இல்லை. அவனுடைய மனதைக் குத்திக்
கொடுவதுபோலக் கோலித்தனின் மனைவி
எனாம் தினம் ஒரு புதுப்புதுவக கட்டி
விதவிதமான ஆபாணங்களை அணிந்த
ஆற்றங்கரைக்குப் பெருமைவாக் எட்ட
வருவது அவளை எனாம் செய்வது
போலிருக்கும்.

உணியில் சோற கொடுத்திக் கொண்
டிருந்தது. அவன் ஏதேனோ யோசனைகி
யிருந்தான். அப்போது "ஞானம்" என்ற
குரல் வாசலில் கேட்டது.

அப்பொழுதுதான் ஞானத்திற்கு எவ
உணியு வந்தது. சட்டென்ற எழுந்த
வெளியே வந்தான். வாடியிருந்த அவனு
டைய மூச்சைத் கண்டதும் தருணசலம்
திடுக்கிட்டு விட்டான். அவன் ஒருவிதமாகச்
சமாளித்ததக் கொண்டு கிளைவாட்டுப்
பொக்கிடுவெயே "என்ன ஞானம், ஒருவித
மாக இருக்கிறேயே! ஏதாவது கவலைபா?
கைக எட்டு இல்லை யென்ற வருத்தமா?"
என்ற கேட்டான்.

இதைக் கேட்டதும் ஞானத்திற்கு
ஆத்திரமும் கோபமும் பொங்கி வந்தது.

"எனக்கு கைக இல்லை, சேலை இல்லை
என்ற இப்போது நான் அழுதுகொண்டு
கித்கலிக்கு. அதோ அந்த உழவு மாடு
களைக் கொஞ்சம் கண்ணை விழிச்சுப்

பாருவாக. துணை யொன்ற பார்த்து, 'கீதின்னிக்ஞச் செத் தப்போ; கான் காணிக்ஞச் சாமிதேன்' என்று சொல்லு வது போலஇருக்கு....."

அருணாசலம் உடைய மாடுகளை ஒரு தடவை பார்த்தவிட்டுச் சிரித்துக் கொண்டே, "போக வைத்தியம், அந்த மாடுகளை இப்போது சாகும்? அதைப் பற்றி நீ கவலைப்படாதே. இதை வைத்துக் கொண்டே கான் இன்னும் காது வரு வுத்த வென்னாமை யைச் சமாளிப்பேன். அதுவும் இந்த வருஷம் மாத்திரம் சரியான விளைச்சல் இருந்தாலும் அடுத்த வருஷம் பார்த்துக்கோ, சிவன்கோயில் வெள்ளி சிஷபம் மாதிரி ஒரு ஜோடி மாடு வாங்கி விட்டு வாசலிலே கட்டுகிறேன்."

"கீதக் சமந்தாத்தான் எல்லாம் பேச வில்ல. மூணு காணி கீவத்தை உழுது பவி சிட்டு, வயித்தைக் கட்டி, விதை ஒரு வெல்லாம் வாங்கி, உழுவு மாடு வாங்கி வளர்குச் சேலை கடைபெய்க்காம் வாங்கி உன்ன கட்டையும் அடைச்ச பிரசு சிவன் கோயில் வெள்ளி சிஷபம் மாதிரி ஒரு ஜோடி மாடு வாங்கிக் கட்டுவீக்க! இந்த மூணு காணி கீவத்தை கம்பியே கோழிக் கனாக்கண்டு கொண்டிருந்தால் எல்லாக் கதையும் கல்லா கட்டத்தாம்!" என்று பெருமூச்சுடன் சொல்லி கிறத்தி விட்டுத் தகைம் தாங்காது என்னத்தின் கையை வுன்றிக் கொண்டான் ஞானம்.

அவ்வளவு சேரலும் விளைவாட்டும் சிரிப்பு மாகப் பேசிக் கொண்டிருந்த அருணாசலம் இப்போது கொஞ்சம் விஷயத்தை உணர்ந்த பேச ஆரம்பித்தான்: "இந்த மூணு காணி கீவத்தை கம்பித்தான் எககன் பாட்டனும் மூப்பாட்டனும் பிழைத்த வந்தாக்க. அதை கம்பித்தானே காலும் பிழைக்கணும்?"

"அந்தக் காலத்திலே அவர்கள் ககமாக ஜீவித்திருக்கலாம். இப்போது கான் அந்த மாதிரி இருக்க முடியுமா? அந்தக் காலம் போகலா இப்போ.....?"

ஞானத்தாக்குப் பதில் சொல்ல அருணாசலம் கொஞ்சம் யோசிக்கத்தான் வேண்டி யிருந்தது. "அப்படியானால் என்ன செய்ய முடியும்? எங்கே கையாச்சும் போய்க்

கொன்னையடித்துக் கொண்ட தான் வாணம்" என்றான்.

பிறகு சற்றே கேட்க யோசித்தவிட்டு "இதோ பா. ஞானம்! உவமச்ச சம்பாதிச்ச காக தான் காக. அதை வைத்துக் கொண்டு மன கிம்மநிலா யும் மாணமாகவும் காதலாம் ஒட்டைக்குடிகைசலிலேயே குடி யிருப்போம். ஒரு காணி கிவ மானாலும், உழுது பவிசிட்டுக் கட்ட கட்டப்பட்டாலும், சா தோவமாகக் குடித்தனை கட்டத்தோவாம்" என்றான் அருணாசலத்தின் கார்த்தை

துவ்வொன்றம் ஞானத்தாக்கு சிவாயமான தாகவேபட்டது. அவனுடைய மனம் சிறிது ஆறாதடைத்தது. இந்தக் கட்டத்தை கீக்கக் கட்டவன் ஏதேனும் ஒரு வழி காட்டு வார் என்ற கம்பிக்கை அவனுக்கு ஏத படவே அவனது முகத்தின் ஒரு மயர்ச்சி தோன்றியது.

3

ஒரு கான் அருணாசலம் வீட்டுக்குள் தனையும் போதே "ஞானம், எங்க மாய வந்திருக்கிறார்" என்று சொல்லிக் கொண்டே தனதுகத்தான். ஏதோ வீட்டு வேலையில் கவனமா யிருந்த ஞானம் "மாமாவா? யாதா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வெளியே வந்தான். அருணாசலத்தோடு சட்டையுக் குக்காயுமாய் ஒரு வயதான மனிதர் கிற்பதைக் கண்டு அவன் வெடிக் மடைத்த காகசம்பாக்குப் பின்புர மாகக் கதவோடு ஒட்டி கின்றான்.

அந்த மனிதர் மெதுவாக ஒரு தடவை களைத்தக் கொண்டு "இது உன் மனை வியா? ஏதா குடித்தனைத்தாக்கு அடக்கின பெண்ணும் இருந்தால் சரிதான். உனக்கு ஒரு குழந்தையிலினை வேண்டினான் எனக்குக் கொஞ்சம் வருத்தமா யிருக்குது" என்று சொல்லிவிட்டு வீட்டைச் சற்றிலும் ஒரு தடவை பார்த்தார். அவனுக்கு வயது அறுபதாக்கு மேலிருக்கும். முகத்திற் கட்டத்திகாயிருந்த கீகையில் பாதி பாகம் கரைத்திருந்தது. செற்றியில் காலது அகலம் சந்தைப் போட்டது. ஐரிக்கை வைத்தா தைத்த கிசுப்பப்பட்டிக் குக்காய். வெள்ளியில் பச்சைக் கோடிட்ட கீண்ட சட்டை.

அன்று மத்தியானம் சாப்பாட்டுக்குப் பிறகுதான் தன் வீட்டுக்கு வந்தான்

மனிதர் வாரென்ற ஞானம் சரியாகத் தெரிந்த கொண்டார்.

முருகேசப்படையாச்சி அருணாசலத்தில் சொந்த மாமன். அருணாசலம் பிரித்த வருஷத்திலேயே எங்களுக்குப் போனவர். இப்பொழுதுதான் திரும்பி வந்திருந்தார். அருணாசலம் தனக்கு ஒரு மாமன் இருந்த எங்களுக்குப் போனதாகத் தன் தாயர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேனே தவிர, அவர் எப்படி இருப்பார், அவர் உயிரோடு இருக்கிறாரா என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டதே கிடையாது. முருகேசப் படையாச்சி மூப்பத அருஷங்களுக்கு மேலாகவே எங்கனிலிருந்தவிட்டு இரண்டாவது உலக யுத்தத்திக்கு முன்பிப்பு வட்டத் தொண்டருக்கும் ததவாயில் சொந்த ஊருக்குத் திரும்பினார். முருகேசப் படையாச்சி எங்கனில் தொட்ட மேஸ்திரியாய் இருக்கும்பொழுது வாரோ ஒரு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்த கொண்டாராம். கல்யாணம் செய்துகொண்ட இரண்டு வருடங்களுக்குள் அவன் இரத்த விடவே, வேற கல்யாணமே செய்த கொள்ளாமல் இருந்த விட்டாராம். அவருக்கு கெருக்கிய உதவினை அருணாசலத்தைத் தவிர வேற யாருமே கிடையாது. அவர் எங்கனிலிருந்த ஏராளமான பணத்தடன் வந்திருப்பதாயும் அதற்கு அருணாசலமே பரம்பரை ஏதையவனென்றும் ஊரில் எல்லோரும் சொல்லிக் கொண்டார்கள். ஆனால் அருணாசலம் அதைப் பற்றி வெல்லாம் கவலைப்படவேயில்லை. ஆனால், ஞானம் ஏதேதோனைக் கேட்டடைக வெல்லாம் கட்ட ஆரம்பித்தான்.

ஒருகான் பகல் சாப்பாட்டுக்குப் பின் அருணாசலமும் அவனுடைய மாமாவும் ஊர்க்கைதலையே வெல்லாம் சாவகாசமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். ஞானம் சமையல்கறையில் உட்கார்ந்தபடியே அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

புதப்பண்ணை கோலித்தனுக்குச் சொந்த கந்த விதம் பற்றியும், அவன் இப்பொழுது

இருக்கும் நிலைமையைப் பற்றியும் அருணாசலம் சொன்னான். அவனுடைய மாமா அதற்குச் சொல்லிய பதில்தான் ஞானத்தக்குத் 'திடீ' கென்றது. அவர் கங்கைவென்ற ஒரு தடவை சிரித்தவிட்டு "தம்பி ஒரு உண்மையைக் கேட்டுக்கொள். எப்போதும் உதவிச்சுச் சம்பாதித்த பணத்தான் நிலைச்சு கிற்கும். எழையாக இருந்தவனுக்குத் திகரென்ற பணம் வந்தால் நிலைக்கத் தெரியாமல்தான் கட்டப்பட்டு கோலித்தனுடைய சித்தப்பன் ஒரு மூட்டா எய்த்தா னிருக்கணும். தான் சம்பாதிக்காததைத் தானே அனுபவிக்க அவனுக்குக் கொடுத்த கைக்கவிலினை. அப்படி அது பவிச்சுத் தெரியாவிட்டால் தந்தப் பணத்தை எல்ல தான் தருமாவது செய்கிறுந்தான் அவன் பெயரையாவது காற பேர் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். காணு இருந்தான் அப்படித்தான் செய்கென்" என்றான்.

சமையல்கறை வாசற்படியிலிருந்து இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஞானத்திற்கு 'பவீ' கென்றது.

அருணாசலத்தின் மாமா எங்கனிலிருந்த வந்த காண்கின்ற காட்சளுக்குப் பிறகு தாம் இத்தியா வெங்கும் கந்திரி வேதத்திராடனம் செய்தவிட்டு வருவதாகச் சொல்லிச் சென்றிவிட்டார். பெட்டி பங்கைகளுடன் போகும்போது ஞானத்தை வெகு அன்பாகக் கூப்பிட்டு ஒரு பத்த ரூபாய் கோட்டை எடுத்திக் கொடுத்ததுவருக்கு வேண்டிய சேவை எதிர்த்து எதாவது வாங்கிக் கொள்ளும்படி சொன்னார் அதை வாங்கிக் கொள்ளும்போது ஞானத்தின் மூகத்தில் தகவற்ற எமாற்றம் காண பிரதிபலித்தது.

4

இரண்டு வருஷங்கள் புகழிடடை அருணாசலத்தின் வீடு புதப்பிக்கப்பட்ட நிலை. மேற்புதம் பூராவும் இடிந்த விழுந்த விட்டது. சிழிப் பகுதி எச், மழைக்கு விழுமோம் என்ற காத் திருந்தது

இந்த இரண்டு வருட டிட்டத்தில் ஊரில் புதப் பண்ணை கோலித்தனின் நிலைமையை மோசமாயிவது பெரிய பண்ணை

மூப்பனாக இருக்கிறான். ஒவ்வொரு காரியத்திலும் போட்டியிட்டு மிகவும் கஷ்டமடைகிறான். மறு கருத்தினைவிட அந்த நிலையில் மதுவிற்கு எந்தமும் என்று சொல்லுக்கும் தோன்றியதால் அந்த கருடம் கண்ணுக்கடை எல்லா மிகவும் கடுமையாகவே இருந்தது. இந்தக் கடைசி கருத்தினைவிட மூப்பனாக இருந்து போட்டியிட்டு அந்த கட்டாயத்தின் கண்ணுக்கடைக்கிறான் என்பதில் எடுத்ததில் என்னினால். மூப்பனின் கைத் தொகையை மிகவும் தக்கிவிட்டதால் கோவிந்தன் தனது கைத் தில் எடுத்த ஏதாவது கஷ்டமடையும் அடி போட்டது. அகனாகைய சொத்தில் பெரும் பாகமும் மீண்டும் அணிந்திருந்த ஆபாசங்களும் போய்விட்டன.

அந்த மாதிரியைப் போலிருந்த கருணாசலத்தின் மாயா முருகேசப் படைவாசியிலும் கந்த மாதிரியானவர்களுக்கு செல்லம் ஒரு பெரிய விருத்த கட்டத்தினால். ஏதாவது மனப்பான்மையடனும் உலகில் இனி தனக்கு எவ்விதப் பற்றத்திலும் இல்லாதது போலவும் அவர் பெரியது தானத்தக்கு ஒரு அசட்டு கப்பிக்கையைக் கொடுத்தது. ஆனால் ஒவ்வொரு கைத்திரிதிலும் அவர் செய்த ஏதாவது தான தான எவ்வகைப் பிதிரிடம் சொல்லியபொழுது, அவனுக்குப் 'பரி' சொந்தது. இவ்வளவு அணச்செல்லவு செய்த பிறகு அவரிடம் என்ன இருக்கப் போகிறது?

முருகேசப் படைவாசியின் திடமொன்றை எவ் கிம்மதிரை உயிர் தந்தார். கருணாசலம் தன் மாயாவுக்குச் செய்ய வேண்டிய இதற்குக் கட்டக்கொடுக்கலாம் செய்த முடிந்தான்.

கூனத்தக்கு கவனமெல்லாம் பணம் கயில்தான் இருந்தது. அவன் அந்தப் பையைக் கொண்டு வந்த தன் கணவன் முன் வைத்தது. "அவர் இந்த பிறகு கீதன் இந்தப் பையைவே மத்த விட்டகாரே; என் பத்திரிமா எடுத்த கைக்காவிட்டால் என்ன ஆகும்?" என்று.

"எடுத்த கைத்தந்தான் என்ன ஆய்விடப் போகிறது? இதைக்காம் மனிதனுக்கு கிணியா? மனிதனுக்குப் பணத்தான் கிணியா என்று, இவர் இப்படி தானதம் மேக்கலாம் செய்யலா?" என்று பற்றற்றம் பிசினால் கருணாசலம்.

"கீதன் சொல்லுவது சரி. ஆனால் அவர் இப்போது கைத்தந்திட்டுப் போயிருக்கும் பணத்தை என்ன செய்யப் போகிறீர்?"

எனது கையிலுள்ள கையிலும் முடிவாக அவிழ்த்தக் கொண்டே.

"அப்படி என்ன பிரதானம் கைத்திருக்கப் போகிறது? முதல்கே அதன் பிரித்த என்னுள் பார்ப்போம்" என்று கருணாசலம்.

கூனம் பையைப் பிரித்த தனையில் கொட்டி எண்ணத் தொடங்கினான்.

"எவ்வளவு இருக்கிறது?" என்று கருணாசலம்.

"சரியாக ஆயிரத்த அஞ்சு ரூபாயும் ஒரு காலணத் தட்டும் இருக்குது" என்று கூனம்.

கருணாசலம் தனது கேட்டு ஆச்சரியமடைந்தான். "ஆயிரம் ரூபாய் சொச்சமா? என இவ்வளவு ரூபாய் மீதம் கைத்திருக்கிறது? சரி, இது கருணாசலம் கருமாதிக் செலவுக்குப் போதாது?" என்று.

கூனத்தக்கு மண்டையி் கடித்தது போல் இருந்தது.

"என்? அவர் பதினாயிர ரூபாய் கைத்தவிட்டுப் போயிருந்தாலும் அதையும் கருமாதிக் கொடுத்தான் செலவழிப்பீரோ?" என்று.

"சரி, அப்படியானால் அதன் பணத்தை கைத்த என்ன செய்வது?"

"என்ன செய்யலாம்; கீதன் தான் சொல்லுகாரேன்!"

கருணாசலம் சிறிது சோம் போகிற செயதவிட்டு ஒரு முடிவுக்கு கந்தவன் போல் "கருமாதிக் செய்த பிறகு மீதிர்ப் பார்த்திப் பணத்திலே உனக்கு வேண்டிய கையோ சேலையோ காலகிக் கொள்" என்று.

கூனம் கருணாசலத்தின் முடிவத்தை உர்த்த சோங்கினான். அந்த குறுகாத முடிவிலே எந்த உணர்ச்சியையும் அவனால் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை.

"எனக்கு இனிமேல் இந்த கையிலும் சேலையிலும் ஆகை இல்லை. முதல்கே கீட்டைப் பழுது பாருக. என் இரண்டு பேர் மாதிரி இருந்தால் எப்படியோ பல்லாக் கடித்தக் கொண்டு இந்த கீட்டிலேயே இருந்தவிடலாம்" என்று.

"என் இரண்டு பேரைத் தவிர இந்த கீட்டுக்கு வேறு யார் கார்ப்போகிறார்?" என்று கருணாசலம் அதிசயத்தோடு கூனத்தைப் பார்த்தபடியே.

உகை சந்தத் தலை குளித்தபடி. “கான்
கைக் குழந்தையை வைத்தத்கொண்டு இந்த
இடிஞ்சு விட்டியே இருக்க முடியுமா?”
என்னுள் ஏதோ புதிரின் புதை பொருளை
உடைத்துச் சொல்லுகிறவம்போல.

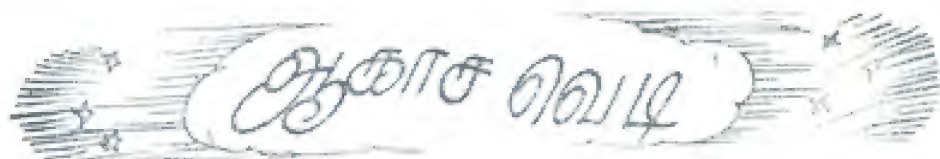
அருளுசகம் இதைக் கேட்டு தப்படியே
கீழித்தப் போய்விட்டான். அவன் ஞானத்
தின் மூலத்தை உற்ற கோக்கி ஏதோ
புண்மையைத் தெரிந்தகொண்டவன்போல்
எத்தோடித்தான் பெருமூச்சு விட்டான்.

5

ஆற்றங்கரையில் செங்கமலம் பாலை
கைக் கழுவித் தண்ணீர் எடுத்தத்கொண்
டருந்தான். புதுப்பண்ணை கோவித்தனின்
னைவி கனகம் தனதுகடைய கட்டத்தை
வும் தவர்த்தையுள் ஒருவிதமாக அவனிடம்
சொல்லி விட்டு மன ஆதரம் தடைத்தவன்
போல் கையெறினான். ஞானம் அப்
பொழுதுதான். அவன் எதிரில் ஆற்றக்கு
டுருக்க கந்தான்.

கனகத்தின் தலை மறைத்ததும், செங்கம
லம் பாலைவில் தண்ணீரை கீழ்ப்பிக் கரை
யில் வைத்தவிட்டு. “பார்த்தாயா ஞானம்,
கனகத்துக்கு வந்த காதலம்! மூணே மூக்
கால் காலி மூத்த மறை பெய்தாப்போலே
இருக்குது. போன வருஷமெவ்வாம்பட்டுச்
சேலையுள் கையுமாகக் குறுக்கினான்,
மினுக்கினான். இப்போது பார்! பணம்
என்னுடைய தப்படித்தான்” என்னுள்
அனுதாபம் தொனிக்க.

ஞானத்திற்கும், கனகத்துக்கு ஏத
யிட்ட உதி மிகவும் அனுதாபத்தைத்தான்
உண்டாக்கியது. “ஆமாம் தக்கா, பணம்
பாடியானம் என்ற சொல்லுதது சரியாய்த்
தானிருக்குது. திகசென்ற மாய வேலை
செய்வதைப் போலப் பணம் வந்த ஒரு
உத்த அடித்த விட்டுப் போகதை விட
தந்தப் பணம் வாயமேயே காம் எப்
போதும்போலக் கட்டமோ கைமோ அனு
வித்தக் கொண்டிருப்பது எத்தனையோ
தெய்வம்” என்னுள் ஒரு பெருமூச்சுடன்.

மூர்மார்க்கட்டின் பெயரை ‘அசாகா
கர்க்கட்டி’ என மாற்ற வேண்டும் என
மூர்மார்க்கட்டி விவாபாரிகள் சங்கத்தின்
உட்டத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்
பட்டது. —செய்தித் தலைப்புகள்.

இது விஷயத்தில் ஒரு விவாபாரியும்
மூர்க்கத்தனமாக மாற்ற வேண்டாம் என்ற
உறிவிடுக்க மாட்டாள்.

★

கெடி கருத்துக் கிடங்கில் தீ விபத்து.
கெடுப்புப் பிடித்துக் கொண்ட காரணம்
பற்றி விசாரித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.
—செய்தித் தலைப்புகள்.

காணத்தைப் பற்றி விசாரிக்கிறீர்களா?
யின் பிடுகப்படுகன்!

★

எச்சில் விட்டுக்கு அருகில் தீ.

—செய்தித் தலைப்பு.

தீயின் காணத்தைப் பற்றிப் போலீ
சார் புலன் விசாரிக்க வேண்டிய
தவிரம் கொஞ்சங்கூட இல்லை!

பீகம் பேட்டையில் கொள்ளை
காரர்கள் மூக மூடியுடன் வந்து கொள்ளை
அடித்தனர். —செய்தித் தலைப்புகள்.

சியாயந்தானே! பீகம்கள் இருக்குக்
இடத்தில் கொள்ளைகாரர்கள் மூக மூ
யுடன் வந்ததில் என்ன தவறு?

★

ஜெயிலில் கம்பிகளை நீக்கி காணு
கைதிகள் தப்பி ஓடி விட்டனர்.

—நிருவண்ணாயகிச் செய்தி.

கம்பிகளை நீக்கித் ‘கம்பி’ கிட்டி விட்டன!
போலும்!

★

இரு திருடர்கள் ஷெட்டிவிருத்த டிராம
யண்டியை இரவில் வெளியே உல்லாசப்
பிரயாணம் செய்ய எடுத்துச் சென்ற
விட்டனர்.

—சிட்னி செய்தி.

‘கிராம் கண்டி போட்ட சந்தத்தைக்
கேட்டு ஒருவருமா எழுக்
திருக்கவில்லை?’ என்ற கேட்
டுகுர் ஒரு சென்னகாரி.

கம்பர்தரும் காட்சி

டி. கே. சி.

215. காதில் விழுமா அந்த வில்லொலி!

அசோக வனத்திலிருந்த சிதை யிடம் ராவணன் வந்தான். அவன் காலில் விழுந்தான். நான் படும் வேதனையிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்றே சொன்னான். இந்த வார்த்தைகள் சிதையின் இதயத்தில் ஏதோ ஒரு மூலையில் பதுங்கிக் கொண்டிருந்த கோபத்தை, கோபாக்கிரியாக வெளிவந்து வெறியாட்டம் ஆடும்படிச் செய்தன.

கடைசியில் தர்ம நேரி இப்படி பென்று சிதை சொல்லிக் காட்டினான். ராவணனுக்குக் கோபவெறி முண்டு விட்டது. பைத்தியம் பிடித்தவன் போல் ஆவிவிட்டான். வார்த்தை பேச முடியவில்லை. அப்படியே அரண்மனையை கோக்கிப் போய் விட்டான்.

அசோகவனத்தில் நிசப்தம் உண்டாய்விட்டது.

இத்தனை நிகழ்ச்சிகளையும் ஒரு உச்சிக் கிளையிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் அனுமன்.

கேரம் நடுகிசி.

‘சிதையைக் கண்டு பேசுவதற்கு இதுதான் சரியான சமயம். யாரும் விழித்திருக்கக் காரணம் இல்லை’ என்று எண்ணுகிறான்.

காண்டற்கு ஒத்த

காலமும் சநே:

அடுத்தாற்போலக் கொஞ்சம் கீழாயுள்ள கிளையில் இறங்கிப் பார்த்ததும் கண்ணுக்கு என்ன தெரிகிறது: ஒரே விழிப்பாய் சிதையைக் கற்றி வட்டமிட்டுப் பல அரக்கிகள் உட்கார்ந்திருப்பது தெரிகிறது. அவர்களுடைய

முகத்திலும் கண்களிலும் சோர்வு என்பது கொஞ்சமும்மில்லை. அவர்களுடைய ஐரக்கிரதையைப் பார்த்தால் காவலுக்கு அதிகேவதையான காவல்த் தெய்வத்துக்குத் தூக்கம் வரும் என்று வைத்துக் கொண்டால் அந்த தெய்வத்தையே (தெறுகாவல்) ஒரு அடி அடித்து ‘என்ன தூக்கம்!’ என்று தூண்டக் கூடும்! — அவர்களுடைய விழிப்பு அப்படி இருந்தது!

அனுமனுக்கு மனம் இடிந்து விட்டதென்றால் குற்றமில்லை.

தெறுகா வள்

தூண்டற் கொத்த

சித்தையி னுரோ

துயில்கெட் ளா:

ஆனாலும் அனுமனுக்கு அந்தத் தருணத்தில் தன்னுடைய மந்திர சக்தி நினைவுக்கு வந்தது. உடனே சிரிப்பே வந்து விட்டது. “அப்படியா, கெஞ்சிக் கேட்டால் தூங்கவா செய்வார்கள்” என்று ஒரு மந்திர வித்தை செயல் ஆரம்பித்தான்.

வேண்டத் துஞ்சார்,

எங்கெரு விஞ்சை

வினரெய் தாக்

இப்பொழுது முழுப் பாட்டைப் பார்க்கலாம்.

காண்டற் கொத்த

காலமும் சநே:—

தெறுகா வள்

தூண்டற் கொத்த

சித்தையி னுரோ

துயில்கெட் ளா:

வேண்டத் தஞ்சார்,
என்னொரு விஞ்சை
விண்ணெய் தான்:—

மாண்டற் குற்ற
சாம்என எல்லாம்
மயர்வுற் றூர்.

[தெறுகாவல்: கானிகோயில் முன்பு வாசலில் இரண்டு பவங்கரமான பெருந்த உருவங்கள் செய்து வைத்திருக்கும், கண்கள் இரண்டும் அகாயடி குறுக்களவுள்ள வட்டமாக இருக்கும். பவத்தை உண்டாக்க வேண்டும் அல்லவா? கையில் பெரிய வான் ஒன்றை எத்தி ஒவ்விய வண்ணமாய் இருக்கும். இவைகளுடன் காவலுக்கு அநி தேவதைகளின் சிலை உருவங்கள் மீறிச் செல்பவர்களை வான் கொண்டு வேட்டி எடுக்கும் (தேறும்) என்பது குறிப்பு. அத்தகைய காவல் தெய்வத்தை: துண்டத் தொத்த சித்தை வினாரோ: துண்டி ஜாக்ரதைப் பண்ணக் கூடிய அரக்கனோ; துயில் கிடக்கா: துங்கியை மாட்டாக்கள்; வேண்டத் தஞ்சார்: வேண்டிக்கொண்டாடத் துங்கவா செய்வாக்கள் — மாட்டாக்கள்; என்னமாக என்னும் என்னம் இது. விஞ்சை விண் செய்தான்: சித்தைத்தொழில் செய்தான் அனுமன்: மாண்டத்த உற்சராம் என: இறந்து போய் விட்டார்களோ என்று என்னும்படி, என்ன அரக்கனும் அப்படியே மயக்கத்துக்கு உள்ளாகி விட்டாக்கள் — துங்கியை போனார்கள்.

குறிப்பு:—வாய்ப்பான தோத்தான் என்று எக்களிப்புபவத்தில் ஆழ்ந்திருந்தது. அரக்கனின் விழிப்பைக் கண்டு ஒரு விவரம் பாவம் ஏற்படுகிறது. மத்திர சக்தி தன் விடத்தில் இருக்கிறதே என்ற எண்ணத்தில் எக்களிப்பும் ஹாஸ்யமும் கலந்த பாவம் உண்டாகிறது.

கடைசியில் ஒரு வெற்றியும் துரீதமும் கலந்த பாவம். அப்படியே ஒரு தொடியில் துங்கி விட்டாக்கள்.

அனுமனு சித்தையில் நீகழ்த்தவற்றை வெல்லும் வெகு அழிவமான பாவங்களில் தெரிவித்திருக்கிறது.

..

சிதையில்ப் பல காளாக இருந்த காரணத்தால் துயரம், பயம் என்பது சாதாரணமாகச் சிதைக்கு வருவதில்லை. பொல்வாத அரீகீகன் எத்தனை பேர் சுதறி யிருந்தாலும் ஆயுதங்களோ டிருந்தாலும் பய மூறுத்தின போதிலும் அவைகள் அவனை பாதிப்பதே இல்லை.

ஆனால் அந்தச் சமயத்தில் என்றும் காணாத ஒரு காட்சியைக் கண்டான்: சதா விழிப்போடிருக்கும் அரக்கிகள் துங்கி வழுந்து கிடப்பதைக் கண்டான். காணாததைக் கண்டவுடன் துயரம் உண்டாய் விட்டது சிதையினுடைய மனசில். எந்த விதத்திலும் இந்த இடத்திலிருந்து தப்ப முடியாதே என்ற துயரம் இதயத்தைத் தாக்குகிறது.

துஞ்சா தாரும்
துஞ்சதல் கண்டான்
துயர்ஆற் றான்.

தெஞ்சால் ஒன்றும்
உய்வழி காணான்
தெருகின் றான்.

அஞ்சா தின்னான்:—
பன்னெடு நாளும்
அழிவுற் றான்

எஞ்சா வன்பால்
இவ்வப கர்த்(து)ஆங்கு
இடர்உற் றான்.

[துஞ்சாதாரும் துஞ்சதல் கண்டான்: ஒரு நாளும் கண்ணடி துங்காத அரக்கிகள் துங்க

தீப்பாக்காரர்:—“உதய சத்திரிகா”வைப் பார்த்தீர்களா, நான்?

கண்பர்:—அது என்ன, ஒரு புது தமிழ்ப் பத்திரிகையின் பெயரா? அல்லது சில மாவா? இல்லை, சமீபத்திலே அங்கேந்த மான தாட்டிய குமார்களின் யாராவதா?

கதைப் பாத்திரம்: துயர் ஆற்றும்: தங்க
ஒடியாத துயரம் திகர் என்று வந்து இவர்த்
தைத் தாக்கியது: தெஞ்சம் ஒன்றும்
உயிழை காணும்: அரக்கின் துய்க்கொல்
போதுமா? என்ன யோசனை பண்ணி
போதிலும் தப்பிப் போகும் மார்க்கம் இல்லை:
தெருவெல்லாம்: அப்படியே உள்ளதும்
உடனும் கரைத்து போவதாகத் தோன்று
வதே அவனுக்கு: அஞ்சா திங்குள்:
அங்கெனும்—அச்சத்துக்கு உன்னால் விட்
டாய்: பம் தெடுதலும் அழிவுதற்குள்:
சத்தியமே நானாக இதயம் திகித்து
இடித்து கஷ்டப்பட்டவர்: எஞ்சா வன்
பாய்: குறையாத கொடுமை காணமாக:
இன்ன பகர்த்து: கீழே கண்டவாறு யுகம்பி,
தும்பத்திம் உழங்குள்.]

..

தூயரம் அளவுக்கு மிஞ்சிப் போய்
விடவும் மனமும் பேச்சும் அசாதா
ரண முறையில் வெளிப்படுகின்றன.
விரைத்துக்கு அந் தேவதையான வீர
லக்ஷ்மி ஒன்றிருப்பதாகப் பேசுவதை
யும் எண்ணுவதையும் பார்க்கிறோம்.
சீதையும் அந்த தேவதையை மனசில்ப்

* * * * *

வெற்றி நிச்சயம்!

இந்தியாவிலேயே படை வேடுத்து வந்த
மோகனப அரசாங்கம் அழைத்து அப்தா
யும் ஒருவர்.

பாதிப்பட்டே அழைத்து அப்தாவினின்
படைக்கும் இந்திய காவியத்துக்கும் கடும
பேர் மூண்டது. ஒரு நாள் அழைத்து அப்தா
பாதிபாழையை விட்டு வெளியே வந்து
உடைக்க கொண்டுவந்தபோது, வெகு தூரத்
துக் கப்பால் ஆங்காங்கே படை இடங்களை
கீழ் நெடுப்பு வலையைக் கண்டான். உடனே
தன் பக்கத்தில் இருந்த மந்திரியை நோக்கி,
"மந்திரி, அது என்ன? உங்களுக்கு தெரியுமா?"
என்று கேட்டான்.

"அதுமா? இந்திய காவியம் சமையல்
செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவின்
கூழ் பேதல் திறை உண்டு. அவர்களை
ஒருவர் சமையத்தை மந்திரிகள் பாப்பிட
காட்டார்கள்" என்று மந்திரி.

இதைக் கேட்டதும் அழைத்து அப்தா
விக்கு அங்குடந்த சத்தோனும் உண்டாயிற்று.

"அப்படியா! இனி நமக்கு வெற்றியைப்
பந்திக் கவையே இவ்வை" என்று.

* * * * *

பாவனை பண்ணிப் பார்த்தவன் தான்.
அந்த தேவதை அடிக்கடி வந்து கண்
முன் நிற்பதாகத் தோன்றும் சிதைக்கு.

கீழ் மேகத்தையும் பரந்த கடலை
யுமே ஒத்த சாமன் என்னுடைய,
இப்போது கரிமே, என் உயிரைப்
பாதுகாத்துக் கொடுப்பானா?

சத்தம்

காண தன்
தன்னை தன்னை
தன்

ஆருமே கடுமே—
இங்குட வே.அகி
யான்,

தருமே தனி—
யென்ன(து) ஆருமி
தான்

உருமே துறழ்
வெஞ்சிலை தாண்டி
தான்;

வருமே உரை
யாய்வனி யார்வனி
யே!

[ஆருமேகம் தெருங்கடவே அகிவான்:
தன் மேகத்தையும் பரந்த கடலையும் ஒத்த
திருமேயினான சாமன்; தருமே தனியை
எனது ஆருமிதான்: தனியாகவே இருக்கிற
என்னுடைய ஆருமிதாத் தாத்தான் செம்
வானு: தருமே: தருமே: உருமே ஏது உறழ்:
பேரிடியை ஒத்த: வெஞ்சிலை தாண்டி தான்
வருமே: அந்த வீர மின்னின் தாண்டி தான்
வந்து இந்த துறையத்தில் எங்குதில் வி
உடையாய்: சொல்ல மாட்டாயா: உ
வனியை: விட்களுக்கு சத்தியைக் கொ
கிற வீர தேவதைமே (விரலக்ஷ்மியே.)]

வீர தேவதை என்று ஒன்று இருப்ப
தாகவும், அந்த தேவதையே வீரச்
களை வீரச் செயலுக்குத் தூண்டி
வெற்றியைக் கொடுப்பதாகவும் அந்
வகை படுகிறது சீதையின் உள்ளத்
துக்கு. அந்த உணர்ச்சி வேகம் ஒரு
அற்புதமான காடக இயல்பைப் பேச
கிறது. "பேரிடியை ஒத்த அந்த சாம
பிரானது வில்லின் ஒலி இந்த என்
காதில் விழுமா? வீர லக்ஷ்மியே வாய்
விட்டுச் சொல்லேன்!"

"சீதையின் துயரம் இப்படியிருக்
கிறது பாருங்கள்" என்று கமக்கு
காட்டுகிறார் கவிஞர்.

வளரும் தமிழ்

பிற நாடுகளில் கந்தல கந்தாபனங்கள்

“ஓ! மூல் என்னுள் என்ன?” என்று என்னிக்கடத்தில் படிக்கும் ஒரு மாணுக் கனைக் கேட்டால் உட, அவன் ‘டட்’ கென்று, “என், கம்முடைய பிரசித்தி பெற்ற ஜில்லா போர்டுகளும், முனிசி ராலிட்டிகளுத்தான், கார்!” என்று பதில் சொல்லுவான்.

மேல் காடுகளில் உள்ள கந்தல கந்தாபனங் களுடன் கம்முடைய கந்தல கந்தாபனங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ‘அடெய்’பா, எங் கையு வித்தியாசம்! ஐனங்களுடைய கந்த லில் அனைகன் எங்கையு சித்ததை கொண் டிருக்கின்றன! ஐனப் பிரதிபிதிகளென்று சொல்லிக் கொண்டு, மேற்படி கந்தல கந்தாபனங்களுக்கும்பே போகிறவர்கள் எங்கையு திறமைவாகவும் சிறப்பாகவும் மேற்படி கந்தாபனங்களை கீர்வகிக்கிறார்கள்” என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

“தினமணி” சூரியா ஸ்ரீ ஏ. என். சிவராமன் அவர்கள் தாம் எழுதிய “பிற நாடுகளில் கந்தல கந்தாபனங்கள்” என்ற புத்தகத்தில் மேற்படி விஷயத்தைப் பற்றி சொம்பத் தெனிகாட எழுதி யிருக்கிறார். இத் தகைய கஷ்டமானதும் சிக்கலான தமான விஷயத்தைப் பற்றி இங் கையு தெனிகாட எழுதுவதற்கு ஸ்ரீ சிவராமன் ஒருவரால்தான் முடி யும். காரோ ஆக்கிவத்தில் எழுதிய புத்தகத்தைப் படித்த விட்டு ஸ்ரீ சிவராமன் இந்த தூய எழுத வில்லை. தாமே அமெரிக்காவுக்குப் போய், பல கந்தல கந்தாபனங்களை எங் அனைகன் செய்யும்வேலைகளையும் கேரில் பார்த்தவிட்டு வந்த இந்தப் புத்தகத்தை எழுதி யிருக்கிறார்.

ஜில்லா போர்டுகளை ஒழித்த விடுவதா, சிராய் பஞ்சாயத்த சபைகளை ஏற்படுத்தவதா என்ப தைப் பற்றிக் கொண்டு சர்க்கார் தீவிரமாக ஆலோசித்தாக் கொண் டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் குமரி

கவர் காரியாலயத்தார் இந்தப் புத்தகத் தைக் கொண்டு வந்தது யிடவும் காராட்டத் தக்கது. கம்முடைய காட்டில் கந்தல கந்தா பன கலாட்சி உண்மையாகவே தெற்றி யுடைய வேண்டுகோளும், அதற்கு என் கொன்ன செய்ய வேண்டுகோள் பதைப் பற்றி ஸ்ரீ சிவராமன் உதம் யோசனைகள் யிக்க உதவியாக இருக்கும். விலை ரூ 2-8-0. யுவதி

தூழித் சுடர் கிலையம் பிரசித்தம் பல காலங்களாக “தூதி” எழுதிய யுவதி யும் ஒன்று.

கிராமதாள் தாம் சேஷ்யவரின் கடைக் கந்தாம், பண்ணையாள் கண்ணப்பன் கடைக் காவேரியிடம் இன் தெனிகாட அன்பு பாராட்டுகிறார். காவேரியின் இணை எழில் கனர்த்தி கடைய அடைக கந்தாம் அவன்மேல் கொண்ட அன்பும் கனருகிறது. சிறுமி காவேரி யுவதியாக மாறுகிறார். கந்தாம் அவன்மேல் கொண்ட இன் தெனிகாட அன்பும் காதலாக மாறிவிடுகிறது.

இந்தக் கந்தாம்-காவேரி அன்பு பிரமாந் தான வேலைகளைச் செய்கிறது. தாய்க்கும் மகனுக்கும் மனஸ்தாபம். யுருஷனுக்கும் மனைவிக்கும் மனஸ்தாபம். கந்தாத்தக் கும் அவன் கண்டனுக்கும் மனஸ்தாபம். காவேரியின் பெற்றோர் அவனைக் கைவிடு கின்றனர். தாய் தெறிக்கும் வேகத்தில் சென்று கொண்டிருக்கும் இந்தப் போராட் டத்துக்குக் காவேரி மூற்றுப்புள்ளி கடைக் கிறார்; கந்தாத்தை விட்டுப் பிரித்த தனி கழி செய்கிறார். விலை : ரூ. 5-8-0

தந்தை (பரிட்சை முடிவுகளைப் பார்த்த விட்டு) பேசுக! இப்போது என் மகனுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் அதிகமாக கார்ட்டினை கடைக்கும்!

வாழ்க்கையில்
புதிய ஒளி

பண்டிட் டி. கோபாலசாஸ்திரன்

ஜீவாம்ருதம்

சுரோக்ஷியத்தின் துருக்கியமும்
சுரோக்ஷியத்தின் துருக்கியமும்
சுரோக்ஷியத்தின் துருக்கியமும்
சுரோக்ஷியத்தின் துருக்கியமும்
சுரோக்ஷியத்தின் துருக்கியமும்
சுரோக்ஷியத்தின் துருக்கியமும்
சுரோக்ஷியத்தின் துருக்கியமும்
சுரோக்ஷியத்தின் துருக்கியமும்
சுரோக்ஷியத்தின் துருக்கியமும்
சுரோக்ஷியத்தின் துருக்கியமும்

ஆயுர்வேதாஸரமம் ஸ்மிடட் மதராஸ் 17

உங்கள் வயது உங்களின்
ஆரோக்ஷியத்தைப் பொறுத்தது!...

தளரவு, சோர்வு, குழி விழுந்த கண்கள்
இவைகள் நிஜ வயதை அதிகப்படுத்திக்
காட்டுகின்றன. இதற்கு காரணம் தங்கள் குடலசரிவுர் வேலை செய
யாமல் மலச்சிக்கல் ஏற்படுவதினால்
தான். தித்திப்பான போனோமின்ட்
உங்களுக்கு சௌகரியத்துடன்
சௌந்தர்யத்தையும் அளிக்கும்.

சுலபமாக
மலமிளக்கும்
உன்னத சஞ்சலி

போனோமின்ட்

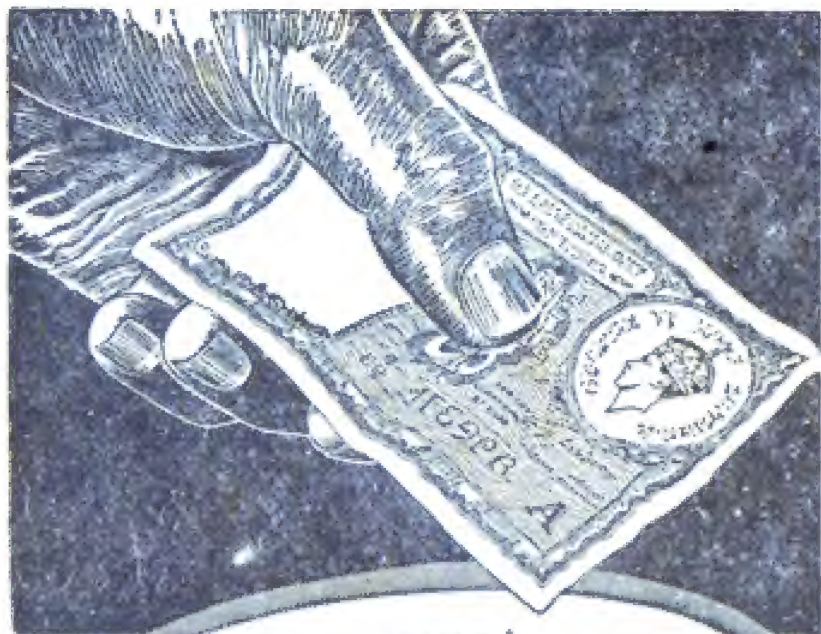
ஸாக்ஸெடிவ் சூயிங் கம்

கு. 1-2-0, கு. 0-7-0 ஆகிய இரு சைஸ்களில் எங்கும் கிடைக்கும்

சென்னை மர்சனத்திற்கு கிழப்பன் ஏஜன்டுகள் :

ஒரியன்டல் மர்க்கண்டைல் ஏஜன்ஸி, 99-A, அரமங்காபுரத் தெரு, மதராஸ்

நீங்கள் கையாளும்
ரூபாய் நோட்டுக்களிலிருக்கும்
அழுக்கினாலும் கிருமிகளாலும்
அபாயம் ஏற்படும்!

இப்பாய் சோப்பிலே அழுக்கை
கத்தம் செய்துகொள்ளுங்கள்!

லைப்பாய் சோப்

அழுக்கிலிருக்கும் கிருமிகளிலிருந்து
உங்களைக் காப்பாற்றுகிறது

L. 97-111 TM

உன்லப்

பாடையை
மருதுவாக்குகிறது

DCR 1

Edited, Printed and Published by R. Krishnamurthy at the "Kalki" Press
416-419, Sladens Garden, Peonamalle High Road, Kilpauk, Madras

கட்கி

KALKI ஜூலை 4, 1948 4 அணு

நீங்கள்
கவனிக்க வேண்டியது!

குனம் தவறாத
கோகுல் கூந்தல்
தானம்

கூந்தலுக்கு சிறந்த மரு
மும் மிகுந்த வசையும்
திறந்த வசதியும் தரு
கிறது. குளியலுடனாக
மக்கள் அகற்பை உப
யோகப்படுத்த
உதவையும்
அதன்

கோகுல் உபயோகமாக
கவனத்துடன்
வாங்குபவர்கள்

டி.எஸ்.ஆர்.கோ
தம்பகோணம்

மதராஸ் ஏஜன்டு :

புஷ்பவானம் ஸ்டோர்ஸ்

பைகிராப்ட்ஸ் ரோடு

திருவச்சீக்கேணி :: மதராஸ்

கோவை, திருச்சி ஜில்லாக்கள்
இல் பாணக்காடுக்கு ஏஜன்டு :

B. பாலபட்டாயி

வைகையாள் தெரு, கோயமுத்தூர்

குலதனம்

போலக் கேச தனமும், சில குடும்
பங்களில் பரம்பரையாக வருவ
துண்டு. கேச தனம் படைத்தவர்,
அது நஷ்டமாகாமல் கோவித்தினி
யைக் கொண்டு காப்பாற்றுங்கள்.
படைக்காதவர் கோவித்தினியைக்
கொண்டு அதை அடையுங்கள்.
சிறு வயது முதல் கோவித்தினி ஒன்
றையே உபயோகித்து வருவதால்,
இள நரை வழுக்கைகளைத் தடுத்
துக் கேச ஆரோக்கியத்தையும் கேச
சம்பத்தையும் தவறாமல் பெறுங்கள்.

மெலிந்து இளைத்த சிறுவனும்
தேகப்பயிற்சி ஆகாரங்களால் பருந்து
அழகிய சதைக் கட்டைப் பெறுவது
போல, அற்ப கூந்தல் படைத்த
வரும் கோவித்தினியைக் கொண்டு
அபரிமிதமான கூந்தலைப் பெறலாம்.

குழந்தையின் கூந்தலைக் கேசவர்த
னி கொண்டே விருத்திசெய்யுங்கள்.

கேசவர்த்தினி

கூந்தலைப் பாதுகாப்பது, விருத்தி
செய்வது, அழகு படுத்துவது

நிலை அனு 14

(மேற் செலவு வேறு)

எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பவர் :

தேன் இந்திய ரஸாயனசாலை
ஆர். எஸ். புரம், கோயமுத்தூர்

(ESTD:

1907)

கோவை ஆபீஸ்கள் :

எல்பிஎன்ஸ்டீட், திருவல்லிக்கேணி, மவுண்டு ரோடு
மயிலாப்பூர், தியாகராயநகர், புரசவாக்கம், எழும்பூர்

★

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா முக்கியமான இடங்களிலும்
பம்பாயிலும் பிராஞ்சுகளும் சப் ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

வழங்கி வரக்கனிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 72,00,000

சேலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 53,00,000

ரிசர்வ் நிதி ரூ. 62,00,000

எல்லாவிதமான பாங்க் அலுவல்களும் நடத்தப்படும்.

என். கோபால அய்யர், செக்டரடரி.

தீ இந்தியன் பாங்க் லீட்.,

தலைமை ஆபீஸ் : இந்தியன் பாங்க் லீட். லீட். லீட்.
நார்த் வீச் ரோடு... மதறஸ்.

N 20

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 நூற்கும் கதிகள்.

நம்பர் 80 வரை நூல்கள்.

எவ்வுடைய விசேஷமான நூல்கள் : ஒத்தை நூல், இரட்டை நூல்,
பனியன் நெசவுக்கேற்ற கோன் நூல், மில் நெசவுக்கேற்ற சின்
நூல், முறுக்கேற்றிய நூல்.நாங்கள் சப்ளி செய்வது : கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கு
வேண்டிய காரிக்கன் நூல்கள், இயந்திர நெசவுக்கேற்ற வார்ப்பு
நூல்கள் கனத்த வெப்பிங், கான்வாஸ் முதலியவைகளுக்கேற்ற மடக்கு
இரட்டை நூல்கள், மற்றும் பின்னல் இயந்திர நெசவுக்கேற்ற மிருது
வான சின்ன நூல்கள். எங்கள் எகிப்திய பருத்தி நூல்கள் இறக்குமதி
யாகும் நூல்களைப்போல் எல்லா வகையிலும் கீர்த்தி பெற்றவை.
எங்கள் நூற்பதைத் தவிர நெய்வதில்லை.

மானேஜர்கள் : ஏ. டி. எப். ஹார்னி லிமிடெட்

ராஜா

ஸ்தோ,
ஹேர் ஆயில்,
கஸ்தூர் ஸோப்.

FAS-10

MANYAM & CO., BANGALORE — MADRAS — BOMBAY.

கங்கத்தாவிற்கு விநியோகஸ்தர் : ஸ்ரீ S. N. ராவ், 81 - நேதாஜி ரோடு
பம்பாய் ஆபீஸ் : 142, ஒக்ஸு மோடி. ஸ்ட்ரீட், போர்ட்